

مکمل فہرست

عادل شیخانی

پروژه‌ی خويندنه‌وه بۆ مه‌مان

زنجیره‌ی کتێبه‌کانی به‌ریار «١٦»

بۆ به‌ریار
کتێبه‌کانی
مه‌مان

عادل شیخانی

٢٠١٥

ناوى كىتىپ: مەملەكەتى ئەمىن

نووسىنى: عادل محمد شىخانى

دىزايىن: گۇفارى بىرپار

تىراژ: ۲۰۰۰ دانە

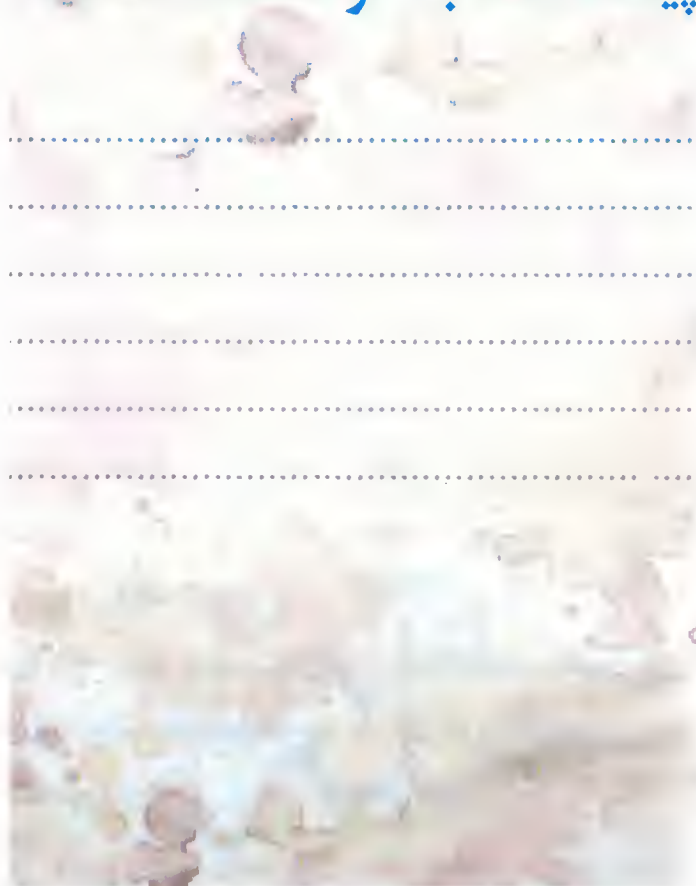
نۆبەى چاپ: يەكەم

سالى چاپ: ۲۰۱۵

لە بەرپۇدبەرايەتى گشتى كىتبخانە گشتىەكان، ژمارەى سپاردنى
(۱۲۵۲)ى سالى ۲۰۱۵ى پىدراوه

مافى لە چاپدانى پارىتراوه

پیشکەشە بە تۆ

يېقىن
تىنى
مىلىتىمىز

جىھاننىڭ لە گۈل.....

دەريانىڭ لە گۈلۈ، بەھەشتىڭ لە ئەوين....

باۋەشنىڭ لە سۆز....

دەقەرلىك بۇ پەپۈلەۋ نىشتماننىڭ بۇ دىل سېيىھان!

قوتابخانىيەكە بۇ گەيشتن بە عىشقى حەقىقى و ئەوينى راستەقىنە!

شەھى شىعەرى جوان و ھەستى پاكە.....

وانەى سووتان و ھەلقەرچان و نالەۋ تاسەيە!

بۇن و ەھبىرى راستگۇيىيە!

چىرپەى ژووانى رۇح و دىدارى عومرە!

ناشانبوونە بە مەرۇف و ئاۋىزانبوونە بە رۇح!

گەرپانەۋىيە بۇ فەترەتى پاك و ھەلمزىنى شەنى بەھەشت

و ھاۋدەمى مەرۇفە بەھەشتىيەكان!

تىكەلبوونە بە ھەستە پاك و بىگەردو راستەى، كانىاۋى شىعەرەكانى

نالى و مەھۋى و سالەم كوردى و ھەموو شاعىران و سرودو درودى

ئەوينى راستەقىنە بوون!

مەملەكەتلىك بۇ دۇزىنەۋەى خود، بۇ بىنىنى ھەموو جوانىيەكان،

بۇ ئۇخۇزنى دل و راحەتى رۇح!

نەكى بېرۇنى

ژووانى شەم و پەروانە، چ كەم خايەن و كورته
ئەو كاتى لە خەو رادەبى، ئىدى ئەمەسوتى!

(كوردۇ)

تۆ ئىتر بەرامبەر بە فرمىسكەكانى من بەرپرسيارى، چونكە
من ئىتر ئاويژانى ئەوينىكم ناتوانم چركەيەك بى ئەو بژىم!!
ئىتر بوخچەى ھەموو خۆزگەو ئاواتەكانم داوۋتە دەستت،
من ماندووى رىگايەكى دوورم، چەندىن سالا بە دووى تۇدا
ويىلبووم!

ھىندەم چاومروان كردى، خەرىكبوو وەكو نىرگزەكەى نالى
سۆماى چاوم سېى بىت!

ھىند مونتەزىرى بوو، ھەتا چاوى سېى بوو

نىرگز كە لەسەر يەك قەدەم ديدە جەقى بوو!

ئەوۋى من دەبىينم، ھەموو كەس نايىبىنيت، ئاسايە ئەگەر
بە شىتم بزانن، لە وشەكانم تىنەگەن!

من بە شوپن سىماى مروۋفەكاندا ناگەرپىم، شەيداي پروكەشەكان
نيم، بە تەنيا پروخسارە جوانەكان سەرنجم پاناكىشن!!

من لەو پۇژدوۋە دەگەرپىم كە لە ماناي مروۋف گەيشتوم،
سەيرە، خەلكىنە، خۆ ھەموو مروۋفەكان لە گل دروستكراون،
بەلام ئەو گلەى من بۆنم كردبوو چەند بۆى دەگەرپام، پىى
نەدەگەيشتم!!

بەلام من كۆلم نەدا، بروام وايە كە دەبىت ھەمىشە ويلى
شتە بەنرخەكان بىن! ئەوسا بە دەستيان دەھىنين!
من لە نيو ئەم ھەموو ئاپۇراى مروۋفەدا، ھەستم بە تەنيايىو

غوربەت دەکرد، شوینیکم بۆ پشووی رۆحم دەستەدەگەوت،
دەمویت لە دەست مەرۆفەکان هەلیم!

مرۆفەکانم دەبینی تەنھا بە شوین جوانی رۆوخسارەکاندا
سەرگەردان بوون!

ئای لەو هەموو جوانییە بۆنەوەر... مەرۆف چەند
مەحرومیت!

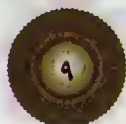
بەلام تیشکی جوانی نوری دلەکان، خەندە ی ئەفسوناوی لیوی
مرۆفە فریشتە ئاساکان، کەس لێی نەدەپرسی!

ئەو کاتە کە دەمبینی مامەلە ی مەرۆفەکان تەنھا لەگەڵ
جەستەدایە، من ویل و سەرگەردانی ئەو کەسە بووم کە مامەلە
لەگەڵ رۆحمدا دەکات، وەکو خۆت گوتت: ئەو کەسە ی دەست لە
رۆحم دەدات، پێش ئەوەی دەست لە جەستەم بدات!!

من سوتاوی ئەو گڕەم کە لە ناخەمەو سەری هەلداو، من
شەیدای نوورم، ئەوەی شەیدای نووربێت، دەبێت باکی سوتانی
نەبێت!

من عەودالی جوانیک نەبووم، من بە شوین کەسیکدا دەگەڕام
هەموو دونیام بۆ برازینی تەو!

چی قەدەرێکی سەیر بوو، لە یەكەم دیداردا پەراوی رۆحت
خویندەمەو، وەکو لێم بپرسی تۆ لە کامیانی، طالیبی رۆو، یا
طالیبی رۆح؟!

يەككى عاشق بە خوو، يەك طالبى روو

يەككى مەجبورى بۆ، يەك مايلى رەنگ «مەھوى»

لە بىرتە گوت ھەندىك بە چاۋو ھەندىك بە گۆى شەيدا

دەبن!

من ھىچيان نەبووم، نە بە چاۋو نە بە گۆى، بەلكو بە رۇح!

تەنھا مەۋفە گەۋرەكانن كە نرخی ھەموو شتىك دەزانن،

ھەموو وشەيەك، ھەموو نىگايەك، ھەموو چىرپەيەك، ھەموو

ھەستىكى پاك.

ئەوانن دەزانن خوداۋەند چ بەھرەيەكى پىداۋون، چۆن خەلاتى

كردوون، ھەربۇيە ئەگەر ھاۋدەمى رۇحى خۇيان دۆزىيەۋە،

ئىتر ھەرگىز فەرامۇشى ناكەن، بۆ ساتىك لە يادى غافل نابن،

ۋەكو مەھوى دەل:

شوكورتۆلە فەكرم ناچى، ئەگەرچى من لە فەكرت چووم

لە من غايىب نەبى تۆ، بەسمە، با من بىم لە تۆ غايىب!

لەم زىانەدا مەۋف چۆن دەتوانىت دوور لە كەستىك بۆى

كە ھاۋدەمى ھەناسەكانىتى، لە دژۋارى ئەم زەمەنە سەختەدا

بەرەو كەنارى دۇنيايى دەستى دەگرىت، پۇۋانە رۇحى دەدوئىنىۋ

لە باۋەشى گەرمى ۋتەى شىرىنىۋ ھەستى پەپولە ئاسادا

خەۋنەكانى چىرۆ دەكەن!

لەم زەمەننى ماددە پەرسىتىۋ ساختەكارىۋ مەۋفانى ھەزار

رۈودا، چرايەك بېيتە ھاودەمت، بەھەشتىك بېيتە ژوانت،
باوەشنىك بېيتە ھىلانەت، فەرھەنگىك پەيۋى جان بېيتە
پەيامت، دلىكى سېى، نىگايەكى شەرمەن، خەندەيەكى ئەرخەوانى،
ھەمىشە وەكو پروشەى بارانىكى نەرم، سۆزو ئەوينت بەسەردا
ببارىنىت، ئىتر دەبىت سەعادەت لەمە گەورەتر چى بېت؟
ئاي خوداۋەندى گەورە، تۆ چەند مېھەربانىت، مەن ناتوانم
بى لوتفى تۆ ئەو زىانە وينا بىكەم!

ئاي ئەگەر لوتفى تۆ نەبا، لە چى دۆزەخىكدا دەبووم!!
ئىستا دەزانم زىان بى سۆزو مېھرو ئەوين، زىان بى نامانچى
بەرز، بى ھەولۈ ماندوۋوبوون.
بى ھاودەم ھاو رۆح، بى دلسۆزى و راستى و پاكى، واتە
دۆزەخ!!

شەو دردنگە، چراكەم ھىدى ھىدى وەنەوز دەدات،
پەروانەكانىش دەمىكە سوتاون.....

چەند ساتىكى كەمەو ئەم چرايەى بەردەستم خامۆش
دەبىت، بەلام تكات لىدەكەم ئەو چرايەى كە تۆ لە نىو دلمدا
ھەلتەردوۋە، نەھىلى خامۆش بېت..

مەن ئىتر شەيداۋ عاشقى ئەو چرايەم.....!
رۆحەم وابەستەى پەيامە زىوينەكانى تۆيە، شەپۈلى نىگاي
پى مېھرو سۆزى تۆ بۇ مەن خۆرى ھەموو ئاۋاتو خۇزگەكانمە،

هەرگیز لهو چرایه مه حرووم نه کهیت..
نه کهی به ته نیا له تاریکستاندا به جیمبھیلی..
نه کهی دهستم بهردهی و له نیوهرستی پښگادا، مالاواییم لئ
به کهی..
تکاده کهم هاوړیم به، تا دواسته کانی ته مهن، تا نیو باخه کانی
به ههشت..
له م سه فهره موباره کهدا هاوډهم و هاوړازم به..
شه و درهنگه چاوړوانی به ربه یانیکي نویم، له چاوړوانی
تۆدا!!

به ناواتی پوژیکي نوی، پرووه و ناسۆ بیدارم!
من دهمانم خوشه ویسته کانمان هەرگیز دلایان نایات به جیمان
بیلن..
من دهمانم تۆ هەرگیز من جیناهیلی..
من و لاشه ی په پووله ماینه وه بهس
شهوی دووری شه میش تواوه له کۆرا.

(هیمن)

A background image of pink cherry blossoms in full bloom, with some buds still closed. The flowers are delicate with five petals and prominent yellow stamens. The overall tone is soft and romantic.

شہدای کوللاوم نہ ک کول

سەرەتا پېستی مروفهكان سەرنجى رادەكيشام، بە تەنھا تەماشای
رووكەشى جەستەى مروفهكانم دەکرد، پاشان زانیم كه رۇحك
لە ژێر پېستو روو پۆشى مروفهكاندا هەیه، وەلى دواتر زانیم
كه بە پێچهوانەو هیه، لە حەقیقەتدا رۇح دەكەوتتە سەر پېستی
مروفهكان.. ئەو ئەمەین كه نایبىنینو تەنھا پېستی ناسكو جوان
فریومان دەداتو ناتوانین بە رۇحە جوانەكان ئاشنا بین!
یەژن پادشایەك دوو كۆیلەى هەبوون، یەكێکیان زنجییهكى
ناشیرینی رەش پېست، بەلام ئاكار جوان، ئەوى دى جوانو
قەشەنگ وەلى بەد کردار!

جاریکیان شا كۆیلە جوانەكەى بو كارێك ناردو كۆیلە
ناشیرینهكەشى بانگ كردو پێى گوت:

من دزانم تۆ كۆیلەیهكى ژێرو شارمزی، بەلام هاوړیکەت هەرچى
ناوو ناتۆرەو سیفەتى خراوە دەیخاتە پالى تۆو تۆ بە كەسێكى دزو
بى شەرم و حەیا ناودەبات، ئەمە چۆنە، ئایا راست دەكات؟!

شا، ویستی بەم قسانەى تۆرەى بکاتو دەمارى رقتو تۆرەییو
تۆلەسەندنى بوروژینى، تا ئەویش دژ بە هاوړیکەى قسان بکات!!
بەلام وەلامى ئەو چاومپروان نەکراو بوو!

گوتى: گەورەم هەموو ئەوێ هاوړیکەم دەلی راستن، بەلكو
زیتەر لەوێ كه بۆى باسکردووى خوورەوشتى خراپەم هەن، وەلى
ئەو لەبەر باشى خۆى زۆرێك لە خوورەوشتە خراپەكانى منى

باس نه گردووهو ته‌نھا که می‌کی درکاندووه!

پاشا گوتی: باشه، که واته و ده کو چۆن ئه و عه یبه کانی تۆی بۆ
باسکر دووم، تۆش چه ند عه یی پکی ئه و م بۆ باس بکه.

گوئی: گه ووردم له عهیه‌کانی ئه‌و ئه‌وهیه که که‌سیکی
خۆشه‌ویستو به‌ومفاو به‌خشندهیه، هه‌روه‌ها دوو عه‌یی تریشی
هه‌ن ئه‌ویش قوربانیدان و خۆبه‌که‌مزانی!

دواتر هه موو سیفته جوانه‌کانی پزیه‌ندی کردو به جوانترین شتووه وهسفی کرد!

لهودودوا، شا ئه می نارد بۆ کارئو کۆيله جوانه که ی بانگ کردو پئی گوت:

ئەو كۆيلىك رەش پىستە ئاشىرىنەي ھاورپىت، بە ئاشىرىنەتەن
شېۋە دەسقى كىرىتە ھەرچى سېفەتە خراۋە بە تۆي بە خەشەۋە
تۆي بە كەسەككى زۆر بە دەپەتەر بە مەن ئاشەن، لە كاتەككە مەن
تۆ بە كەسەككى زىرەككە بە ھەرمەندە پىچەۋانە بە قەسەكانى
ئەو دەپەنە!

هر له گهڼ بيستني قسه گاني شادا يه كسهر دمرياي تورپدي
هه لچوو، به شيو ديه كه كه كؤنترؤلى خؤى له دستاو به ليشاو
دستى به قسان كرد، له لايه ك باسى باشى و سيفه ته باشه گاني
خؤى ده كردو له لايه ك هه رچى سيفه تى ناشيرين بوو ده پخسته
پال هاوريكه ي، هيچ عه يبو عاريك نه ما نه يداته پالي!

ئىرەدا پاشا فەرمانى دا لە كۆرۈ مەجلىسى شاھانەى و دەرنىن،
پىي گوت: ئەى خاۋەنى نەفسىكى پىسرو بۆگەن، ھەرچەندە
رۈوخسارى ئەو پىاۋە رەشە، بەلام ناخى سپىترە لە بەفر! تۆش
ھەرچەندە رۈوخسارت سىپىيە، ۋەلى دلت تارىكو رەشە، ئاۋابە
لەبەرچاۋمو ئىدى جارىكى تر نەتبىنە!

ئەم چىرۆكە زۆر جىگاي سەرنجە! مەرۋقېۋون زۆر سەختە!
مرۇف بە سانايى ناتوانىت مرۇف بىت، تا ئىمەش مرۇف نەبىن،
ناتوانىن مەرۋقەكان بناسىن!

حەكىمىك بە نوئىزى نىۋەرۋ بە چرايەكەۋە بە نىۋ كوچەو
كۆلانەكاندا بە عەۋدالى دەگەر!

لىيان پىرسى: بۆچى دەگەرپىت كون بە كون، بەم رۆزى
رۈوناكە ئەم چرايەت بۆ ھەلگرتوۋە؟
- لە مرۇف دەگەرپىم، مرۇف!

- سەيرە، مەگەر ئەم ھەموو مەرۋقە نابىنىت؟ ئەم بازارە
گەۋرەيە نابىنىت كە پرە لە مرۇف؟

- نا، نا، ئەم كارە بەو شىۋەيە نىيە كە بۆى دەجن، من
بەشوئىن مەرۋقىكى راستەقىنەدا عەۋدالم، ئەگەر ئەو مەرۋقەم
دەستبەكەۋىت، ئامادەم بىمە خۆلى ژىر پىيەكانى!

ئاي كە ۋتەيەكى بەرزە: ئەگەر ئەو مەرۋقەم دەستبەكەۋىت،
ئامادەم بىمە خۆلى ژىر پىيەكانى!

ئەوينى وەھا مەرۇفنىڭ ئەوينىكى ھېندە مەزنە، بە شېۋەيەك
گەيشتن بە وەسلى ئەو مەرۇفە ئاۋاتىكى مەزنە، ئەگەر دۋاى
مردنىش بېتە دى بۆيە نالى دەلىت:

يا توربەتى، يا غوربەتى، با رى بىشكىتىن

ھەر مونتەزىرە نالى، ئەگەر مردوۋ ئەگەرما

مەولاناي رۆمى دەلىت: خەلقى تەماشاي جوانى پەرداخەكە
دەكەن، وەلى من مەفتونى ئەو شەرابەم كە تىيدايە، چ سودىكى
ھەيە ئەگەر پەرداخەكە زىر بىۋ ئەۋەدى نىۋى سرەكە!؟

ئەو دەلىت: وېنەو جوانى نماۋ پروكەشى مەرۇف، وەكو
نەخشو نىگارى سەر پەرداخەكە وان، وەختىك پەرداخەكە
دەشكىت، ئىدى نەخشو نىگار ئاۋا دەبن، كەۋاتە تۆ وەدۋى
شتىكىدا بگەرئ كە ئاۋا نابىت!

دەبا ئىمەش چراكەمان ھەلگىرىن و بۆ گەيشتن بە مەرۇف
عەۋدالبىن!

تا نەپاندۇزىنەۋە، تا پىر بە سىنەمان بۆنى مەرۇف نەكەين،
تا لە باۋەشى سۆزو مېھرىبانى مەرۇفە راستەقىنەكاندا پشوو بە
پۆحمان نەدەين، تامى ژيان ناكەين!!

با ماندوۋ نەبىن، با ھەموو دەشتو دەرىك بگەرپىن، لە ھەموو
مالو لەۋدىۋى ھەموو دەروازەيەكەۋە بگەرپىن، با عاشقى مەرۇف
بىن و لە پىناۋ گەيشتن بە ئەۋدا ھەموو قوربانىيەك بەدەين...

نازىزى من.....

گولۇو تەنھا وېنەي گول نىيە، بەلكو فرمىسكى قەتىس ماوى
سەدان گولەباخى سوتاود، كە لە ئەويندا تواونەتەودو بوون بە
ناو، بۆيە ھەموو بوونەودر گولۇو پرژىن دەكەن!!

من بۇ گەيشتن بە تۆ، رېبوارىكى ماندوو نەناسم، ئەوينى
گەيشتن بە تۆ رازاودەترىن خەونى ژيانمە، ئەو ئەوينە تىكەل بە
خوينو گۆشتەم بوود، لە نىو پىلووى چاودەكانمدا، لە تروسكەي
سۆماي ديدەمدا، وەكو ئەستىرە دەدرەوشىتەودە! تىكەل بە
ھەناسەكانمە، لە نىودەراستى دىلدا نەخشانەودومە!

ھەموو بەربەستەكانم وەلا ناود، چونكە دىزانم ئەگەر بەردو
زىخى ئەم بەرو ئەوبەرى چەم نەبا، ھەرگىز دەنگى خورەي ناو
ھېندە خوش نەدەبوو!

من لە دوورى تۆ، دەربەدەرو بى ماواو بى مەسكەنو ئاوارەم،
من ھەتا ناسنامەي مرۇفانەي خۆم نەدۆزمەود، ناگەم بە تۆ..
منى بچوك ناگەم بە تۆ..

لە قورپى «قاب قوسىن»ى دوو ئەبرۆت

منى «ادنى» چ دوورو دەربەدەر مام.. «نالى»

كەواتە دەبىت ھەموو نازارىك قبول بكەم!

بەلكو ھەموو زەحمەتو ئازارو نارەحەتتەيەك بەوبەرى

پىزو شەرفەندىيەو پەسەند بكەم!

مه حوى ئاسا ده ئيم:

له سه ره خو چوونه، شهيدا بوونه، قور پئوانه، سووتانه

هه تا مردن، مه حه ببهت ئيشى زۆره، پىزى لىده گرم

تۆ پىت وایه په شیمان ده بمه وه؟

دهكرئ شهيداى نوور پشت له رووناكى بكات؟

ده پىت سوتاوى ئه وىنى حه قىقى، ئه وىندارى فه راموش بكات؟

كهس ده توانئ بئ روچ بژى؟ تۆ سه رچاوهى روچ و گيانى منى!

ئىتر قهت مومكىنم نابئ، خه يالى تۆ له دل دهركه م

چ كهس؛ بئ قووتى روچ، ناشى بژى هه رگىز له دنيا دا.. «كوردی»

تكا ده كه م بئ هیوام مه كه، هه مى شه پىم ده ئى ئه م رىگایه

سه خته، به رده وامبوون زه حمه ته دئىابه ده زانم، له خوړا ئه م

رىگایه م هه ئنه بژاردوو، ده زانم چ رىگایه كى خه ته رناكه.

دهمى كه ئه م دپره شىعه رى نالىم له سه ر زاړه:

بو هه ركه سى مه بنوله طه رى قىكى ئه مانه ت

هه ر عاشقى بئ چاره له رپى خه و فو خه ته رما

په یمان ت پئ ده دهم، له پئناوى گه یشان به تۆدا، هه موو

خوشى و هه واو ئاره زوو ده كانم وه ژىر پئى بخه م!

روژانه به ره و ئاسمان هه ئكشىم، به پئىلىكانه نورانىیه كاندا

به ره و نورى خوداى پله پله به رز ببه وه، دئىابه من بپارم

داوه و په رومردگارى مپه ربانىش شاهیده!

من دوزانم له رېځگای خوښه ویستی خداوه نه بې، ناگه م به
مرؤفبوونی خوځ، تا نه و خدا گه ورهیه نه ناسم خوځ نادوژمه وه،
بو گه یشتن به رازیبوونی خدا، نامادم به راستی هه موو شتیک
فهراموښ بکه م، چیم فرمان پی بکات، به دیدم نه نجامی دده م،
گه ر وامن کرد، خداوه ند زوړ له وه به خشنده و میهره بانتره که
دووباره دلی دلشکاویک بشکینئ، به لام نه گه ر نیمه به راستی
خوښه ویستی و نه وینی نه و خدا یه به ده ستبه ینین.

نه ک وهکو نه و کابرایه ی که نویژی ده کردو مه جنونی له یلی
به سهر بهر مالله که یدا تیپه ری و نه ویش نویژه که ی بری و پی
گوت: ناخر نه فام من له گه ل خودای خوځدا له رازو نیازدا بووم،
تو چوڼ نه و په یوه نندییه ت پچراند؟

مه جنون گوتی: "هه یه وو کابرای له هیچ حالی نه بوو پیم
سهیره، من عاشقی عه بدیکم، توم نه بیینی و له تاوی نه وینداره که م
هیچ به دی ناکه م، چما تو چوڼ عاشقی خودایتو منت به دی کرد؟"
نه و کاته ش ده گه مه بهر دمرگای دیوه خانه که ت، وهکو
نه وینداره که ی مه حوی پیم نه ئی:

..... من و تو ئافتابو سایه تیمسالین

جه نابی من که دهرکه وتم، دهبی ته شریف تو بر و

من ئیدی نه و هه واره جیناهیلیم،.....

ناتوانم نه و ژوانه فهراموښکه م!!

دەردى پەندە نىزال بىم

كەر سىۋىنىك بوو لە تر دە كم
لە تىنىك بوو خۇم لە تىنىك بوو تو
بىزە يەك بوو لە تر دە كم
لە تىنىك بوو خۇم لە تىنىك بوو تو
خەمە تىنىك بوو، بە شىك ناردەم
هەم لىدە مەرم وەك رويا پەتۋا
- بە شىو -

گەر بتهوئیت هه‌میشه وه‌کو منداڵ مامه‌له بکه‌یت، هه‌میشه
دلت منداڵانه بی‌تو هه‌ستو نه‌ستو ئه‌وینو خو‌شه‌ویستیت
زاده‌ی دلی منداڵیک بی‌ت، وه‌کو منداڵه‌کان بدوئیت، وه‌کو ئه‌وان
پێ بکه‌نیت، وه‌کو ئه‌وان تو‌ره بی‌ت، وه‌کو ئه‌وان بگ‌ریت، پا‌کو
بی‌گه‌ردبیت وه‌کو ئه‌وان!

ئه‌وا ده‌بی‌ت زۆر زه‌حمه‌ت بک‌یشی! بسو‌تییو وێ‌پ‌رای لی‌وت
ده‌بی‌ت رۆ‌ژانه دلت هه‌لق‌رچینی!!

گه‌وره‌کان کاتی ئه‌وه‌یان نی‌یه له‌ پێ‌که‌نینی تۆ تی‌بگه‌ن،
چونکه‌ رووی ناشیرینی خو‌یانی تی‌دا ده‌بین!

گه‌وره‌کان نایانه‌وئیت له‌ گ‌ریانی تۆ بگه‌ن، چونکه‌ ده‌ریایه‌ک
له‌ هه‌ستو ئه‌وینی پاکیان پێ‌ویسته! ئه‌ی نابییسی شه‌وانه‌ تا
به‌ره‌به‌یان منداڵه‌کان ده‌گ‌رین.. ته‌نها وا ده‌زانن ئه‌وان بۆ شیر
ده‌گ‌رین!

نا نازیزه‌که‌م، منداڵه‌کان ده‌یانه‌وئیت هه‌موو جیهان رهنگی
وه‌کو رهنگی شیر بی‌ت!

هه‌ربۆیه به‌ ئاسانی ژیر نابنه‌وه!
هه‌موو گه‌وره‌کان ده‌زانن، منداڵ چه‌ند پا‌کو بی‌گه‌رده، دله
بچ‌کۆله‌که‌یان چه‌نده گه‌وره‌یه، چه‌نده می‌هره‌بانه، نی‌گیان
چه‌نده رووناکه! روو‌خساریان چه‌ند نورانیه!
به‌لام گه‌وره‌کان ناتوانن چی دی پا‌کبن وه‌کو منداڵ! یاخود
خو‌یان نایانه‌وئیت!

هه مېشه خوداودنديش دديه وېت ئېمه منداډ بين «كيوم

ولدتە امە» *

كاتېك مندالېك ماچ دهكەيت، دواتر پېي بلې: ئادەى تۆش

ماچمكە!

چەند بە پاكى، چەند بە ناسكى لېوى دەنېت بە روومەتتەود!

پېي بلې: دەستكە مەم، دەست لەمەنم بە، چەچە بېچكۆلەكانى

چۆن دەخاتە سەر شانت، سەرە بېچكۆلەكەى چۆن دەكاتە سەر سېنەت!

چەند جىاوازن ئېود لە گەوردكان؟!

كاتېك گەوردېەك ماچم دەكات، باودەشم پېدا دەكات، خەرىكم

دەخنكېم!!

بەلام مەن هەرچەندە گەوردكان نازارم بەدەن، مەن هەمېشه

هەر بە مندالى دەمېنمەود، دلى مندالى خۆم ناگۆرپمەود بە

هەموو دونيا، هەرگىز وەكو گەوردكان ئەویندارى ناکەم، چونکە

باودەرم پېي نیه!!

هەرگىز وەكو گەوردكان تەماشە ناکەم، تا کەس لە نىگام

نەترسې!! هەرگىز وەكو گەوردكان نادویم، تا دلى کەس برىندار

نەكەم، کەس لە خۆم نەتۆرینم! هەرگىز وەكو گەوردكان

تورەنابم، چونکە ئەوان کە تورە دەبن، نازانن دەلېن چى!! هەموو

سنوردكان دەبەزېنن، بۆ سەرکەوتنى خودى خۆيان هەموو شتې

دەكەن، هەموو بەهاکانیان دەخەنە ژېر پېلاودەکانیانەود، هەموو

شتە گرنگەکان لە دەست دەدەن!

زۆر لہ خۇيان پازين به وينہى گەلازەردەکانى پاييز، به
نەزەرى خۇيان بوونەتە ئالتون، بۇيە وەھا زەردن، وەلى شەنبايەكى
خەزان دەيانخاتە خوارى! لہ شوينىكى نزم فرپيان دەدا!
گەورەکان بۇيان بکريت بۇ ساتىكى تورەبوونى خۇيان، جيهان
دەسوتين!

ئيتىر پىم نالتي ئەوان ئەوينو خوشەويستى لہ کوئ دەزانن؟!
ئىمە بۇ چەند ساتىكى کەم تورەدەبينو پاش چەند
چرکەپەك دەست دەکەينەوہ مى يەکترو هيچ لہ دلە
بچکۆلەکەماندا هەلناگرين، نايەلن رقوگينە لەگەلماندا بىتە
ژير پەتوودەکەمانەوہ!

لەبەرئەوہ لەگەل سەرخستە سەرسەرىندا دەچينە نيو
قولايى خەويكى نەرخەوانى!

ئىستاش چيروکو شيعرى مندالان دەخوينمەوہ، تەماشاي
کارتۇنى مندالان دەکەم، خەندەى مندالتىک، نيگايەكى مندالانە!
تەوقەى مندالتىک لہ نامىزگرتنى مندالتىک، لہ ھەرە شتە
بەھادارەکانى ژيانمە!

دەزانم ژيان بەمجۆرە سەختە، ھەمىشە مندالى دژوارە،
وەلى ئەوہ ئىختيارى خۆمە، بەم کارەم ئاسودەم، ھەرچەندە
گەورەکان وەك ھەمىشە ئازارم دەدەن، نايانەوئىت لەم جيهانەى
من نزيك ببەنەوہ، لىم تىبگەن، ئەوان ھەمىشە ژيانيان پريتى

لە کیشەو ململانئ، تەنھا خودی خۆیان خۆش دەوێت، لە پێناو
بەرژمە و ەندىيەکانى خۆياندا، ەمموو شتيك دەکەن!
دەيانەوێت بى ماندوو بوون و قوربانيدان، بە ەمموو ەيوو
ئارەزوو ەکانى خۆيان بگەن!

هەميشە بەرامبەر بە يەکتەر لە سەنگەردان، بێئەو ەى لە يەکتەر
تێبگەن، وەلامى يەکتەر دەدەنەو ەو بە گز يەکدا دەچن، زۆر بەى
ئەو و شانەى کە زۆر بەکاريدەهێنن لە واتاکەى نەگەيشتوون!
من ەەرگيز واز لە منداڵى خۆم ناهيەم، چونکە تەنھا متمانە
بە ئەوین و خۆشەويستى منداڵانە دەکەم تەنھا ئەو کەسانەم
خۆش دەوێ کە وەکو منداڵ خۆشيان دەوێم، من خۆشەويستى
کەورانەم بى قبول نيهە! راستتر بليەم گەورەکانم خۆشناوێت!!
تەنھا ئەو گەورانە نەبێت کە هيشتا ەەر منداڵن....

جى بليەم ئيدى، ەەرچەندەى بليەم من لە دنيايەکەو ە قسان
دەکەم کە گەورەکان ليەم حالى نابن. گۆران ئاسا دەبێت بليەم:

هەرچەن ئەکەم، ئەو خەيالەى پيى مەستم
بۆم ناخريته ناو چوارچيوى ەلبەستم
ليکدانەو ەى دەروون، قسەى زمانم
بۆجى وەها دوورن لەيەک؟^١ نازانم!
ئەمويست دەروون بکرايەو ە وەک تۆمار
دەرکەوتايە دنياى جوانتر لە بەهار

دەرگه وتاييه: ئاوات، هيوا، خهوبينين
 پرشنگذارتر له ئهستيره قوبه شين!
 دەرگه وتاييه: ماناي مهنگي دهريايي،
 كه نه رمه با له رووي ئه دا ئه سپايي
 دەرگه وتاييه ئه و دونيايه كه شيعري
 بي فرميسكه و، زورتير له فرميسك نه گري
 له و دونياي منداليه دا، ئه وين و خوشه ويستي و پاكي و بيگه ردي
 دهگاته لوتكه، به لام ته نها كه سيك لتيان تيدهگات كه له زماني
 مندالان بزانيت، هيشتا هر مندال بيت نه گهر نا ئه وان دهبيت
 هر به ته نيا بسوتين، به بيدهنگي له ناخي خوياندا هه موو
 ئه وينيك بشارنه وه، دهبيت پوحي خويان ببه خشن تا بيسه لمين
 چهنده شهيدان، به چي ئه وينيك گرفتارن.

نازانم چيروكي ئه و كيژوله چكوله يهت نه خويندوته وه....؟
 ئه و كچوله منداله بي باوكه ي له كه لاوه يه كي رووخواودا
 له گه ل دايكو برا بچكوله كهيدا دهزيا، ئه و كچوله يه ي وانه يه كي
 بهرزي ئه وين و بيگه رديمان فيردهكات.

هاوريكه م گوتي: شه وانه وا راهاتبووم كه تاويك بچمه دهري و
 هه وايهك هه لمزم و پاشان دهگه رامه وه مالي، له سه ر پيكاكه م
 شه وانه بچكوله يه كي شهش هه وت سالانم ده بيني، له ژير
 رووناكي يه كيك له گلوي كۆلانه كاندا په بوله كاني راو ده كردو
 به دوياندا را ي ده كردا

جلو بهرگو سيمای سهرنجی ږاکيشام، کراسيکی کونی له بهر دا
بوو، پيل او دهکانی دږابوون، قزی خاوو دريژ بوو، چاو دهکانی شينو
جوان بوون، نه ویش له دووره ده ماشای دهکردم و پنده کهنی!
شهوېک وهستاندم و ليم پرسى ناوت چييه؟

گوتی: شهېما..

پيم گوت: مالتان له کوښيه؟

به په نجه بچکولهکانی ئاماژهی بؤ ژووريکی بچکوله کرد له
نزيک يه کيک له خانووهکانی گهړهک، گوتی: نه وه مائی ئيمه يه،
من و دايکم و هيمنى برام له ويدا ژيان به سهرده بهين.

گوتم: نهی باوکت؟

گوتی: باوکم شوږيږی ماشين بوو له کوښانيایه کدا، به لام له
رووداوېکی هاتو وچوډا گیانی له دهستدا.

پاشان به په له ږايکرد، وهختيک چاوی به هيمنى برای کهوت
بهرو لای نه م دهات.

له وه دو شوه وانه هر کاتيک به ويدا ږاده بووردم، له گه ليدا
ږاده وهستام، قسم له گه لدا دهکرد!

شهوېکيان پيم گوت: ئارمزوی چی دهکيت؟

گوتی: هه موو به يانيه کی زوو، ديمه دري دچمه کوټايی
شهمه که، تا ديمه نی قوتابييه کان ببينم که دهچنه نه و جيهانه
سهيروهه، له ده رگايه کی بچکوله وه به جلو به رگيکی وهکو يهک
دهچنه ژووری، نازانم له و دیوی نه و ديواره وه چی دهکن، به لام

هەموو بەيانيەك خۆزگە دەخوازم منیش جلیکی وەکو ئەوان
لەبەر بکەمو لەو دەرگایەو بەجمە ژووری!

هاوێکەم گوتی: نازانم چی هیزیک بوو بۆ لاى ئەو کیزۆلەیه
پەلکیشی دەکردم هیواو خۆزگەکانی، چاوەکانی، وتە شیرین و سادەکانی!!
نازانم، تەنھا ئەوەندە دەزانم ئەو کەنیشکە کە مەندکیشی
هەستو نەستی کردبووم، شەوانە لەگەڵ خۆمدا جل و بەرگ و
پێلاوو، یاری منداڵانەو شیرینیم بە دیاری بۆ دەبرد.

شەوێکیان پێی گوتم: کچیک کە لە مائی دراوسێکانماندا
نۆکەری دەکات فێری دروومان و نەخش و چینی کردووم، داوای
لیکەردم، پارچە یەك قوماش و دەرزی و دەزووی بۆ بێنم، شەوێکی
تر داوایەکی سەیری لیکەردم، پێی گوتم: دەمەوێت فێرم بکەیت،
بنوسم "خۆشم دەوێت".

یەكسەر من و ئەو لەسەر زەوی دانیشتین، بە چیلکە یەك
لەسەر خۆلەکە چەند جارێك بۆم نووسی "خۆشم دەوێت!"
ئەویش تەماشای دەکردم فریشتە ئاسا پێدەکەنی!
دواتر شەوانە بۆم دووبارە دەکردەو تا بە جوانی فێری
نوسینی بوو..

شەوێکیان کە ئاسمان بێ تریفەى مانگە شەو بوو، داوی
ئەوێ وەکو شەوانی دی قسەمان کرد، پێی گوتم: چاوت لیکبەنی،
نەمزانی بۆچی سووربوو لەسەر ئەوێ چاوم لیک بێنم. منیش
لەسەر داوای ئەو چاوەکانم لیکەن.

تونددەستى گرتەم ماچى كىردو بە خىرايى بەرەم خانوو
بىچكۈلانەكەيان راي كىردو لە چاوان ونبوو!

بۇ رۆزى دوايى سەفەرئىكەم ھاتە پېشرو دوو ھەفتە شارم
بەجىھىشت، نەمتوانى مالاوايى لىبىكەم، رۆيىشتەم بە جىمەيشت،
دەمزانى كە ھەموو شەوئىك چاودىروانم دەكات!

كاتىك گەرەمەو بۇ شارەكەي خۇم ھىندەي تاسەي دىدارى
شەيما بووم، بە تاسەي ھىچ شىتتىكى تر نەبووم، ئەو شەو
زوو رۆيىشتەم پېش وەخت گەيىشتەم جى ژووانى شەوانە، بەلام
چراي كۆلەكەي كارەباگەي لە ژىرىدا دادەنىشتىن نەدەسوتا، بى
دەنگىيەكى سامناك بالى بەسەر شەقامەكەدا كىشابوو، ھەستەم بە
شىتتىكى نامۇ دەكرد، زۆرم چاودىروان كىرد بەلام نەھات!

پىنج شەو دواتر ھەموو شەوئىك دەھاتمە ئەوى، بەلام ئەو ھەرنەھات!
بىريارم دا سەردانى دايكى بىكەم، گوتەم لەوانەيە نەخۇش بىت!
زۆرم لە خۇمكىرد بە شەرمىكى زۆرەو لە دەركام دا، سەرەتا
ھىمنى براى ھاتە دەرى، دواتر دايكى، كاتىك مەنى بىنى گوتى:
خوايە گيان، لە دوايىدا ھات، شەيما چۆنى وەسەف كىردبووى،
وھا بوو، پاشان لە پىرمەي گىيانى دا!!

زانىم شىتتىك پروویداو، پىم گوت: تىكات لىدەكەم پىم بلى
چى پروویداو؟

گوتى: شەيما مرد، پىش ئەو دەي چاودەكانى لىكىنى گوتى:
بىاوئىك دىت ھەوائەم دەپرسىت، ئەگەر ھات ئەمەي بدەرى..

گوتەم: ئەو كەسە كىيە؟ گوتى: حەتمەن ھەردىت، كە ھات
ئەم پارچە قوماشەى بدمرى!

دايكى گوتى: شەيما نەخۇش كەوت، تايەكى قورسى گرت،
نەمانتوانى لە نەخۇشخانەى ئەھلى بىخەوينىن، نەخۇشخانەى
گشتىش كاريكى وەھايان بۇ نەكرد، لە مائەوہ زۆر ھەولمدا بە
پەرۆى تەر تاكەى دابەزىنەم، بەلام بە بەرچاومەوہ گيانى سپارد!
لە رېڭا كاتىك پارچە قوماشەكەم كردهوہ بە نەخش و نىگارېكى
جوان نوسىبووى ”خۇشەم دەوئيت“ چەند دلۆپە خوئنيكىش
بەسەر پەرۆكەوہ بوو، زانيم ئەوہ ئەو دلۆپە خوئنانە بوون كە
بەھۆى دمرزى و دروومانەوہ لە پەنجە بچكۆلەكانى ھاتبوون،
ئەوسا زانيم بۆجى دەيوست فيرى نوسينى ئەو وشەيە بيت!
ئەو وشەيە راسترين و پاكترين وشەى خۇشەويستى بوو، كە
لە زيانمدا بىستبووم!

بە خوئنى خۆى، بە برينەكانى، بە نازارەكانى بۆى نوسىبووم!
ئەو شەوہ دوا شەو بوو كە بەو شەقامەدا تىپەرپووزم،
ھەرچەندە ئەوئ بۇ من ئەلبومى يادگارى جوان بوو، بەلام
خەمو نازاريكى گەورەى بير دىنامەوہ !لەبەرئەوہ نەمتوانى
چيدى بچمەوہ ئەو ژووانە!

* پېغەمبەر (ﷺ) زۆرىك كردهوہى باشى باس كردهوہ كە دەيتتە مايەى

پاكبوونەوہى باومردار لە گوناھەكان، وەكو ئەو رۆژەى كە لە دايكبووہ، ھەلبەت ئەمە
بەرزترين پەلى پاك بوونەوہيە لە گوناھ.....

نیدی سکاں تاکہ م

ھەمىشە سكالام لە دوورى تۆ دەکرد، بەلام دواتر زانيم
شەرمە ئەويندار سكاللا بکات، من بى وجودى تۆ شتيك نييه
زيندهگيم پى ببەخشى، من بى تۆ خودى خۆمم لى ون دەبیت!
بە بى تۆ بيناييم ليئه، نيودرۆى ژينم شەومزەنگە، ئيتىر سكاللا
لە جى بکەم؟!

بەبەخشە ئيتىر ھەرگيز سكاللا ناکەم!

من تا خۆم نەگەم بە تۆ، لە كى پرسىارى تۆ بکەم..

لە كى يارەب خەبەر پرسى بکەم من..

کە ھەرکەس بۆ خەبەر چوو، بى خەبەر کەوت!
"مەحوى"

تکا دەکەم بەبەخشى، چونکە ئىستا دزمان کەسيك سكاللا
دەکات کە ھىچ لە مانای ئەوينى حەقيقى نەگەشتوو.

زانايەك دەلييت: ئاو بۆ ماسى واتە ژيان، وشكانى واتە:
ھەلاکەت! وەلى کاتيک وینەى ماسييهك لەسەر پارچە کاغەزىک
دەکيشى، ئەوکات نە خەبەرى ئاوى ھەيەو نە وشكانى، چوون
خۆ ئەو ماسى نييه، ئەو تەنھا نيگارى ماسييهکە لەسەر
کاغەز، بە تەنئى شکلى ماسييهو بەس! ئيتىر چوزانى ئاو مايەى
حەياتى ئەوود وشکانيش مايەى نەمانى!؟

مەخابن! زۆربەى مروڤەکان بە وینەى ئەو نيگاردن، بە
شيۆە مروڤن، وەکو چۆن وینەکە بە شيۆە ماسيە!

ودلى ھەيھات!

خۇ ئەگەر تەماشاي سىمايان بىكەين دەبينىن لوتو چاوو
گوۋچىكەو زىمانىان ھەس! بەلام لە ھەقىقەتدا لاشەيەكى بى
ھەست!

ئەوان بە لوتيان ناتوانن بۆنى خىرو خوشىو ئەوين بىكەن،
گوۋيان نىيە تا باشترىن وتەي پى بژنەفن، بينايان نىيە تا
جوانىەكانى پى بىينن!

ئەي ھاوار، مەن سىكالا لە چى دەكەم، تۆ نەباي مەن ماسىيەكەي
سەر پەرە كاغەزەكە دەبووم، نە دەرياي مەھەببەتم دەناسىو
نە عاشقى ئاۋ دەبوومو نە لە گىرى گەرمەسىر رامدەكرد!
ئەوسا مەن مەرۇف نەدەبووم، تەلاشەدارىكى بى كەلك، بى
گەلاۋ بى گول، بى سايەو بى سىۋەر!

بىمبەخشە! مەن تا ئەو كاتەي تۆم نەناسى نەمزانى ئەو مەرۇفە
كىيە كە خوداۋەند ئاسمانو زەۋىو زەرياو دەرياكاني خستۆتە
ژىر خزمەتى ئەو!

نەمدەزانى مەرۇف ھىندە گەۋرەيە لاي خودا..

ھىچم لە گەۋرەيى مەرۇف نەدەزانى!

ئىستا دەزانم بۆچى كەس ناتوانىت تەماشاي نىو چاۋى خۇر
بىكات، چونكە ھەموو دونيا شەرمى لىدەكات!
بەلام مەرۇفە گەۋرەكان خۇرىش شەرمىان لىدەكات!

چونكه خۆرى ئەوان لە شەویشدا ئاوا نابیت!
ئىستا دەزانم بە ھاى ھەموو شتىك سەرچاوەكەى ئەو نرخەيە
كە پێى دراود، كەسێك بە ھەرزان شتىكى چنگ كەوتبیت،
ئامادەيە ھەرزان فرۆشى بكات.

مەولانای رۆمى دەئیت: ئەو منداڵەى مروارێيەك لەسەر
رېيەكەى دەدۆزیتەووە نرخى نازانیت، ئامادەيە بە لەتە نانێكى
بگۆریتەووە!

تۆ گەر دەتەویت نرخى ئەو مروارێيە بزانی، لەو مەلەوانە
بپرسە كە بۆ دەنكى مروارێيەك چۆتە نێو قولایى دەريا، ژيانى
خۆى خستۆتە مەترسیيەووە!

برۆ لە مروارى فرۆشێك لە نرخەكەى پرسیار بكە!!
ئەوان دەزانن چۆنیاں پەيداكردووە! ھەرگیز بە نرخێكى
ھەرزان بە كەسى نادەن، ئەستەمە بتوانن ببەخشن، بە خۆرا
بە ئاسانى دەستبەردارى نابن!

بمبەخشە، من وەكو ئەو كەسە وەھا بووم، كە دەیویست
چیايەك بخاتە نێو تەرازوو بیکێشێ!

بەلام كاتێك ھاتمە پێش، بەرامبەر بە چیا، من و
تەرازوو دەكەم چەند بچوك بووین، لە سوچێكى سێبەرى چیاكەدا
ھەر دیارنەماين!

من وەكو «كوردی» نەمدەزانى دەستكەوتنى مروارى چەندە

زەحمەتە، بۆيە سكالای دووریم دەکردو نەمدەزانی تەنھا زیكری
ناوی تۆ ھەرد مەرتەبەى شەرەفمەندییە!

پۆژو شەو دايم لەبەر دیدى خەيالەم ھازرى
سا چ ھەرقىكى ھەيە بۆ من ئىتر ئىرەو ئەوئ
بەس نىيە لىرە ئەوئىرم جاروبار باست بکەم
نەمدەوئىرا ھەت لەبەر ئەغيار کە ناوت بەم لەوئ
ھىچ لە مستەفا بەگ ھالى نەدەبووم کە دەيگوت:

گەردنەم با تەوقى تۆى تىدا بى ئازادى مەکە
تەبەى من ئەم مەجنەتەى پىخۆشە تۆ شادى مەکە
ئىستا دەزانم بۆچى ناتوانىت تەوقى گەردنى لایەرى، ئەو
ئىتر گەيشتۆتە ھەقىقەت، سىبەرى ھەقىقەت شتیکەو خودى
خۆشى شتیکى تر!

ودکو جیاوازی بالندەو سىبەرەکەى، سىبەر لەسەر خاکە
وەلى بالندەکە لە ئاسمان!

ئیمە وامان دەزانی ئەگەر سىبەرەکە بگرین، ئىتر خودى
بالندەکەمان گرتوو!

ئىستا کە دەستم لە ھەقىقەتى بالندەکە گیربوو، ئىتر
چۆن دەست لەو کۆترە سپییە ئاودامانە ھەلەدەگرم، کە دەستم
دەگریت بەردو خۆر؟

تۆ ئەو کەسەى لوتفۆ بەخشنەدەیت قەشەنگە، تۆرەيىو

سزاشت به ههمان شیوه، هیجرانو زیزبونت له سه عاده تی
هه موو دنیام لا خوشتره، نازاردانی تۆم له ههنگوین لا
شیرینتره، من شهیدای هه موو شتیکی تۆم میهر و توردهیت،
خۆشهویستی و رقت، تۆ جوانیت، هه موو شتهکانی تۆش لوتکهی
جوانین، له جوانه وه جگه له جوانی هیچی دی پهیدا نابیت،
که جبینی چاوهکانه که ههندیچار جوانیهکانمان وهکو خۆی
نایه ته بهرجاوا!

گه یشتن به تۆ سهفه ری عومره، ئومیدی رۆحه، ئاواتی دل و
تروسکهی سۆمای چاوه، نزیکي له تۆ بهههشتی نهبراو ده،
دووری و هیجرانی تۆ وهکو مهحوی دهلیت؛ رۆژی رهشه..

ویصالت ناره، هیجرت رۆژمهش، وهک ئافتابی تۆ
له تۆ نزدیکه بشکویه، خه لوزه گهر له تۆ دوور بئ
تۆ هه رچهنده له هه موو دنیا دا تهنها کهسیکی، وهلی دهکریت
نهزانی که بۆ تهنها کهسیک، هه موو دونیای!!

دهبا ئیتر ژهنگو تهپو تۆزی دونیا ویستی و که جبینی
وهلانیین، له نیو ده ریای مهحه ببه تدا، ئیتر هه موو شتیکی به
رۆح بچیزین و ژیا نمان بهرزه ختیکی نیمچه بهههشت بیت.

ئهو کات حوزنی دووری و تاسه ی دیدار دهبنه روحانییه تی
ئهوینیکی موقه ددهس، ئهو ئیش و ئازاره له زه دتی رۆحه،
پهرژینی پاکیزهیی و عه فافه، به فرمی سکی گهرمو به شه ونمی

شەرمو بە تارای سى شىكۆدارى نەبىت، گەنجىنەى بەھادارى
عیشق ناپارىزىت!

لاشە مەھرومە، بەلام رۆح ناسودەو مەسرور!
مەحبوب بە نارى دوورى ھەلدەقچى ۋەكو پەروانە،
دەتۈپتەۋە ۋەكو شەم، بەلام سەبرو قەرارى بۇ گەشتەنە بە
لىقاي ئەبەدى!

شەيدايانى رۆح ھەمىشە بە دۋاي نەمرىدا دەگەرپن، عاشقى
مردوۋەكان نابن!

ئەوان دەزانن كە گوئە سورە جوانەكان ھەلدەومرپن،
رووخسارە جوانەكان جوانىيەكەيان ئاۋا دەبىت!
ئىتر ئەوان پىيان شەرمە شەيداي مردوۋان بن! بۇ ئەۋىنىكى
ئەبەدى دەسۈتپن!

بۇ جوانىك كە ھەرگىز نامرپت!
بۇ گولزارىك كە ھەرگىز گولالەكانى ناومرپت!
كاتىك دەگەينە ئەۋ، ئىتر زۆر ئاسانە بگەين بە يەكترا!
ئىتر ئەگەر بتوانىن بگەين بە خودا، ئەۋا گەشتەنە بە
بەندەپەكى خودا ئاسانە!

بەلام دەبى لەسەر دوورى دونيا ئارام بگرپن، تا لە ئاخىرەتدا
دىدار ئاخىرەت نەبپن!

دەبىت خۆشەۋىستى ئەۋىندارى ھەمىشە زىندوو "حى لا يموت"

به دهست بهینین، تا له "دارالخلد" دا به یه گتر شادبین!

با نیره به دیداری ژیر درهختیک رازی نه بین، که خهزان
رووتی دهکاته وه، تا له باخهکانی بههشتدا له ژیر سیوهری
دارستانیکدا پشوو بدهین که هرگیز دهستی خهزان نایگاتی!

ئه ی نابینی گه ورهترین ئه ویندار به خو شه ویستیرین
مه حبوبی خو ی دهفه رمویت: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَّيِّتُونَ﴾ الزمر.
ئه و مهرگه تاله، شیرینه بو که سیک که دهیه ویت بگاته

دیداری "مه حبوبی"

هر بو یه کاتیک له نیوان مهرگو ژیاندا موخه بیهر کرا،
سه روهرمان مهرگی هه ئبژارد، چوون دهیگه یه نیّت به دیداری
هه می شه یی، به ژووانی نه پراوه..

له ویدا ئیتر دووری و لیکدا بران بوونی نییه، ئیتر فرمی سکی
دووری ناپژیت، ئیتر تاسه ی دیدار دله کان هه ئناقرچینی، ئیتر
ناگری دووری هه ناو نابرزینی!!

ئیتیر کهس به دهردی جوداییه وه تا سه حهر نانالینی!

له ویدا ئه ویندارانی ئه وینی نه مر، نه مرییان پی دهبه خشریت،
چوون ئه وینی ئه وان مهرگ ناتوانی رۆحی بکیشی، خو ل ناتوانی
بیرزینی، له گه ل رۆحدا له شه قه ی بالده داتو فریشه کانی
ناسمان پیشوازی لیده کهن!

هه ربو یه بیرت ده کهم، بو نی ئه و خو له ده کهم که به گولاوی

ههنگاهكانت موعهتتهر بوون، نىگام هه مىشه له پىيه، وشهكانم
ناتوان گوزارش له ههستى دهر وونم بكهن! زمانم نهو ههستى
پى ههنگاگرى، تا له حزورتا دركى پى بكات! هه بۆيه له
بهرامبهرتا ناتوانم هيچ بلّيم، جهستهه وهكو زه مين له ززه
دهلهرزىت، وهلى رۆحم هيمنه، وهكو منداىكى نوستوو!

چونكه دهزانم ئيمه دهبيت لهو دهرىاى ميهرو نهوينه
گهورهدهدا بتوينينه وه، تا فرميسكهكانمان له ههنگوين شيرينترين،
تا گريانمان پىكه نينى رۆح بيت، تا تاسه و چاوهر و انيمان مايه
خلودى نه بهدى بيت، چونكه ئيمه ژوانمان "دارالخلد" ه
نهك "دارالفنا"، بۆيه له خوداوهند هه مىشه دهپارپينه وه
ئاراميان پى ببهخشيت، به ميهرى خۆى بمانبهخشى و له
ههلهكانمان ببورى.....

مه حوى دهلىت:

سوتانى به بىدهنگيه ئادابى مه حبهت
وهك بولبول نهه نهفغانه به پهروانه جهرامه!

مرثیہ ہو کہ سیک کہ رہے مناویہ نامہ ریت

ههزارىك به خوشهويستى و نهوينى پاشايهكى بهناو بانگ
گرفتار بوو، خهبرى عهشقى نهو گهيشته پاشا.

پاشاش لهگهډل بيستنى نهو خهبرهډا، بانگى كردو پيى گوت:
نهگهر تۆ بهراستى عاشقى سولتانييت، دهبيت يهكيك له
دووانه ههلبژيريت:

يا دهبيت نهو دهفهره جيپيلى، يا دهبيت لهسهرى خوت
خوشبوو بيكهى به فيداى عهشقى نهوينى خوت..!

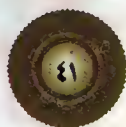
شا پيى گوت: نهو دوايين وتهى منه، يا گهردى تۆ، يا كوچ!
نهو كابرايه شايانى نهو عيشقه نهبوو، ههر بۆيه كوچكردو
هيجرانى ههلبژارد!

هاوكات لهگهډل خوئامادهكردنى باباى ههزار، بۆ كوچكردو
دهستهلگرتنى له نهوينهكهى، شا فهرمىانى كرد: سهرى له
گهردى جودا بكه نهو!

پاسهوان گوتى: قوربان، خو نهو هيچ تاوانىكى نهكردوو،
كوناهى چييه، شا فهرمىانى سهربرپىنى ديدات؟!

سولتان گوتى: نهو راست ناكات، نهويندار نيه! له رېڭاى
نهويندا لهگهډل من راستى نهكرد، نهگهر وهكو پياو مامهتهى
كردبا، لهم رېڭايهډا سهرى خوڤى دهبهخشى!

ههركهسيك سهره گهردى خوڤى لا خوشهويستر بيت له
مهحبوبهكهى، نهو بانگيشهكردن بۆ عيشق، گهرهترين تاوانه بۆ نهو!

خۆ ئەگەر سەربېرىنى ھەلئەردبا، ئەوا دەبوود شای ئەم
مەملەكەتەو ئەم ھەموو ولاتە دەبوونە خزمەتکاری، تۆش
پاسەوان بەشانازییەو دەبوویتە غولامی!!

بەلام کاتیک راستی نەکرد لە بانگیشەكەیدا، ئەوا عیلاجی،
تەنھا جیاکردنەو دی سەریتی لە لاشە! چونکە ئەو ئەو بەری
نیفاقە، بۆ ئەودش ئەم کارەم کرد، تا چیدی کەس بەخۆرا
ئیدیدیعی عیشقی ئیمە نەکات!!

خۆزگە ھەمیشە ئەوینداران، ئاوا تاقی کرابانەو، گۆیان لە چرەبی
﴿أَيُّ أَذْبَحَكَ﴾ دەبوو، تا بزانی دەیانگوت: ﴿أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ﴾؟!
بۆئەو دی چیدی کەس نەتوانییت بی گەواھی بێتە نیو
گولستانی ئەوین!

مەحوی بە مەحبووبەكە دی دەلیت:

ئێستا بۆ لافو گەزاف، ھەر کەس دەبینی عاشقە
نەك ھەموو کەس، جانفیدا، وەك میم و حی و واووی!
ئەو دی لە مانای ئەوین گەشتی، پۆچی شاباش دەکات،
ئەو دی ئەوینداری خۆی ناسی بێت، ئاواتەخوازە بەو پۆزە بگات
کە پۆچی خۆی ببەخشی لە پیناویدا، ئەو دمیەوێت وەكو پارچە
ھەوریکی سپی، لەنیو تیشکی خۆرا بتویتەو!

ئەویندار وجودی خۆی، لە ئەویندارەكەیدا دەبینی، بەھای خۆی
لەو شتەدا دەبینی ئەو کە بۆی دەگەرا، چەندین سالە، عەودالی بوو!

عاريفيك ددئيت: تۆ ئەو شتەى كە بۆى دەگەرپئيت! گەر بۆ
رۆح دەگەرپئيت، تۆ رۆحيت! گەر بۆ پاروود نانئيك عەودالى، تۆ
تەنھا پاروود نانئيك!

تۆ بەو رۆحە ناژيت كە لە لاشەتدا بەند كراوە، نا.....
مايەى زىندەگى تۆ، رۆحى ئەوينداردەگەتە، ئەو رۆحەى كە
هەموو بوونەومر هەناسەى پى دەدات!

نازىزم: تۆ بۆ من دئۆپئيك نيت لە دەريايەك، بەئكو
دەريايەكيت لە دئۆپئيكدا، گولئيك نيت لە باخچەيەكدا، بەئكو
گولزارئيكيت لە خونچەيەكدا!

من وەكو رۆمى ددئيت: لە بەهەشتدا چاوانت دەبينم، لە
چاوانىشتدا هەموو بەهەشت، ئىدى بۆچى تەماشاي مانگئيكى
دى، يا خۆرئيكى دى بكەم، ئەودى من دەبينم بەسە بۆ من!

بى تۆ، من لە دەرياي بىرچوونەودا ون ببووم، كەس
نەيتوانى هەست بە بوونم بكات، تۆ نەبى، تەنھا تۆ!

كەس نەيتوانى بە ناخى مندا رۆبچىو بگاتە قوولايى دلم، تۆ نە بى!
كەس نەيتوانى هەموو رازو نەينىيەكانم بدركىنئى، تۆ نە بى!
كەس ئاگاي لە هاوارى دلم نەبوو، تۆ نە بى!

من كړپارى رۆح بووم بە رۆح!!
من ئاشناى وەكەنى رۆح بووم، ئەوەك كړپارى وەكەنى زار، هەرچەندە
زارى تۆ، شەكرستانو شانەى شەھدە، ئەى كەژاودى پاكيزەيى و عەفاف....!

دە فەرمان بدە، با رۆژە تارىكەكانم كۆتايييان بى بىت، با
زەمەنى دوورى و بىتۆيى بېرىتەو، مەن بە تاسەى گەيشتەنم بە
تۆ، رۆحەم ئەمەى دەوئەت، نەك لاشەم!!

مەن چىدى ناتوانم بى تۆ بژىم، دەكرىتەت بىتوانم لە ھەموو
كەسەك جودا بېمەو، تەنھا لەو كەسە نەبىت، كە لە ناخى خۇيدا،
فەرشى و فەى بۆ راختووم، بە پىلوى چاوەكانى باوەشىنم دەكات!
ھەر بۆيە «نالى» بە خۇرا بە مەحبووبەى نەدەگوت:

سەر بەردەبازى رۆتە، تەن تەختە بەندى جـيـتـە

دەل مەيلى خاكى بۆتە، رۆح مالى خۆتە، بـيـيـبـە

ئەو دەيزانى لەگەل كىدا دەدوئەت، ئەو كەسەى دەيدوئەت بۆ ئەو، واتە
چى، ئەمىش بەبى ئەو چۆن دەبىت، بۆيە لە ناخى دلىيەو دەگوت:

بەلا گەردانى بالات بەم ئەگەر چووم

فەيداي ھىندويى خالت بەم ئەگەر مام

دەمىكە وا لەسەر پىيەك دەسووتىم

لە شەوقى تۆ بە مەيسلى مۆم و ھەرمام

ئەويندارى راستەقىنە دەزانى: دوورى لە مەحبووب يانى

چى! بەلام مەن لاى كى باسى ئەويندارى خۆم بەكم؟ كى لىم

تەيدەكات؟ كى دەزانى مەن ەودالى چىم!

پىم دەلەين: تۆى نەوجەوان بۆچ سەوداسەرى پىرىكى؟ نا،

مەن ھەمىشە عاشقى ئەو شتانەم كە ھەرگىز پىرنابن، بۆ ھىچ

جوانىك ھەيە پىر بىت؟!

چما ئىوھ تا ئىستا جوانىكتان بىنيوھ؟

بى رەونەقى ئەو جوانانە، جوانى مالاۋايى دەكات، گولنىك
رەونەقى نامىنىت، باخچەيەك بۇ نامىنىت، سرودەيەك پروو
ناكاتە دلەكان!

من چۆن بى تۆ بژىم، لەكاتىكىدا تەنھا تۆى، بە زمانى من
قسە دەكەى، بە لىوى من پىدەكەنى، بە دلى من خوشحال
دەبىت، بە چرىپەى رۆح دىتە سەما!

حەكىمىك دەلىت: دوورىت لەو كەسەى بە زمانى تۆ قسە
دەكات، لالئىيە، ئەگەر ھەزار زمانت ھەبىت!!
من ھەمىشە وەكو مەھوى دەلىم:

دەرسى عىشقەم ھەر لە كن پەروانە يا بولبول بووھ

بىگەمى، يا نەيگەمى، ھەر مەشقى ئوستادى دەكەم!

ئىدى من گوى بەكەس نادەم، بە ھىچ لايەكدا ئاور نادەمەوھ،
گوى بە قسەى كەسانىك نادەم كە تا ئىستا، بۇنى مروفيان
نەكردووه، نازانن ھاودەمى رۆح يانى جى!

منىك لە دواى عومرىك لە تاسەو چاودەروانى، رۆحى خۆم
بەدى كرد، منىك كە ھىندە گەرامو ھىندە چاودەروان بووم،
خەرىك بوو لە گەيشتن بە تۆ بىھىوا دەبووم.

پىم وابوو، تا مردن دەبىت تەنھا لە تابلوى خەيالدا وىنەت

بكىشم، بۇ ھەمىشە، بە تەننى رېڭاي ئەوين تەى بىكەم و سروود و
دروود، بۇ خەيالى بىنىرم!

ھەرگىز لەو بىروايەدا نەبووم، ئەو كەسەى من بۇى عەودالم،
رۇزىك بىت بە بىى خۇى تەشرىف بەينىت..!

فەيداي تەشرىفى رېڭەت بى، خەراجى مولكى جان و دل
نەيسارى تۇزى بەر پىت بى، رەواجى عومرى سەد سالئم «خەرىق»
ئىدى من رېڭام گرتۆتە بەر، بەرەو لاي تۇ، بۇ گەيشتن بە
تۇ، بۇ گەيشتن بە خۇم، رېبوارىكى ماندوونەناسم، دلنەبە من
ماندوو نابم، چۈنكە ئەوين ماندووبوون نازانىت، لە ئەويندا
ھەموو شتىك گونجاو، ھەموو شتىك دەشەت روو بدات!
تا ئەوين مابى، بېھىواىى وجودى نەيە، ھەر بۇيە من،
ھەرگىز بى ئەوين نازىم..

خەكىملىك دەلىت: خۇت فرىدە نىو رووبارى ئەوين، ئەگەر
رووبارىكىش بوو لە خوین!

بۇ كەسلىك كەنرخى تۇ نەزانىت شىتىيە ئەم سەودايە، وەلى
من دەزانم گەيشتن بە تۇ، واتە: ژيانىكى نوئ، رۇخىكى نەمر،
عەتايەكى بېسنوور، گەيشتن بە ھەموو شت.

من گەر بگەم بە تۇ، ھىچم ناوېت!
سەيرە داواى چى بىكەم، تەماشاي چى بىكەم!
من بۇم بىرئىت بى تۇ تەماشاي ناكەم، بى تۇ ناخۇم و ناخۇمەو!

بى تۆ پىناكەنم!

من نامۇم تا ئەو كاتەى دەگەم بە تۆ، من لە ھەموو لەزەتتەك
مەحرۇومم تا دەگەم بە تۆ، جا كاتتەك دەگەم بە تۆ، ئىدى
گەشتووم بە گەنجىنەى ھەموو دنيا!!

من گالتەم بەو ئەويندارانە دىت، داواكارىيان ھەيە لە يەك،
داواى مەتاعى ئەم دونيا فانييە لەيەك دەكەن، سەيرە ئەوان
مامەلەى رۆح، بە پەرۆ پاتالى ئەم دونيايە سەودا دەكەن؟!
ياخود ئەوان جگەلە ناوى رۆح، چىدى نازانن!! بۆيە ھەموو
خۇشبيەكانى خۇيان، تەنھا لە خاك و خۆلى ئەم دونيايەدا دەبينن!

شەوئى لەيلا بە مەجنونى دەوت: بنوارە حالى خۆت

بە خۇراپى كە چۆنت دا بە با، عەقلىو كەمالى خۆت

جوابى دايەو دەجنوون، ئەگەر تاقەت ببى لەحزى

لەناو ئاوينەدا بنوارە حوسنو جەمالى خۆت! «مەحوى»

تا نەگەم بەتۆ كەشكۆل و گۆچان دانانىم، دلىام كە ھىج
ھىزىك ناتوانىت، بەربەستى رىگاي نوور بىت، ئەوھى من دەيلىم
خەيال نىيە، ھەرچەندە ھەموو خەيالىكىش حەقىقەتى خۆى
ھەيە، ئەگەر گەرەش بىت ھىندەى تۆ!

مالاوايىت لىناكەم، چونكە مالاوايى تەنھا بۆ ئەو كەسانەيە
كە بە چاويان شەيدا دەبن، بەلام ئەوانەى بە رۆح و دل شەيدا
دەبن، ھەرگىز جودايى نازانن!! ئەوان لە يەكدا تواونەتەو!

پاکستان دیناری روح

بە ھەموو شتییكى تۆ ناشابووم، چاۋەكانت بانگیان كردم،
نەمتوانى نەچم بە پیریانیەو، نەمتوانى ئەو ھەنگاوانە
فەرامۆش بكەم، كە بۆلای منت نابوون، ئەو ھەنگاوانە لای من
ھەنگاویكى موقەددەس بوون!

ئەگەر بتگوتایە بە یەكەم دیدار شەیدات بووم، ئاۋرم
نەئەدایەو، جارێكى دى منت نەدەبینى!

بەلام كاتيك پیتگوتەم، من پیش ئەوێ بتبینم شەیدات
بووم، نیتەر نەمتوانى لە جیى خۆم بجوێم، بۆ یەكەمجار بۆنى
مروڤم كرد، بۆنىكى سەیر!

جازیبەیهكى سەیر پایدەكیشام، بە دەست خۆم نەبوو،
دەھاتمە پیشو تۆش خۆت گرمۆلە دەكرد، ئاخر من دەمبینى
چۆن رۆحەكان دەستلەملان بوون، چۆن وشەكان سەما دەكەن!
تۆ ناشناى رۆحم بووى، تۆ ئەو كەسە بووى كە ھەموو
عومرم بە رۆحت لەگەلم بووى!

تۆ بە یەك سات ھەموو بۆچوونەكانى منت گۆڤرى، بۆ
یەكەمجار بە سۆمایەكى نوێ، جیھانیكى ئەفسوناویم بینى،
حوسنو جوانییەكى سەیر، خەندەییەكى ئارام، بۆ یەكەمجار
ترسم لە مروڤ شكا!

ھەستم بە گەورەیی پیاویك كرد كە پێشتر ھێندەى ھەموو
دونيام رق لیتبوو!

من لهوہا مرقٹیک دهگہرام، بہ لام بہ خہیالیش باوہرم بہ
وجودی نہبوو!

لہ خزمہت ئاسمانی حوسنی پرووی تو
سہما (گہوتہ سہما) گہردن کہچی کرد
ئہگہر وہسفت بہ (ماہذا بشر) کہم
بہشیمانم دہلیم وہسقم بہچی کرد! (حہریق)
تو ئہی شازادہی ونبووی مہملہکەتی ئہوین، وہکو پروشہی
بارانی پایزیکی درہنگ، ہیوابارانی ہہموو دلہکانت کرد، جاریکی
تر جیہانت بہ جوانترین رہنگی بہہاری رازاندہوہ!

رہوہیہک بولبولت بہ ئاوازیکی سہیر ہینایہ خرۆش!
ئہوین قسہ ناکات، بہ لام ئاوازیک دہچریت، وہکو خورہی
کانیاویکی ہینم، ہہموو کونجو کەلہبہریکی رۆح، دادہپۆشیئت،
ئہو ئاوازہ سہمفۆنیای ژیانہ!

بہستہیہکە رۆحہ پاکہکان دینیتہ سہما!
من ئہو ئیوارہیہ نەمدہویست برۆم، چونکہ لہو برہوایہدا
بووم، ہیندەم تەمەن نەماہی کە بتوانم بیئمہوہ حزورت!
ئہگہرچی ہہموو عومرم، بہشی ئہوہ ناکات، تیر تہماشای
رہووخسارت بکەم، ہہلآلہی وتہ شیرینہکانت ہہلمز!
بہ حەسرت عومری من یہکبارہ فہوتہ
مہگہر عومری دووبارہم پی عہتا کە! (نالی)

رۇۋىك نەبوو، مانگىك نەبوو، سالىك نەبوو، غەمىك لە
گەپان و غەودالبوون، غومىك غوربەتو بىكەسى، غومىك
لەسەفەرى رۇح و ئازارى جەستەى شەكەتو ماندووم، بەلام
كە تۇھاتى ئىتر غوربەت رەويەودە، كەشكۆلى سەفەرم دانا،
رۇحەم لە باودەشى ئارامىدا ئۆقرەى گرت، تەپو تۆزى سەفەر
بوونە پروشەى گولۇو، ئەو ئىوارەىە بۆنى نىرگىز ھەموو كوچەو
كۆلانىكى گرتىوودە!!

كە تۇھاتى لە نائومىدى نەما باس

لە ھىجرو ئىنتىزار ئىدى نەما باس! (ئالى)

ئەو ئىوارەىە رۇحەكان گەىشتەودە بە يەك، ھاتبوون تا درىژە
بە ھەياتى رۇح بەدن، ئەوان دواى دابىرانىكى زۇر، ئەمپۇ بە دىدارى
يەكتىر شادبوون، ئەوان پىشتىر بە نىو رۇح دەژيان، بۇ گەىشتىن بە
كەمالى رۇح، وەكو شەم دەسوتانو وەكو پەروانە ھەلدەقرچان!
ئەو ئىوارەىە قىستىقالى دوو رۇح بوو، كە بە يەك سۇما
دەروانن، بە يەك زمان دەدوین، بە يەك گوى دەبىستىن، بە يەك
دل ئەویندارى دەكەن، ئەو ئىوارەىە رۇحەكان دەستى يەكيان
گوشىو تەوقەيان كرد، پىش دەستو چاودەكان، يەك ھەستو
نەست، يەك سۆزو ئارەزوو، يەك خەون و ھەزو ئاوات..!

ئاخر رۇح نامۇيە، ئەگەر لەگەل كەسىكدا ھەزاران سال لە
مالىكىشدا بژى، ھەرگىز لەگەلىدا ئاشنا نابىت، رۇز بە رۇز زىتر

لیی دوورده که ویته وه! به لگو تا نه گاته نهو که سهی که هه زاران
سائه له جیهانی رۆحدا پیی ناشنایه، بیس نه وهی لاشه کان
خه لق بکرین!

ئیبنو حه زمی نه نده لوسی ده لیت: نهوین یه کگرتنه وهی پارچهی
رۆحه به رزه به رتبو وه کانه، که له نیو لاشه کاندایا ویته وه!
نهوان ئیدی به زمانی رۆح ددهوین، هه موو سنوره کان
دهسپنه وه، له یه کدا ده توینه وه، ئیدی من و تو وجودی نامینیت!
شتیک به نیوی رازونهینی بوونی نامینیت! هینده له یه کتر
دهچن، ناتوان پیناسهی خویان بکهن، هه ریه که ده لیت: من
نهوم، یان نهو منه، من لهو دهچم، یان نهو له من دهچی!

هه موو ته مه نی رۆح گه ران و عه و دالبوونه، به
دووی هاو ده می راسته قینهیدا، (الأزواج جنود مجنّدة، ما
تعارف منها ائتلف، وما تناکر منها اختلف) البخاری ومسلم.
واته: دله کان وه کو له شکری سه ربازان وان، نهوانه ی به یه کتر
ناشنا دهن، هوگری یه ک دهن، نهوانهش ناشنا نابن، جیاوازو
ناکوک دهن و لیک دوورده که نه وه!

خه تتابی له رافهی ئه م فه رمووده یه دا ده لیت: رۆحه پاکو
باشو چاکخوازه کان، لیل یه ک و خراپه کانیش به هه مان شیوه،
هه ر رۆحه و بو هاوشیوهی خوی ده گه ریت، که خودا وه ند به
سروشته وهای دروستکردوون!

لهویدا پۆحه‌کان ته‌نها به چاوی دڵ ته‌ماشا ده‌که‌ن، به
ناخی یه‌کدا پۆده‌چن، جوانییه‌کانی پۆح ده‌بینن، که خوداودند
هه‌زاران سائه، له عاله‌می ئه‌رواحدا به‌و جوانییه‌ی که وه‌کو پۆح
نه‌مره‌ رازاندونییه‌ته‌وه‌!

ئه‌وان ده‌چنه‌ خه‌لوه‌تی پۆح، که‌س نابینن و هه‌ز نا‌که‌ن
که‌سیش بیانبینی، ئه‌وان له جیهانی ماده‌ غافل ده‌بن، هه‌ریۆیه
مه‌وله‌وی ده‌لتیت:

ئاخ به‌ی خه‌لوه‌تی ب‌دیام وه‌بی خه‌م
سی‌وای تو، دی‌ده‌م، که‌س نه‌دیام وه‌چه‌م
دڵ به‌ی دی‌ده‌نت کام خه‌لوه‌ت سازۆ
تۆی دی‌ده‌ی‌چم بی، مه‌ردم نمازۆ
ئای خۆزگه‌ به‌ خه‌لوه‌تیک که‌ له ویدا جگه‌ له تو که‌سم نه‌دیبا،
به‌ چاوی چاوم! به‌لام وه‌داخۆ، دڵم شوینیکی ده‌ستناکه‌ویت، که
لێیه‌وه‌ بر‌وانی بو‌ت، جگه‌ له‌ گلینه‌ی چاوم، خۆزگه‌ گلینه‌ی
چاویشم تۆی نه‌ده‌بینی و جگه‌ له‌ دڵم که‌سی تر نا‌گای لێمان
نه‌باو که‌س ئیمه‌ی نه‌دیبا!

ئه‌و دوو پۆحه‌ هی‌نده‌یان ده‌ردی چاوم‌پروانی چه‌شتوو، ئه‌و
دلانه‌ هی‌نده‌یان شه‌وانی ته‌نیایی بینیوه، هی‌نده‌ تاسه‌ی گه‌یشتن
به‌ باوه‌شی ئه‌وین، ناخی هه‌لق‌رچاندوون، ده‌یانه‌ویت بگه‌ن به
شاده‌ماری دڵ، هی‌نده‌ ده‌ردی دووری داخی کردوون، موویه‌که‌ به‌

چيايهك دهبنن، نه گهر بكهوښته نځوانيان!
 لاشه هيچ هيژيكي نځيه، بهرامبهر به رځ، گهر ملكه چي
 فهرمانى نهو نه بښت، ده بښته قه قنه س!
 كاتيك نهو كه سه ددوژي ته وه كه پارچه كه ديكه ي رځي توي
 لايه، ئيتر ناتواني بڼ نهو بڼي، ناتواني چركه يهك جلي بهيلى!
 گهر وابكه ي ئيتر سالاني عه زابو نه شكه نجه و نازاري
 دووري و ته نيايي و سهر گهر داني ده گهر پښته وه، كه سيك كه وهكو
 سښه ره كه ت لښت نزيكه، چوڼ له ده ستي قوتار ده بښت!
 له هه موو دونيادا چي له وه خو شتر هه يه، كه كه سيك
 بدوژي ته وه كه خوداودند بو توي داناوه، كه سيك وهكو خو ت
 لښت تيده گات، دمراني ت چيت ده وښت، نارمزوي چي ده كه ي ت؟
 خه ون به چي به وه ده بڼي! خه يالت له كوي به؟
 بڼ وشه قسه ي له گهل ده كه ي، به زما نى رځ ده يدوينى،
 نامازميه كي نهو هه زاران رسته ي نه ر خه وانيت ناراسته ده كات!
 له هه موو رازونياز يكت تيده گات، دښته ژير پيلوي چاوه كانته وه،
 شه وان له ژير برژانگه كانته ده خه وښت!
 نهو كه سه ي كه له كه س ناچيت، له نځو هه زاران هه زار كه سدا
 وينه ي نځيه، له هيچ شتيك ناچيت، به لام هه موو شته جوانه كان
 ده يانه وښت، لهو بچن، توش دده وښت لهو بچيت، ته نها نه وو به س!
 نهو كه سه به وته كاني گهر مت ده كاته وه، له و په رى بي هيو اييدا

دەرگای هیوات بۆ والادەکات!

دەتگریته باودشی وشه شیرینه‌کانی، به ئاوازی دەنگی
مەستت دەکات، ئەو کەسە ی وەکو مندالێکی ساوا، لە باودشی
وشەکانیدا دەچێتە قوڵایی ئارامترین خەو!

تکای لێ مەکه بۆ تەنها ساتیک گوێبیستی بێو بەس، ئەو
داستانی ئەوینی هەزاران سالی لە ناخیدا هەلگرتوو، ئەگەر هەموو
عومرت گوێی بۆ ڕادێری، هێشتا داستانی ئەوین تەواو نابێت!

بێ بوونی ئەو ئەستێرمەکانی ئاسمانی تۆ نادرەوشێنەو! تریفە ی
مانگەشەو نابینی! بێ بۆنی ئەو باران بۆنی نییه! گۆل ڕەنگی
نییه! هەنگوین تامی نییه! پەپوله ی خەندەیه‌ک لەسەر لیوت
نانیشیته‌و! بێ ئەو گۆلستان درکستانه، بێ ئەو گۆلشن گۆلخەنه!
بێ ئەو دڵ هەرگیز سوکناپی نایەتو بە ئارامی ئاشنا نابیت!
ئەو کاتە ی ئەوت بینی، دەستت هێنا بە هەموو لاشەتدا،
ئەو کاتە هەستت کرد، ئیستا گلێنە ی چاوت جیهانیکی جیاواز
دەبینی، زمانت وشەگەلێکی سەیر دەدرکێنی!

گوێچەکە کانت خۆشترین وشە دەژنەفی، ئەو کاتە خۆت بۆ
یەکەمجار دۆزییه‌و!

بووی بە دەوله‌مەندترین مروّفی دنیا، ئیستا دەتوانی
شەوانە سەر بکەیتە سەر خەرمانێک لە یادگاری بەهەشتی!
کەس هێندە ی تۆ یادگاری جوانی نین، ئیدی سەرناکەیتە سەر

سهرينىكى بەتال، نا ئىدى لە باۋەشى يادگار يىپە ئەرخەۋانىيەكانتا
خۇشتىرىن خەۋ دەبىنى!

رۆژى ۋەھلىت ھەر سبەينىيە كەۋا پىرتەۋ نەدا
من لە تارىكى شەۋى ھىجرا ژيانم بۆجىيە! (بىخود)
ئەۋ خۇرى ژيانى تۆيە، ھەر بۆيە كە مالاۋايىت لىدەكات،
ۋەكو كاتى خۇراۋابون، ئاسمانى ژىنت دەبىتە شەۋەزەنگە!
خۇنەگەر شەۋان تا دەخەۋم بە ۋتەى نىۋ نامەكانت، چاۋم
نەپىژم، ئەۋا بىنايىم لىل دەبن!

تۆ بە ھەموۋ كوچەۋ كۆلانىكى دىلدا پەتبۋى، جىگەى
دەرزىيەكى تىدا نەۋاۋە، شۈپنەۋارى تۆى تىدا نەبىت، ئىدى
دەتەۋىت بۆ كۆى بىرۆم؟

دەكرى لە ھەۋر بېرسى بۆ باران دەبارىنى!
لە بەھار بېرسى بۆ ھىندە جوانى؟
لەگۈل پىرسىار بىكەى بۆ ھىندە بۆت خۇشە؟
ئەگەرنە، دە ئىتر لىم مەپرسە بۆجى ھىندە شەيدى تۆم؟
نارى دەئىت:

بە مەۋلا گەر لە مەۋلا دل بە قوربانىت نەبى نابی
بە دل گەر دل موطىع ۋ بەندە فەرمانىت نەبى نابی
كەسى مەقصودى كەسبى دەۋلەتى قورىى مەحەببەت بى
غولامى بۆ غولامانى غولامانىت نەبى نابی!

که تو هاتی له گهلتا پیکه نین هات
که رویشتی هه ناسه ی ساردو هه یهات
هه مووی هه هاتوو چوونه کاری دنیا
به ته نیا هه هر خه مه هه ردی نه گه هات

ژبلا حسینی

ده توانی بروی؟

دەتوانى برۆيى و مەملەكەتى ئەوين فەرامۇشكەي؟ گەر
دەتوانى برۆي لەگەل خۇتا ھەموو پىكەننەكان كۆكەردەو
ھەموو نامەكان بېيچەرەو، ھەموو چرپەكان لە بوخچەيەكدا
گرئ بدەو ھەموو يادگاربيەكان لە گولدانىكدا ھەلگرە!

دەتوانى ئىتر بۆنى دارمۆردەكان نەكەي؟ دەتوانى ئىتر
بە ژىر سىبەرى سىپىدارەكاندا گوزەرنەكەي و لە نىو چىمەندا
ھەرگىز دانەنىشى؟ دەتوانى ئىدى تەماشاي خۇراو بوون نەكەي؟
ھەرگىز باوەرناكەم بتوانى!

ئەگەر دەتەوئىت برۆي، ئىدى نابىت بۆنى باران بكەي و لە
ژىر پروشەي باراندا دەستەكانت پروو و ئاسمان ھەلبري! نا تۆ
بى بۆنى باران ناژىت!

مەگەر ناوى ھەموو شەقامەكان بگۆرپىت! دارى ھەموو
باخچەكان ھەلگەنى و درەختى نوپيان تىدا برۆيى!

مەگەر بەرگى ھەموو كىتەبەكان بدېيىنى، يا بە بەرگىكى
رەش دايانپۆشيت تا ئىتر نەتناسنەو! ئىتر بە كام رېگادا
ھاموشۆ دەكەي... دۇنيام ھەموو بىستىكى رى لەگەلت دىنە
قسەو پرسىياري ئەوت لى دەكەن! چونكە ھەرگىز بە بى ئەو
نەيانبىنيوى!

گەر دەتەوئىت لە يادى كەي ئىتر دەبېت ھەناسە نەدەي،
چونكە ھەموو ھەناسەكانت بۆنى ئەوى گرتوو! مەگەر لەم

دەقەرە كۆچ بىكەي! ئەۋىش بە دزى چۆلەكەي باخچەكە تانەۋە!
چونكىە دۋايى ھەموو دىنيا بە "بۆ كۆي دەجى؟" پىردەكەن! ئەۋان
دەيانزانى بى ئەۋ بۆ ھىچ شۋىنېك ناچىت!
مىن دەمزانى بى ئەۋ رېگا دەرناكەيت، تۆ ھەمىشە دەتگوت
مىن لە چاۋانى ئەۋەۋە نەبېت ئەم جىھانەم نەبىنى! لە باۋەشى
ئەۋدا نەبېت ھەستەم بە ئارامى نەكرد!
ئەي تۆ نەبۋى دەتگوت:

ھەر كە لىم عاجز دەبى توخوا وىرە زوو بىمكۆزە

چونكىە قەتلىم خىرە سائەم كارە قەت تەنخىر مەكە «كوردى»

مىن كۆيەم ھەيە بۆي بىرۆم، مىن لەگەل ئەۋدا نەبېت ھەست بە
بوۋنى خوۋدى خۆشەم ناكەم، چەندىن سائە لە پەراۋىزى ژياندا، بە
خوۋدى خۆشەم ئاشنا نەبوۋم، تەنھا ئەۋبوۋ تۋانى بە ھەموو گەردوۋنەم
ئاشنا بىكات، بى وچوۋدى ئەۋ مىن بە ھەموو شىك ئەغيار دەبىم:

ھەتا تۆم ئاشنا بوۋى، ئاشنا بوۋم

نەمىستا موۋ بە موۋم ئەغيارە بى تۆ «ئالى»

مىن لە دوۋرى ئەۋ، ھەموو جىھانەم بە چۆلى دىتە بېش
چاۋ، چونكىە كەس لە زامانى مىن ھالى نەبوۋ ئەۋ نەبى! چونكىە
لەم دىنپايەدا تەنھا دوۋ كەس دەتۋانن كۆيت لى بگرنو لە
ھەموو ۋەكەنت ھالى بىن، كەسك كە ۋەكو تۆ ھەمان ئازارو
نارەھەتى چەشتوۋە، يا كەسك كە تۆ بۆ ئەۋ ھەموو شىكىت!

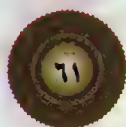
که تۆ ھەردووکیان بوویت، تۆش وەکو من عەوداڵ بوویت،
وەکو من وێڵ بوویت، بە شوین ناسنامەى خۆتدا دەگەپای،
تۆش ماندوو بووی، تەنیاى گری لە ناخت بەردابوو، نەتوانی
بە هیچ پرووخساریک ئاشنا بیت، پۆحى شەگەتت بۆ سیبەرى
بالایەك دەگەپا!

ئیدی من ناپۆم، من ھێشتا نامەى دڵم بە تەواوی عەرز
نەکردووی، من دەمەویت ھەموو شتیکت بۆ باس بکەم،
ھەموو نەسراریکی دڵم والا کەم، من چیدی ناتوانم بە تەنیا
لە چاوەروانیتا بوەستم، من ئیدی بەرگەى بى تۆی ناگرم،
تۆ خۆرى ئاسمانى ھەموو ھیواکانى منى، من تەنھا ھەست بە
وجودت ناکەم، بەلکو ھەستکردن بە غیابى تۆ لە ھەستکردن
بە وجودت گەورەترە!

من لەگەڵ تۆدا لە ھەموو شتیکەو نزیکم، تەنانەت ھەست
دەکەم لەگەڵ تۆدا لە خوداوەندیشەو نزیکم، وەلى دوور لە تۆ
بائەندەھەكى نابەدڵم لە ناسمانیکی رەشو تاریکا!!

خۆش ئەو یارەى شەریکی کاتودەم بى
لە شەوگارى درێژا نوورى شەم بى
دزی پۆزگارى چەوتو تووشو ناخۆش
بۆ خاتوو زینى دڵ، ئەو کاکەمەم بى

«ژىلا حسینی»

دەزانىم لىم زىزىت، بەلام زىزىوونى تۆ، زىزىوونى ھەموو
شەكەنە، ئەو كاتە تۆ دەرويت لەگەل خۆتا زيان دەبەيتو
ھەموو جوانىيەكان دەپچىتەو، تەنھا فرمىسكو گریانو
خەمىكى قول نەبىت، ھىچم بۆ جىناھىلى!

پەنجەرەكەم دەخەمە سەر پىشت، بەلام تىشى خۆر نايەتە
ژوورى، چۆلەكەكان لەبەردەمى پەنجەرەكەمدا ناجرىوینن
باوھىم دەكەمەو بۆ پروشەى باران، بەلام ئەوان پىشتىم تى
دەكەن، مۆمى ژوورەكەم بە ئاستەم تروسكەيەكى تىدا دەمىنەت،
كە تۆ دەروى من جگە لە رەنگى رەش رەنگىكى تر نابىنم..!

پىم دەلەن تۆ گۆراوى! ئەوان نازان ھەموو گەردوون گۆراو!
پىم دەلەن: بۆ قسە ناكەى وەكو جارن؟ نازان من زمانم
نىيە بى ئەو، چى بلىم؟ باسى جىيان بۆ بكەم؟

لىوى وشكو رەنگى زەردو دلى شكاوو دیدەى بى نور چى
بکەن بى تىشى خۆرى تۆ؟!

عیللەتى بى ئىلتىفاتی تۆیە نالەى سۆزىم

باعىسى شەرمى گۆلە، بولبول، كەوا زارى دەکا «كوردى»

تۆ دەزانیت ئەو شەوانە چەند سەختە كە بە تەنیاىىو بى
تۆیى بەسەریان دەبەم؟ چەند سەختن ئەو ساتانەى بۆ باوھى
پى مېھرو ئەوینت دەگەرپىم..! دەمەوئىت بگەمە شادەمارى دلت،

دەزانی تاسەى تۆ چۆن ئەشكەنجەم دەدا؟ بە شەوانە بە جى
نازارىكەو دەتلىمەو؟

شەوانە ھىندە پەيامەكانى تۆ دەخوئىنمەو، خەرىكە ئاوى
چاوم دادىت؟

ھىندە دەگرىم خەرىكە سۆماى چاوم ئىل دەبىت!
تاسەى دوورىت پۆحم نازار دەدات!

ئەشكى خەسرەت لازىمى جەمعى شىبابەختانە ھەر

شەونى سوبجە دەلىلى قەترەيەك گريانى شەو «شىخ نورى»

ئاخر تۆ راپەرى ژىنو مانى منى، تەنھا تۆ دەتوانى دەستم
بگرى بەرەو لىۋارى دلىيى!

من بى تۆ ولا تىكى بى ئالا، نىشتەمانىكى بى ئازادىم،
باخچەيەكى بى گولم، بولبولىكى بى لانەم، تا ئىستا نازانم من
بى تۆ جى بووم؟ تا بزانم دواى تۆ دەبىم بە جى؟!

تۆ لە تارىكتىن شەوى دەيجوردا گرى چرايەكى پىر شىنگدارى
بۆ من، لە وەرزى كرىۋەو شەختەو سەھۆلبەنداندا ئاۋازى
دەنگت گەرمە دەكاتەو دە لەوپەرى بى كەسىو تەنبايىدا وتەى
لىۋەكانت دەمگرنە باۋەش، بۆيە ھەمىشە وەكو شىت خۆم لە
باۋەشى وشەكانتا دەبىنمەو!

من تەمەنىكم لە پۆزگارى رەشو پىر لە نازار بىردە سەر،
دەتەۋىت جارىكى دى بگەرىمەو ئەو دۆزەخە؟

پەش و تارو درېژو پر له نازارو خەمو دەرده

بەئێ شەوگاری دووری بوو سەراسەر ژینی تالی من «هێمن»

نا من تۆ چاک دەناسم، هەرگیز ئەم هەوارە خالی ناکەي!
چرای ئەم ژوانە خامۆش ناکەي پازي نابیت چاریکی دی خەندە
لێوەکانم جێبێلێ، گۆلی هیواکانم هەلومرێن..
تۆ نەستێرەي ئاسمانی منی، تۆ بوخچەي پازو نەینێ و حەزو
ناواتەکانی منی!

هەمیشە چاومپروانی هاتنی تۆم، گویم بۆ دەنگی هەنگاوەکانت
شل کردوو!

سەرنجی پێ ئەدەم، پێگا، هەموو شیوەي ئەوی تیاپە

و هەکو دنیا لە ناو جوانی ئەوا توابێتەو وایە «هەردی»

چاومپروانم، دەرگاگەم خستۆتە سەرپشت، پەردەي ژوورەگەم
لاداوە، دەزانم لەگەڵ هەورەکاندا دیت، تا تیر بە ئاوی باران
خۆت نەشۆری و بۆنی باران نەگریت نایەي بۆ لام!

ئەو کاتەي کە تۆ دیت هەموو باخچەکان خۆیان دەگۆرن بۆ
پیشوازي، دەزانن تۆ بە تەنیا نایەي، هاودەمت بارانە!

هەموو ئەم شارە بۆنی تۆ دەگرێ، لە پەنجەرەگەو بۆنی
باران مۆژدەي هاتنی تۆم بۆ دینێ.....

چونکە دەزانێ کە تۆ هاتی ئێتر جگە لە بۆنی تۆ لە
جیهانی مندا بۆنێکی دی وجودی نیە!

دە ۋەدە، تا بزانی چى مەراسىمىڭم بۇ لىقاي تۆ پىڭخستوۋە،
تا بزانی ئەۋ ئەۋىنەى رۇژانە بە بارانى فرمىسك دەشۇرپىت
ھەمىشە بە پاڭىو نەمرى دەمىنىتەۋە!

ۋەدە تا بزانی من ئەۋىنى تۆ بە ھەموو دونيا ناڭۇرمەۋە!
ۋەدە تا بزانی ھەموو شتى؛ لە خۇشەۋىستى بېھىزترە،
ئەگەر ژيان لە مەرگ بترسى، ئەۋا مەرگ شەرم لە خۇشەۋىستىو
ئەۋىن دەكات!

ئەۋىن گەۋرەترىن گەنجىنەى خودايە، لە دلە پاڭو
بېگەردەكاندا نەبىت ھەرگىز جىڭاي نابىتەۋە!

تۆ تەنھا تڭاي منى لە كردگار، گەر خوداۋەند تۆم پى
بەخشى، ئىدى من داۋايەكم نامىنى لەم دونيايەدا؛
من دلنىام تۆ سروەى فىردەۋسو مىۋەى بەھەشتو پازى
دلۋ ھىزى رۇخو شەۋنمى مىھرو لوتقى خودايىت، تۆ سوڭنايىو
ئۇخۇرنى گيانو ئاۋاتى عومرى...

ھەرچەندە كە ئىنسانە لەبەرچاۋى منو تۆ

مومكىن نىيە ئەم لوتفە لە ئىنسانو بەشەردا

«ئالى»

سیرتکم

دووریت لیوم هه لده قرحین و گهروم ده تاسین و ناخه
هه لده پروکین و گر له دل و دروونم به ردددا، له باخه وانی
گولستانه وه ده مکاته رهنجه پوی ره زکی سوتاو!
دردی بی تویی به نیو شاده ماره کانی دلما روده چی و له
دیریای نازاردا نو قمم ده کات، شه وانه جگه له فرمیسی گهروم
هه ناسه ی سارد و ناھی جهر گبر، هیچ هاوده میکی دیم نین،
غوربه تیکی تال ده سته خاته گهروم و هه وریکی رهش بینایم
لئیل ده کات!

میوانی دیوه خانی دلم جگه له چه زه متی خهم که سی دی
نییه! نه گهر گریان و ناله ی نیوه شه و نه با، نه وا هه رگیز دهستی
له یه خهم بهر نه ده دا:

شه وانه گهر نه که م نه و شیوه نو نالین و گریانه

ده سوتین و وجودم ناگری نه م جهر که بریانه

به تی گریان نیوه ی شه و، ده کانا سوری دل، مهرهم

کو تو کو م داده مرکین و به جیدیلل دل من خهم «هین»

بو دووری له و که سه ی که تیایدا تو اویته وه ئیدی بی
وجودی نه و هه ست به وجودی خوت ناکه یت، گریان که مترین
مه راسیمی حوزن و خهم و نازاری رۆحه .. چونکه نه و کاته ی لیت
دوورده که ویته وه ئیدی له گهل خویدا هه ناسه کانت ده باو توانای
هه ناسه دانیشتم نامین بی نه و، لاشه ت به نیوه رۆحیک زینده گی

دەكاو مردن بە ئاوات دەخوازى، نەك سزاي سەختى دوورى وھىجران!

بىرۋو بمكوۋزە، لە لاي تۆ مردن

نەوھك بە بى تۆ ژين بەسەربردن!! «سەعدى شيرازى»

ھەر بۆيە شەوانە زامى فيراقو دوورى تۆ خەوى پىلوى
چاۋەكانم دەتۆرىنى وەكو لرفەى شالاۋى ئاگرىك كە لە پوشو
بەلاشى وشك ئالابىت سىنەم لە ناخەو ھەلدەقرچىنى، چونكە
ھەموو چركەيەكى مەرگەساتەو ھەموو ھەناسەيەك حەسردە!
ئەو كەسەى بە ھاودەمى راستەقىنەى رۆحى خۆى گەپشتى،
بە دوانەى گيانو لانەى ئەوينو باۋەشى حەوانەو ەى رۆحى
ئاشنا بووبىت، ئىتر ناتوانى بە تەنيا بژى! ئەو كەسەى بە
دیدارى رۆح شادبووبىت، مەحالە بتوانى ساتىك ئۆقرە بگرى!

ھەرگەس شەھدى وىصال وژدھرى دوورى چەشتى

ئەو دەزانى دەردى دوورى چەند گرانو زەحمەتە!! «كوردى»

ژيان بى نورى دیدەو سۆماى چاۋو ھىزى ئەژنۆۋ پازى دل
سروەى رۆح، دەبىت چۆن ژيانىك بىت؟!

بۆيە ھەرگىز دل لە شەكواۋ سكالآۋ دەردو زارى خۆى
ناكەۋىت، بى دیدارى يار بە ھىچ شتىكى دى سوكنايى نايەت!

دل لەبەر زامى فيراقت، دائىما زارى دەكا

رۆزۋشەو مەنەى دەكەمباز، دەردى سەختە ناسرەۋى «كوردى»

شەۋانى تەنپايىۋ بېدارىۋ دانىشتن بە دەۋرى
 ئاگردانى يادگار يىپەكەنەۋە، بۇ ئەۋەدى بېرىك ناخى
 رچىۋمان گەرمكەنەۋە ساتەۋەختىكى سەختە دژۋارن!
 مەرۇف لەسەر نەخشەى زەمىن لە نىۋ ئەم ھەموو خەلگەدا
 خۇي بە تەنپاي تەنپا دەپىنى! شتىك نىپە وابەستەى بىكات بە
 گەردوۋنەۋە جگە لە ئەۋىندارەكەى! ئاخىر ئەۋ تەنپاكەسە كە لە
 زمانى ئەم ھالى دەپىت ھەست بە بوۋنى دەكات! لە باۋەشيدا
 دەگاتە لوتكەى دلنپايىۋ بۇنى راستگۇيىۋ پاكىۋ ۋەفادارىۋ
 خۇشەۋىستى كەپلى دەكات!

ئەۋ كاتەى مەرۇف لەگەل ئەۋىندارەكەيدا ھىچ جىاۋازىيەك
 ناھىلئەۋ ھەموو شتەكان بە يەكسانى دابەش دەكات جوانى،
 تەمەن، ھەست، ئاۋات، ئارەزوۋ، ئىتر ئەۋان ۋەك گولۋى دوو
 گول ئاۋىتەى يەك دەپن، ئىتر دەپنە يەك مەرۇف، يەك كەس
 لە ھەموو شتىكدا، ھىچ جىاۋازىيەك نابىنن، بەلام ئەم راستىيە
 تەنپا چاۋى ئەۋىندارەكان دەتۋانن بىبىنن!

كەسانى دى لەمە ھالى نابن!!

خافىزى شىرازى دەلىت:

سەيرە، لەگەل ۋەجۋدى تۇدا ۋەجۋدى من بىمىنى، سەيرە كاتىك
 تۇ ھاتىتە گوشتار ئىدى من بتۋانم ۋەتەيەك بىركىنم!

دلى من مۆم رووى تۆ ھەروەكو شەم
ئەتاويتۆ لەبەر پىتا ئەبى جەم
ئەوا ئىستا دەسوتەم تا بزانى
كە عەشقى تۆ چرايەو من پەپولەم

«كۆلىل»

لە ئەویندا تەنھا ئەویندار بە چاوى دلى ھەموو شتەك
دەبینیت، چونكە چاوى ئاسایى ھەرگىز توانای بینینی جوانییە
حەقیقییەکانى نییە!

ھەربۆیە ئەوانەى جگە لە چاوى سەر بیناییەكى تریان نییە
لە بینینی جوانییەکان مەحرومن!

بە دیدى دلە، ئەویندار دەگاتە كەمالى بەشەرى!

رۆحى دەگاتە لوتكەى بەرزى و خوشەوێستى و فرین بەرەو
ناسمانى عیشق!

گەرى ئەوین وەكو ئەو ئاگرەى ئالتونى پى زاخاو دەكەن
مروڤەكان لە ھەموو عەیبو عاریكى قورپىنى پاك دەگاتەووە لە
جیهانى رۆحدا تارای فریشتەیان دەگاتە بەر!

بۆیە ئەویندار تا نەتوێتەووە وەكو مۆم، نەسوتیت وەكو
پەروانە، ناگاتە حەقیقەتى ژيان و لەزەتى رۆح!

بۆیە عاشقانى راستەقىنە رۆژانە ھەزاران جار دەمرن، بەلام
چونكە ئەوان تەنھا مامەلە لەگەڵ رۆحدا دەكەن، لەبەر ئەوە ھەر
دەژین! دواى ھەموو مردنێك ژيانىكى نوێیان پى دەبەخشى!

ژيانېك دوور له دونياپه رستی و مادده ویستی و شاولت و
نارەزووبازی!

نەوان وەكو نور له نیو دەر ووله خوینینه کاندایین و دەچن!
دوور لەو نەوینە ژیان تاریکستان و دەچورەو بوون بئ
مانایەو وجود بئ نیعتیارە!

نەوێ جارېك بۆنی میسکی عاشقانی کردبیت! نەوسا
دەزانیت کە ژیان بئ نەوین جگە له دۆزەخ هیچی دی نییه!
بئ نوری تۆ من بەرپێیەکانی خۆم نابینم! بئ سیمای حوسنی
تۆ، پەیفێك نادریکێم، تۆ هەموو جوانییەکانی منت والا کردوو
هەموو عەیبەکانم داپۆشی! تۆ تینویتی رۆحت شکاندمو بە
خۆشترین سرودی ئەم سروشتەت ناشنا کردم!

رۆمی دەلێت: کاتێک بۆ یەگەمجار هەستم بە نەوین کرد بۆ تۆ
گەرەم، من کوێر بووم نەمزانی کە عاشقەکان هەرگیز یەکتر نابینن،
چونکە هەریەگەیان بۆ هەمیشە له نیو رۆحی ئەوی دیدا دەژی!
سەعدی شیرازی دەلێت:

قال لی المحبوب لما زرتە من ببابی؟ قلت بالباب أنا
قال لی: اخطات تعریف الهوی حینما فرقت فیہ بیننا
و مضی عام فلما جئتہ اطرق الباب علیہ موهنا
قال لی: من أنت؟ قلت: انظر فما ثم الا انت بالباب هنا
قال لی: احسنت تعریف الهوی وعرفت الحب فادخل یا أنا *

به ئى له ئه وينا منو تو وجودى نيه، جگه له يهك وجود،
بوونى نيه! هر كه سىكىش تامى ئه وىنى نه كرده و به گرى
ناورى ئه و نه سوتابى، له خورا دهزى، چونكه زيان بى ئه وىن
هيچ تامو مانايه كى نيه، هه ربويه همدى ساحبقران ده ئيت:

زمانم شهق ئه با يه كدهم ئه گهر بىتو نه با ناوت
به كوڤرى داده نيشم گهر له بهر چاوم نه بى چاوت
له بهر ته شريفى ڤىگه ئى تو نه بى بوچيمه نورى چاو
سه رم لازم نيه، لازم نه كا بينيمه پىناوت!!

گهر لىم بپرسى تو ئه م هه موو عه يامه له كوئى بووى؟ له
وه لاما ده لىم من هيچم بىرنايه ت! شتىك له زيانمدا نيه شايانى
باسكردن بىت! ئه وه نده ده زانم من له جيهانى له بىرچوونه وه دا
نوقم بوو بووم، من خو م هه ستم به بوونى خو م نه ده كرد، چ
جاي ئه وهى هه ست به بوونم بكريت! زيانى من له و ڤوژوه
ده ست پىده كات كه تو م ناسى!!

من ده زانم ڤىگاي ئه وىن درك ڤىژه به خه م و په ژاره و نازارو
تاسه و چاو مروانى و ئه شكه نجه و عه زابى ڤو ح و هه لقرچانى دل،
وه لى ئه م ڤىگايه هينده گه ورميه، ئه م ئامانجه هينده به رزه، هينده
پاكه، هينده نه مره كه شايانى هه موو قوربانيدانىكه... بو گه يشتن
به سه رچاوهى نور بو گه يشتن به ده رىاى ماريفه تى حه قيقى،
هه موو ماندوو بوونىك ده بىته مايه ي سه ماى ڤو ح و له زمى گيان!

نەم ژيانە كورته ديارىيەكى بچكۆلەيەو بە شەرمەوە پېشكەش
بەو ئەويندارە دەكرىت كە ئەگەر ئەو نەبا، نە خۆر تىشكى
دەباو نە گۆل بۆنى دەباو نە خەندەيەك دەكەوتە سەرلىو!
شەوانى تەنيايى و حەسردتو چاودەروانى تارىك و درىژو
نەبىراو، فرمىسكى گەرم و ئالەى نيوەشەو و ژانى هيچران و
هەناسەى سارد گەلەى تەمەن هەلدەومرېنى و پەنگى زەردو خەمىكى
قول و سىمايەكى خەمبار بە رووخسارى ئەوينداران دەبەخشى،
ودەلى ئەمە باجى ژيانى رۆخ و نارامى ناخەو سوتەمەنى عىشقە!

بە شوعەلى عىشقى پىرتاوى و دەها شىواوو سووتاوم
لە جەرگەم خوین دەبارىتو لە چاوم ئەشكى بېدوايى
كە دلبەر پىكەنى زوو دل بەرى گرتو وتى ياران
گەلىكم خوین رژا هيچ كەس بە هيچ نابى لە خۆپايى
مەردەنجى تۆ بىردەنجى گەنجى پەنجى من بەبا دەروا
دەبى چەشنى هەتو بگىرم لە پال دىوارى تەنيايى
سروشتى دوونە گەر دوون، گەر دلت رۆحم نەلاوېنى
گولى عومرم دەژاكېنى، خەم و ئازارى پارايى!
(كوردۇ)

ودەلى لە هەمووى سەختەر ئەودەيە كە هەرگىز ناتوانىن
بە زمان گوزارش لە ئەوين بکەين، جگە لە خودى خۆمان
پېشانى كەسى دى بدەين! خەتا لە ئېمە نىيە، خو ئەگەر

دونيا ھەموۋى نوقمى نوربىت، ئەۋا كەس ناتوانىت ئەۋ نوره
 ببىنىت، ئەگەر نور لە نىۋ دلىدا بوۋنى نەبىت!
 جوانترىن گوزارش لە ئەۋىن بىدەنگىيە، ھىچ شتىك ۋەكو
 بىدەنگى گوزارش لە ئەۋىن ناكات، چونكە ئەۋ كاتەى رۇحەكان
 ئاۋىزانى يەك دەبنو لىل يەكا دەتۈنەۋە، ئىتر بىدەنگى و
 ئارامى جىھان دادەپۇشىت!
 تۆ ناتۋانى وشەيەك بىر كىنى، خۆ ئەگەر ھەموۋ رازو نيازو
 ئەسرارى دلت والاكەى جگە لە ئەۋىندارەكەت كەس لە زمانى
 تۆ ھالى نابىت، چونكە تۆ بە زمانى ئەفىن دەدۋى!
 تىگەيشتن لەۋ زمانەش بۆ كەسىك كە سۋتاۋى تاۋى ئەۋىن
 نەبىت ئەستەمە!! جا بۆ ئەۋدى لە زمانى ئىمە ھالى بنو لىمان
 تىبگەن دەبىت ھەۋلىدەين نورى عىشق بگەيەننە دلەكانيان، دەبىت
 لە زەلكاۋى دنياۋىستى و كەچىنى ۋەدەريانىننە ۋ بە جىھانى رۇحو
 بىننى ھەقىقەتى جوانى ۋ خۇشەۋىستى راستەقىنە ئاشنايان بگەين!
 مەۋلاناي رۇمى دەلىت: چىت ھەلگرتۋو ۋە بۆ مەنزلى عىشق،
 ھەموۋ شتومەك ۋ كالاكانت دانى! ئەۋانە ھىچى لەۋى رەۋاجيان
 نىيە، تەنھا دلىكى پاك ۋ ئەۋىنىكى راستەقىنە نەبى، لەۋى دەرگا
 بۆ ھىچ ناكىرتەۋە!
 بۆ گەيشتن بەۋ مەنزىلە ۋچان نادەين، لەۋىدا گەردىلەكان
 دەبن بە خۆرى رۋوناكى، گۈلەكان دەبنە گۈلزار، دلوپەكان دەبنە

دەريايەك لە ميسكو گوللەو....

ئەوین ژيانىكى نەبراولە، بى كۆتايى... چونكە ئەوينى
راستەقىنە ھەرگىز كۆتايى نايە!

بە فرمىسكەكانى ئىمە دەرياي ئەوين گوللەوپرژىن دەبىت،
بەگىرى دلى ئىمە چىراخانى ئەوين وەكو گىرى خۆر ھەموو دلە
شەيداكان پرووناك دەكاتەودە!

وتەكانى من بە گلەيىو سكاللەو بىزارى تىنەگەي، من ھەموو
عومرم دەبەخشم بەھەستىكى پاكو راستو بە دلىك كە باودەشم
بۆ دەكاتەودەو لە ناخيدا دەمبارىزىو بە چاوتىك كە ھەمىشە
ئاگاي لىمەو كاتىك تەماشاي دەكەم ھەستەم بى دەكات!

من فىداي ئەو كەسەم كە رۆژانە ھەوالەم دەپرسىو ھەرگىز لىم
ھەراسان نابىت، ئەو كەسەي ھەموو بەختەودى خۆي بە من سباردوودە!
دلىيابە دەستەكان ناگەنە ئاسمان، بەلام بۆ دلە پاكو
سپىيەكان زۆر ئاسانە رۆژانە بە دەورى عەرشى كىرگارا وەكو
پەروانە بخولتەودە!

ئەو خوداوندەش كە رۆژانە ھەزاران خۆزگەو ئاوات بەدىدىنى، زۆر
ئاسانە ئاواتى ئىمەش خۆزگەي بەدىھاتووى يەكىك لەو رۆژانە بىت!

* دەلىن ئەم چەند بەيتەي حافىزى شىرازى بە ھەموو زمانە
جىھانىەكان لەسەر دىواری كىتەبخانەي كۆنگرىسى ئەمرىكى نوسراودە،
متىش ورم نەگىرا بۆ كوردى تا خوتان لە ماناكەي تى بگەنو چىز لەو
مانا بەرزەي حافىز وەربرگن كە لە تارىقى خۆشەويستىدا گوتىەتى!

مرید کی نین

دەگىرپنەۋە پاشايەك مەجنونى بانگ كىردو پىي گوت: ئەۋە
تۆ چىت بەسەرھاتوۋە، بۇچى خۆت ئاۋا پەرىشان كىردوۋە، وپلى
دەشتو كىۋانىۋ نەفسى خۆت بە ھىلاك بىردوۋە! لەيلا چىيە تۆ
ھىندە بۆى سوتاۋى! ئەۋ كچە ئەۋە ناھىيىت تۆ ئاۋا خۆتى بۆ
بىكۆزى!

ۋەرە با جوانانى بىي ۋىنەت پىي نىشانىدەم، تا بزانى جوانىۋ
قەشەنگى ئەمان لە كۆىۋ جوانى لەيلى لە كۆى!
بەلام كاتىك جوانان ھاتنە مەجلىسى شا، مەجنون سەرى
داخستو پىلۋى چاۋەكانى لىكناۋ بە ھىچ شىۋەدىك تەماشاي
نەكىردن!

پاشا گوتى: سەر ھەلبىرەۋ تەماشىا بىكە، بزانە چى جوانىيەك
دەبىنى، ئەمانەت ھەموۋ پىدەبەخشم، ئىتر چىت لە لەيلى
داۋە؟ بۇچى سەرھەلناپرى؟

مەجنون گوتى: قوربان دەترسم ئەگەر سەرم بلىندكەم ئەۋىنى
لەيلا شمشىرى خۆى ھەلىكىشىۋ سەرم لە گەردنەم جودا بىكاتەۋە!
من دۋاى لەيلا تەماشىا كەسىكى دى چۆن دەكەم؟
بۆيە ھىدى شاعىر دەلىت:

زولفى سەرشانىت عەزىزم! كاتى ھاتى شانەكەى

من گوتەم سەد خۆزگە دەنكى شانەيامۋ شا، نەيام!

بۆ كەسىك تەنھا ئەۋىن لە جوانىۋ سىمادا بىيىت ئەستەمە
بتۋانى بە زمانى عىشق لەگەلى بدۋىۋ ئەۋىش لىت ھالى بىت،

ئەو كاتە نازانى چۆن واى لى بىكەيت ھەست بە ھىزى ئەوين
بكات، بزانىت نورى ئەوين تىشكىكى موعەتتەرە، بۆنى پۇجەكان
كەيلەكاتو نورىشى سۇماكان بە ناخى ئەوين ئاشنا دەكات!
ئەو كات ناچار دەبين ماتو بىدەنگ بىن، پەنا بۇ ئەندىشەو
خەيال بەرىن!

من چۆن پىيان بلىم كە دلىك ھەيە گوئى لە گريانى منە،
ھەرچەندە من بە بى دەنگىش بگريم!
ئەو دلە ھەناسەكانم دەزمىرى، لەگەل ھەموو ھەنگاۋەكانمدا
ھاودمە، چۆن پىتان بلىم: ئەو دلە سىيىيە وەكو بەفر، پاكە وەكو باران!
ئاخر من چۆن پىتان بلىم خۇشەويست ئەو كەسە نىيە كە
دواى مردن تىر بۆت بگرى! مەراسىمى شىن و گريانت بۇ ساز بكات!
نا ئەو كەسە بەراستى خۇشىدەوييت كە دەمرى، دەسوتى،
كاتىك دەبينى تۆ دەگرى!!

مەولاناي پۇمى دەلىت: ئەگەر ئەوينو خۇشەويستى بچىتە

نىو ناخى كىۋەكان، ئەوا دەھەزىن و لە خۇشىدا دەكەونە سەما!

دەزانم بىدەنگى سەختە، بەلام لاى ئەوينداران بىدەنگى ھونەرە،
چونكە ئەوان زەمەنىكە دەسوتىن، ھەلدەفرچىن... وەلى بىدەنگە!
خۇ ئەوان گرى ئەوينىك دلى ھەئەپروكاندوون، تا وەكو
دەريايەكى مەنگ گوئىت بۇ راڧىرن و تۇش بە ئەسپايى و بە
زمانى چرپە پىيان بلى: ئاخر من مرقۇفيكەم خۇشەدەوييت كە
ئەو لە چاۋى مندا ھەموو گەردوونە بەرەنگى ئەرخەوانى!

ئەو زەۋى ئاسمانى مەنە، لانەى بەختەۋەرى و باۋەشى مېھرو
ئۇخۇرنى دىمە، ژوۋانى رۇخ و سۆماى چاۋمە!

ئەوان ئۇقرە ناگرن تا پىيان بلىي: كە ئەۋىن گالتە بە
ھەموو باق و بىرىق و پلەو پاىەو سەرودتو سامانى دونيا دەكات،
چونكە ھەموو ئەمانە بى خۇشەۋىستى ئەرزشىان نامىنى و
ھەموو لەزەتو خۇشەيەك لە دەست دەدەن!

تۆ پىۋىستت بە كەسىك نەبوو گوى بۆ قسەكانت رادىرى! تۆ
تەنھا دلىكت دەۋىست ھەست بە سەداۋ زاپەلەى ناخت بكات!
ئەلئان ئەو دىلە گوىى بۆ لىدانى دىلت رىگرتوۋە، تا گوىى لە
دەنگى ھەناسەت نەبىت، دىلنىا نىيە كە ھىشتا دەزى!
ئىستتا تۆ لە نىۋ ئەو دىلەدا رەشمالت ھەلداۋە كە عومرىكە
بە شوپىندا وىلى!

ئەو دىلە ساتىك لە دوۋرى تۆ ئۇقرە ناگرىت، سروەى نەسىمى
بۆنى گولۋى تۆ نەبىت دەبىتە قەقنەس!!

لە سىنەمدا چ شىرىن دىل دەنالىنى بە مەحزونى

ۋەرن لەۋ شىۋە گوى بگرن، بە شىن و شىۋەنى نەيدا! «ۋەقايى»

تۆ لە مېژە دەتزانى دىلەكان دوو جۇرن: جۇرىك دەتۋانى بىكىرى،
ياخود بە كرى بۆ ماۋەيەك ۋەك كرىچىيەك نىشتەجىى بىت!
بەلام جۇرىكى دى ھەن كە ھەرگىز سەۋدا ناكرىن! مەگەر بەرۇخ!
ۋاى لە گەۋرەيى دىلك كە بى تۆ نازى! بۆ تۆ دەزى بۆ تۆ دەمرى!
بە پىلۋى چاۋەكانى باۋەشىنى خۇزگەكانت دەكات! ھىواكانت

دەلاۋىنىڭ تەۋە، فرمىسىگە كانت دەكاتە ملوانكەى مروارى و بە
گەردنى خۇى سەۋداى دەكات!

رۇمى دەلىت: كاتىك دلى مروف لى ئەۋىن خالى دەبىت،
جگەلە بىتىكى گۆشتو خويىنى وەك بەرد، ھىچ سىمايەكى
مروفانەى پىۋە نامىنىت!

دۆل دەشتى خالى لى ئەۋىن، لى كۆمەلە خۆلىك زىترنىيە!
نىگەرەن مەبە، كاتىك تۆ ناتوانىت وەلامى ئەۋ كەسانە
بەدەيتەۋە كە ئازارت دەدەن. دېنە نىۋو گولستانى ئەۋىنى تۆۋ
گولشەن دەخەنە ژىر پىۋ بېبەزەيپانە گولەباخەكان دەۋەرىنن!
خەم مەخۇ، ئەۋە نىشانەى بېھىزى تۆ نىيە! ئەۋە دەرى
دەخات كە تۆ خاۋەنى دلىكى پاك و بىگەردو مىندالانەيت، كە
جگە لى خۆشەۋىستى و ئەۋىن ھىچى دى تىدانىيەۋ بە فىل و
تەلەكەى ئەم سەردەمە پىس نەبۋە!

رېگە مەدە مەملەكەتە چكۆلەكەت بىكەنە پەرىزى حوزن و
ماتەم! پىبىكەنە، مەھىلە ھەرگىز خەندە مالاۋايى لى لىۋەكانت بىكات،
چونكە ھەمۇ ھىزو دەسەلاتى دۇنيا ناتوانىت، خەندەيەك بىكوزىت!
تۆ دەتوانىت لى دزۋارتىن ساتەكانى ژيانا پىبىكەنىت! لى نىۋو
دەرياي فرمىسكىدا رېگا بۆ زەردەخەنەكان بىكەيتەۋە!

تۆ پەيامى خۆشەۋىستى و ئەۋىنىت پىيە، لى ۋەرزى ۋەشۋومەۋ
زىيان و پەشەباى خەمىشدا، نەۋەرسە سىبىيەكان دلىان نەھات جىت
بىلن!

كى دلى دى تو جى بىلى؟ كى دلى دى تو بىرنىچىنى؟ ئەي سازادى
مەملەكەتى ئەوين!

فەرموويان لى بىكە بۇ جىيەنى پەپوولە، بۇ ولاتى بەفرو تاراي
زىوين، بۇ دەفەرى خۆشەويستى، با بىنۇ بىيىن كە ئەويندارەكان
بىبەرامبەر دەسووتىن وەكو شەم، ھەلدەقرچىن وەكو پەروانە!
با بىنۇ رۇخى خۇيان بدۆزنەو، با بزانن ھەموو مروڧىك
بەسەردەمى مندالىدا تىدەپەرېت، وەلى ھەندى كەس تا مردن،
ھەر بە مندالى و ھەرزەكارى دەمىننەو!!

تەنھا لە قوتابخانە ئەويندا، مروڧ دەگاتە كەمال، لەویدا
مروڧ بە خودى خۇى ئاشنا دەپىو لە ماناى مروڧانەى خۇى
تى دەگات، لەویدا وانەى سووتان و گریان و توانەو و ئاوپتەبوون
بە رۇخ دەخوينىو دەگاتە راحەتى رۇخ!

ئەشكو ناھى من ھەتا بى، زۆرتەرە ئاسوودەگىم

راحەتى رۇخو دلە، ئابو ھەوايى سازگار «وفايى»

لەویدا مروڧەكان، ئىتر جىيەنى لاشە جىدىلن و بەرەو جىيەنى
رۇخو لىقاي دل ھەنگاو دەنن، ئەوسا دەزانن كە گەشتن بە
لاشەى مروڧەكان، ئاسوودەگى نابەخشى بە رۇخ، سوكنايى نادا
بە دل، چىژ نابەخشى بە ژيان!

لە دونيايەكا دەژىن، كە ھەموو ئاواتى ئەويندار، ئىلتىفاتىكى
مەحبوبەكەيەتى، بىستنى چرىكەى رۇخو ھەناسەيەتى. نىگايەك،
چرىبەيەك، خەندەيەك، بە ھەموو مولكى دونيا سەودا ناكرىت لەویدا!

كەى دەبى وەك بولبول و گۆل دابىشىن بېكەو
 ئەو بە خەندەى لىوى ئال و من بەگريە و شينەو
 باغى روخسارى لەمن پۆشى بەسەرپۆشى نىقاب
 يانى لاچۆ عاجزم نيمرۆ بەدەس گولچينەو
 تا قيامەت سەر لە سوژدەى شوكردا ھەئنا بزم
 گەر بلېى لاچۆ لەبەرچاوم، بە خەشم و قينەو
 توركى چاوى گەر ببينى عابيدى خەلۋەتەنشىن
 ديتە جونبوش ئەو بە جوببەو خەرقەيى پەشمينەو
 با نەكا عاشق گلەيى ناھەق لە بەدبەختى رەقيب
 خوینى فەرھادەو گوناھى وا بەسەر شيرينەو
 سىحرى غەمزەى وەردەگيرى زاهيدو عالم لە رى
 ئەم بە كۆلى عيلمەو، زاهيد بە بارى دینەو
 گەر بلېم قوربانى تۆبم، پوو لە من كە لەحزەيە
 وەردەگيرى شەمعى روخسارى بەدەم ئامينەو «نارى»

لەویدا تەماشای ئەرواح دەكریت، نەك ئەلواح * تا دەگەيتە
 سەرچاوەى ئىلھام و ئەسرارى دى، ئىتر ناتوانى ئەو دەفەرە چۆل
 بکەى! لە ئەويندات غافل بى، دژوارترین ساتو سەختترین کارەسات،
 ئەو كاتەيە كە لە ناكاو لە ھاودەمى رۆحت دوورت دەخەنەو! ئىتر
 جگە لە دەولەتى حوزنو ماتەم، لە ھىچ خاكىدا جىگات نابیتەو!
 تا لەمن ئەو ماھى چاوبەخومارە خۆى ون کردوو
 تىفلى دلمى تووشى بيمارى سەروبن کردوو

من له حەلقەى خەتمى نازا، زۆر هىلاكى غەمزەنىم
رابىتەى ئەبرۆ، جگەرمى ئەنجن ئەنجن كەردووە
تو خودا با ھىندە بگرىم، تا بزەنن شارەزوور
سەيلى فرمىسكى من ناوى زەلمى لىخن كەردووە «بىخود»

تەنھا لەویدا خۆشەويستى بىبەرامبەرە، بۆ تامەزرۆيى لاشە
نىيە، تەنھا لەویدا دل سوتانە، وزەى رېڭا تەنھا فرمىسكو
سوتانە، بە تەنھا ئەو ددەزە مرۆفستانە! نازىزەكەم، ھىزى
دەولەتى عىشق بىسنوورو نامانە، دلنيا بە ئەودى ساتىك بۆنى
ئەوينى كەردى، لە نازاردانى ئەويندار پەشىمانە، گشت دەزان
گفتو كەردارى ئەويندار، وەكو مانگى چواردە جوانە!!

ئەويندار بۆ خۆى نازى، بۆ ئەم ژيانە باخەوانە، ديارى دەستى،
تەنھا چەپكە گۆلى جوانە، لىوى دەرياي دورو ياقوتو مەرجانى
وشەى جوانە! رەنگى خەندەى وەكو شەوبۆو گۆلى مېخەكو شىلانە،
بۆن و بەرامەى ئەوينىش تافگەى ميسكو عەنبەر و گۆلەباخە!
ئەودى بۆنى عىشقو ئەوين، كەيلو مەستى نەكەردى، ھەموو
ژيانى پەشىمانى و ناخو داخە!

سلاو لە گەوردەى و بەرزىت ئەى باخەوانى ئەم باخە!

* مەبەست لاشمىە بەبى رۆح وەكو تەختە وایە الواح كۆى "لوح"ە

واتە: تەختەدار

شنهت هه‌وریکی هی‌ناوه
چاوی کردووم به‌سه‌رچاوه
یادی بسکی تو ده‌که‌مو
خه‌یاڵ، یه‌کسه‌ر هه‌مووی خاود!

«ناسری حیسامی»

سروه‌ی نه‌وین

كړيوهې به فرو تاريخى شهوېكى درهنگى زستان، كپو
بيدنگيهكى سهيريان به كهون دهبهخسى، له سهрман له
دهورى ناگرهكه گرموله بوو بووم، له ناكورا له نيو خهرمانيك
كتيبو پهړهې پرشو بلاودا قولاي خهيايم لهم شيعره گيربوو.

هه موو شهوى

په نجه ره كه م له سر پشته

نه ايم به لكو

چرپه يه كى توى ليوه بى!

شه مالى خوېكا به ژووراو

بوئى عه ترى توى پيوه بى!

«فهريدون به رزنجى»

ته زوويهك له ناخه وه هه ژاندى!

هه ستم به غوربه تى روحو ته نياييه كى تال كړد!

به ناسپايى هه لسامو بى ويستى خو م په رده ي په نجه ره كه م

لابرد، به فر خه ري كبوو تارايه كى سپى ده كرده بهر بو كى

بوونه وهر، خه زان بى وچان پرچى داره كانى ده پنى، دارتو وه كه ي

ئه وبه رى مالى نيمه هينده ي كه لا پيوه نه مابوو، چوله كه يه ك

بو شه وېك له ژي ريدا نو قهره بگرى، كه لاړيزان ئيدى نه يده هيشت

بالنده كان له ژير چه ترى كه لا دا ژووان بيه ستن! دهنگى به فره كه،

وهكو چرپه ي روحو هيمن بوو!

په رده كه م دادايه وه وه كه رامه وه نيو باوده شى كه رمى وشه كانت،

خۇ ئەگەر گەرمى وشەكانى تۆنەبا من بەم سەرمايە رەق
هەلدەھاتم! ھەلمى ھەناسەت پۇحم گەرم دەكاتەودا! ەبىرى
ئەوينى پاكىت وەك پروشەى شەونمىكى شەرمەن گولزارى تەمەن
گولۇو پىرژىن دەكاتو سوكنايى دەبەخشى بە دل!

خۇ بە ئىختىيارى خۇت نىيە! بە دەستورى دل ناتوانى
ئىمپىراتورى دلت فەرامۇشكەى!

چونكە ناتوانى بى ئەو چىركەيەك بىزى!
دلېك بۇنى ئەو سىرودى ئەوينەى كىردىو بە شازادى
مەملەكەتى ئەوين ئاشنابووبىت، ساتىك دوورىى دەيكاتە قەقنەس!
مەجنون دەلىت:

چاوانم لە يەك دەنىم ھەرچەندە خەوم نايە
خۇزگە بە خەيالىشبا پووخسارى تۇم بدىايە
مەولاناي پۇمىش دەلىت:

اين صدر من فراق مزقا كى ابث الوجد فيە حرقا
پۇمى راست دەكا دەردى دل و شەكواى دورى و فىراق لاى
كەسېك دەكرىت، كە سىنەى بە خەنجەرى دوورى پارە پارە
كراپىو گىرى غوربەت ھەناوى داخ كىردى!

دەردى دل بۇ كى بەيان كەم؟ دل كە نالاوېتەودە
ئەو گىرووى گىرتوويە چىبەكەم؟ بى تۇژىر نابىتەودە
«ھىدى»
ئەو دلە سەبورى بە ھىچ نايەت، جگە لە دىدارى پۇچ،

دووری له نه سیمی پړوڅ گړی ټاگرېکی بڼی ټامانه! دل ناتوانی
نؤقره بگړی، له سه حرای وه حشه تدا بهرو دیداری نه به دی
ههنگاو دهنی، چونکه دمرانی بڼی سروی نهوین، ژيانی مه حاله!

دلَم شهیدایه ویلی دهشتو دمرما
به بای عیشت نه بالَم بیا، نه بهرما
به من نیژي سه بوریت بڼی سه بووری
سه بوری کردی نه م هه رگه به سه رما

«بابا تاهیری عوریان»

دووری له نه مینداری خه زینهی دل و سه رچاوهی پړوڅ و سوْمای
دیده، نه هاتییه کی بڼی سنورو دمر دیکی بڼی دمرمانه:

نه و نه هاتن دمرده، داغی نه و نه هاتن: دمرده ها

که س به دمردی من نه چی، وه ک من نه بڼی تووشی نه هات «مه حوی»

لای جه معی عاشقان دووری و چاوه پروانی و تاسه ی دیدار
نه هاتی و دمر دیکه که دل و هه ناو له نیو ټاگردانی شه ووقو
نینتزاردا هه لده قرحینی!

نه ویندار ناتوانی جگه له وینهی یارو ساته وهختی دیدار
له نیو ساباتی نه ندیشه و خه یالیدا بیر له هیچی دی بکاته وه!
نه و خه یالاش میوانیکی گه ورهیه و جیگای سوکنایی دله!

له گویمما ددنگی ددق قولبابی دل دی

خه یالی یاره که م میوانه نیمشه و «سالم»

خو ئه گهر به لوتفی خوئی وهدی ویسالی پی بدات، نهوا
وهکو ئیشکچی تا بهرهبه یان دهسته ونه زمر راده وهدستی و پیلوی
چاو لیک نانیئت:

ههر شهوی وهدی ویسالت بی ههتا رۆژ ناسرهوم

له یله تولقه دره هه موو کهس حمز به بیداری دهکا «کوردی»

دیداری نهوین، دیداری وینهو روخسار نییه، گوفتاری
نهوینداران وتهی زار نییه، به لکو نهو کاتهی له دوری را
نهسیرینی چاویان له ده ریای نهویندا تیکه ل ده بنو لیوی تاسه یان
هه لده قرحینن، نهو کات زمانی دل به گوپی دلدا ده چرپینی!
ئیتتر قرحهی دل و سوتانی ناخو هه نیسکی دیدو ئاهی سه ردو
گپی دهروونه!

نهوه مونته های ئاواتی رۆحه، نهوه گهیشتنه به
جهننه تولمه ئوای دل، ئیتتر دوور له چاوی ره قیب له ژیر ره شمایی
شهودا، نهو کاتهی جگه له نهوینداران کهسی دی وه خه بهر نین،
نهوان له فیستیقای نوردا وانهی شهو و پهروانه ده خوینن!
کهسی پێگای پی بدری له بهر دمرگای دیوه خانی نهوین له سه ر
نه ژنۆ وهکو غولام دانیشی، شاگه شکه ده بی له خوشیدا، تاجی
شاهانی ده کریته سهرو دهو له تداري مهمله کهتی نهوین دهکات!
نازیزم: بالندهکان به پهروانه یان گوت: ناخر داماو تو بۆچی
رۆحی خووت ده خه یته خه ته ره وه؟

بۆچى بالى خۆت ھەلەدەقچىنى، كە دەزانى لەگەل شەمدا
ناگەيتە ويصال؟

تۆ لە پىناۋى مەھالدا رۆحى خۆت بە ھەلاكەت دەبەى!
بەلام پەروانە بەم وتەيە مەست بوو لە خۆشىدا گوتى:
بەسە بۆ من كە ھەمىشە شىتو شەيداي ئەويندارى خۆمەم بە
دەوریدا دەسورپمەو، چى لەمە گەورەترە بۆ من!!
خۆ دەلەين پەروانەى دەورى ئەو شەمەى! با پيش ساتى
ويساليش ھەلقىچىم؟

دل دەلەينى شىۋى دەفادارى لە زولفت فەربوود

وا بە دەلسۆزى سەرى ھىناۋەتە ژىر پاتەو» «ھىدى»

راۋەستان لە رىزى غولامانى تۆدا موبتەغاي رۆحە! قبول كردنى
تۆ كە بتوانم نىۋت بخەمە سەر زارو وينەت بخەمە نىۋ كونجى
دەلم، تەشرىفىكى و دەھايە، نەمدەۋىرا بە خەۋىش بىرى لى بىكەمەو!
ھەرچەند دەكەم ناتوانم ھىچ بلىم: جگە لە شەرمەندەيى
چىدىم پىن ناكرى، من ھىچم نەدەزانى لە ژيان تا نەبومە
قوتابى تۆ! ھىچم نەدەبىنى تا تۆ دەستت نەگرتە! نەمدەزانى
بۆ شايى نىۋ پەنجهكانم كى پرى دەكاتەو! نەك بۆشايى دەلم!
ئىستا تۆ ھاتى ھەموو كەلەنەكانى دل و دەستو ژيانو
ھەستو نەستى منت بە مىسكو عەبىرى بەھەشت پىر كەردەو!
دەستت گرتەم لە بىابانى ھەسرەتەو بۆ گولزارى ھەمىشە

به هار، له دهيجوردهو بۆ دهقهري نور!
له باوهشى ميهري تۆدا زمانم پڑا، چاوم به دنياي ئه رخهوانى
هه ئهينا!

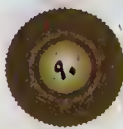
تۆ ههر مروفيكى ئاسايى نه بووى بهس!
تۆ هه موو مروفايه تيت له خودى خۆتدا بهرجهسته كريدوو!
لقد فضلت ليلي على الناس مثلاً
على ألف شهر فضلت ليلة القدر
«مجنون ليلي»

محمد نيقبال ده ئيت: پهروانه ده پاريت هه... تهنها نيگايه كم
پى ببه خشه ئه ي شه، تهنها شهويك سوتانم پى رهوا ببينه،
سبه ي له سهحه را خۆله ميشه كه م فريده!
گه يشتن به تۆ ئه ي شه مى من بى سوتانو هه ئقرچان مه حاله،
ئهويندار هه يه نه زانئ ريگاي عيشق چهنده خه ته رناكه؟!

دەزانم باديهى عيشقه خه ته رناك
كه چى هه رچووم، نه گهر مامو نه گهر چووم!
«مه حوى»

گرى ئهوين نه با عيشق بسميل نه ده كرا له هه موو ئه نجاسى
شاهوتو ئارهزووى دوون په رستى!

ئهويندار رۆح ناهاويته نيۆ ئاگردان بۆ گه شتن به جهسته!
ئهو عه ودائى راسته قينه يه بۆ سه رچاوه ي نورى دلو خه يالى رۆح!
چ گه شتيكى پيروژ بوو، ههنگاونان بۆ به ردرگاي شكۆمه ندى

تۆ! بىمبەخشە ناتوانم سەر ھەلپىم تا ئىستا نەمتوانىو تەماشات
بىكەم، من گەدايەكى بەر دەرگانەكەى تۆم، چۆن بتوانم بۆ نورى
پووخسارت بنوارم؟!

ئىستاش من باودىپناكەم بە مريدى خۆتت قبول كىردووم، ناخر
من ھەموو ئاواتم ئەودىبوو تەنھا ناوت بىيستم، نەك بىمە غولامت!
ھەيھۆ، من لە كۆئو تۆ لە كۆئ ئەى شازادەى مەملەكەتى ئەوين!!

كەى بە سەيچەى من ئەگا جەزبەى مريدى خانەقا

شەيخى ئەو پىرو موسىننە من جوانى پىرمە «سالم»

من ئىستا سرودى ئەوينى تۆ زىندەگى دەبەخشى بە پۆحم،
عەبىرى جوانىت گەردىلەكانى دىلم مەستەكات! گەرمایى بە
دەزوولە خوينىنەكانم دەبەخشى، من جگە لە تۆ رازىك بۆ
بەردەوام بوون لە ژياندا نازانم، لەو پۆژدەدە بوخچەى ھەموو
خەونو خۆزگەكانم فېردايە مەملەكەتەكەى تۆ، گۆچانى
سەفەرى عومرم داناو، گەپىشمە ژوانى پۆح!

ئەگەر سرودى ئەوينى تۆ نەبا من ھەناسەم نەدەدا!!

من ناتوانم بىمە كۆشك تەلارى شكۆدارى تۆ ئەى شازادەى
مەملەكەتى ئەوين، بەلام ھەموو ئىوارەيەك لەگەل پۆحى
مەحويدا بەم ھەستەود پىشوازى لە شەو دەكەم..

سەبا كوحلى غوبارى رېى كەسكى پىيە دى "مەھوى"

بە بى حىكمەت نىيە دەفېرى، لە ئىوارىو گەر چاوم!

تاسه ی دل

دل ورکری دهری یازی له من گرتوووه هاوار
گهر بیهه نینر نایه ته ووه تووینمه بیووتی «کوردو»

له تاريكترين شهواني دهيجورا ديمه دمرؤ له دووت دهگه پيم،
دهگه پيم بؤ بؤنى نان و بؤنى بوون و بؤنى نهمى باران، دهگه پيم بؤ
پووخسارى نورينت، دونياى خؤم جىديلم و بهردو دونياى تۆ رادهگه!
هممو شهوئ خه و به دزييه وه دهمرفيتن، چونكه دهرانى
من بئ تۆ ناتوانم بنووم!

تا ئه و كاته ئه زهفرم پئ دهبات، له گه ئ ناسرى حيساميدا دهليم:

شنه ي يادت له بيشه مدياه نه مشه و
به نهرمى هه لدهكا نه و بايه نه مشه و
له ديدهم، نه شكى پوون پيگا ده پرسى
سهفر گوايه بهردو دهرىايه نه مشه و
دهلئى فهرهاد چووه ته خهونى شيرين
له كيوى بيستون دهنگ نايه نه مشه و
به شاديت، هه ر گرى مؤم بوو سهماى بوو
له ژوورى بئ چرا، سهرمايه نه مشه و
كه تۆ بووى، مانگ له نيو گؤمدا مهلهى كرد
له پشت هه وره، له پووى هه لئايه نه مشه و
وه ره، وه زمانى بيئنه و بيدوئنه
كه پهنجهى تۆى دهوئ نه و نايه، نه مشه و
له ناخيدا هه زار گؤرانى مه ييه
له بئ تۆيى، پشووى دهرنايه نه مشه و

بە خاك و خۇل دەخافلى تىلى بىۋاز
دلىم سەرىپاك لە خۇلتدايە ئەمشەو
پەرۋى بالى ودرىۋەو عار نانئ
مەلى تۇفان، چ بى پەرۋايە ئەمشەو

هەنگاونانى دل بۇ دەقەرى پۇخ، سەفەرىكى شكۆدارە بەردە
گەنجىنەى ھەموو ھىواو ئاۋاتو خەۋنەكانى دل، گەپشتە بە
ژۋوانى ئەو ئەۋىنەى كە سەرجاۋەى ھەموو خۇشىو لەزەتەكانى
پۇخە، دوورىو درىژى رىگا گىرنگ نىيە، ودرىنى گولزارى تەمەن
مەسەلەيەك نىيە! گىرنگ نىيە تا دەگەمە تۇ چەندم تەمەن
دەمىنى، ئەۋەى گىرنگ بىت ئەۋەيە كە ئەو تەمەنەى ماۋمە
لەگەل تۇى بەسەر بەرم!!

چونكە من لەو پۇژدەۋە پىت ئاشنا بووم لە نىۋان دورپانىكىدا
خۇم يەك لايى كردۇتەۋە، يا تۇ دەبىت ھەموو خۇزگەو
ئاۋاتەكانى من بى! يان ھىچى!

ئىتر لەو پۇژدەۋەى را، دل ۋەكو دىۋانەيەك سالىكى رىگای
ئەۋىنى تۇ بوو!

بى نوورى پووخسارى تۇ كونجى دلىم تروسكەيەك بەدى ناك!
ھەموو سىنەم بە عىشقى تۇ ۋەكو كۋانوو بلىسەى بوو
كە تىنى پى نەما ئىدى، ھەموو ھەر خۇلى بەربايە.

«حىسامى»

ئەو دىلەي كە بۆتە لانى ئەوينى ئەبەدى، بۇ دىدارى
پروخسارت ھەمىشە كارى سوتان و ھەلقراڭە، بى يادى ئەو
ژيان مالاۋايى لى دەكاتو ئاۋەدانى تىيدا وجودى نامىنىت!

بە شوعەلى شەمەي پروخسارى دەسوتى دىل وەكو ھەقنەس
وتم پەروانەيە، يا رەب، نىە وا بانگو ھاۋارى

«تاھىر بەگ»

چونكە دوورى تۆ تەنھا دوورى لاشەيە، ۋەلى تابلۆ سىمات
لە نىو دىدەمدا نەخشىنراۋەو بە دىۋارى دىلدا ھەلۋاسراۋە،
ھەرچەندە بە جەستە نەمتوانىۋە غولامى دەورى شەمەي
پروخسارت بىم، ۋەلى پۇحم پەروانە ئاسا دەستەو دامىنى سوچى
ژىر پىتە!

ھەرچەندە بە جىسمانى كە دوورم لە حوزورت

روحىانەتت سەبتە لە نىو دىدەي تەرما

«ھەرىق»

شەۋانە سەيلى سروشكو ئەۋجى مەۋجى ھەسرەت، دەگاتە
ھەرەمى موحتەرمەت، ئاۋ پەرژىنى سەراي حوسنى تۆ دەكاۋ
نامەي سكاۋات بۇ دىنىۋ دەكەۋىتە پابۇست!

لە باۋەشما دەدا مەۋج ئەشكى ھەسرەت

كەمەرتى گرتە باۋەش تا كەمەرجىن!

«مەھوى»

شەوانە ھەناسەى سەردو ھەنىسكى بە گۆل و قىرچەى لىو
 سوتانى دل شىوېن و ماتەمنى عومرىك لەدوورى و تەنىايى
 سازدەكەن! ئەو شەوانەى ھىندە دەگرىم، خەرىكە گلىنەى چاوم
 بەسەر پوومەتى زەردما دىتە خوارى و بىنايم لىلەبى، ھىچ
 پۆلەمردوويەك ئەو شىنەى من ناكات، ھىچ جەرگ سوتاوېك
 ئەو ھاوارە گەروى ناتاسىنى!

ئاخر من تا تۆم دۆزىيەو خەلۆزى پرچم بوونە بەفر، دەيان
 سالاھ بۆ ھەكىمىك دەگەرام وانەى ئەوينم بۆ ئەدا كا، جگە لە
 تۆ مامۆستايەكى دىم بەدى نەكرد! لەو پۆژدو ئەو كەسەم
 دۆزىيەو كە لە بىدەنگىم دەگات زىتر لە قسەكردنم، خوشى
 دەوېم بىبەرامبەر، ئاواتى قوربانيدان و بەخشىنە نەك وەرگرتن،
 لە پىناوى مندا دەزى نەك بىھوېت لە پىناويدا بژىم! ئىتر
 من بى ئەو ھىكمەتېك بۆ وجودم نەما، ئىدى ئاوابوونى خۆزى
 چاودەكانى تۆم وەكو پۆزى قىامەت دەھاتە پىش چاوا!

ئەو كاتەى كە تۆش بووېتە ھاودەمى پۆحى من و چاودەكانت
 وەكو چاوانى من لە خەمدا ئەسرىنيان دەپشت و گۆلزارى
 ئەوينيان ئاودەدا، ئىتر من دنياى لى ئاخر دەبوو!

چاوت كە چراى جوانىيە ھىند پر خەمە سوتى

پىم وابى كە ژىن ئاخىرە گشت عالەمە سووتى «كوردۆ»

ئىتر ناتوانم واز لە چاودەروانى بىنم،

ئىتر ناتوانم نكولى له ميژووى بوونم بكم!
من نامادهم هه موو عومرم به چاودروانى به سهر بهرم، به لام
دلنيام رۆژيك ههر ده بىت وادهى هاتنت ببه يته سهر، ئىتر
نه هاتىو نه هامه تى دووريت ده برپته وهو چيدى ناليم:

له پاش چهند وه عده قهت جارى نه هاتى
نه ميس بۆ من نه هاتى بوو، نه هاتى!
كه تۆ سه يادى، من سه يدى بريندار
حه قى من بوو هه ليم، تۆ بۆ هه لاتى؟ «كوردى»

تۆ ده لىلى منى، ودره و ده سته كانم بگره، به ره و كه نارى
دلنيامى، ده ودره و به زه ييت به حالى مندا بپته وه، ودره و شه وئ
سهرى بده له كولبهى نه حزانى من و ببينه چۆن تاسه ي تۆ
ده مكوژيت؟!

ودره با تير له با وه شتدا بگرىم، سنگم خه ريكه شه ق ده باو،
كه رد م خه ريكه ده تاسى، ده ودره و چيدى دل م مه شكينه و به
كه و ره يى خۆت سه ريك له كو نجى تاريكى دهر و يشه كه ي خۆت
بده و به ئىلتفاتىكى له تيفى خۆت دلى سوتاوى به نده خو شكه و
شه و مزه نگ بگوړه به رۆژى رووناك، خه نده بگيرده و بۆ ليوى
وشكم.....

دل م مه شكينه كه نجينه ي خه يالى خو شه و پستيه
به عه شقى نه و هه موو عه شقه له كه ئ دلدا مودا راكه

لە تاريکی شهوا وهکو ئەستێره خۆ دمرخه

به زۆری پوژی نوری پرووت، سهراغهرقی سورهياکه «گوردی»

مهولانای پۆمی دهئیت: خوشهویستی، تالی دهگۆڕی وه
شیرینی، خۆل به زیرو دهرد به دهرمانو نهخۆشی به نیعمهتو
غهزهب به رهحمهت!

ئهوین ئاسن نهرم دهکات، بهرد دهتاوینیتهوه، ئهو ئهوینه
ئاویتیهی خوینی ئهوینداربووه، تیکهڵ به شادهماري دلبووه،
خۆری ههرگیز ئاوا نابیتو گوئزاری ههرگیز زهرد نابیت!

ئهو کاتهی ئهویندار خودی خۆی له یاد دهکاتو وجودی
خۆی فهرامۆش دهکاتو له روحی ئهودا دهتوینتهوه، ئیدی بێ
ئهو ژيان زۆر سهختهبیت، ئیتر ناتوانیت بێ یادی ئهو بژی، بێ
وینهی خهیاڵی ئهو پیلوی جاوهکانی بکاتهوه...

زمانم شەق دەبا یەك دەم ئەگەر بێتو نهبا ناوت

به کوپری دادهنیشم گهر له بهرچاوم نهبی چاوت «حهمدی»

ئیدی من جگه له ئهوینی تۆ ئهنیسیکی دیم نییه، ههرگیز
دهست لهو ئهوینه بهرنادهم، داوای دلی خۆم ناکهمهوه تا ئهو
کاتهی پۆحم دهسپێرم، ئیدی کونجی میجنهتو خهلوتهگی
ئهوین چۆل ناکه، گریانو ههلقهراوانو سوتان، لهزردتی رۆحو
سهعادهتی گیانه!

تهواوی فهخرو گهورهیهی بۆ من بتوانم بجمه سوتووی

ئاگردانى ئەو ئەوينە موباردىگەو لە رىزى غولامانتدا دەستەو
نەزەر چاومپروانى واددى تەسلىمى رۆح بەم!

وتەم: عىشق ئاگرى گرتە وجود

وتى: ھەر بابەتى سوتانە خاشاك «مەھوى»

بەلام بەدەم ئەو سوتانەو رۆحىم دىتە سەما، بەدەم ئەو
گريانەو سۆماي چاوم فيردەوسىك بەدى دەكات كە چركەيەكى
بە ھەموو مولكى دنيا نادەم، لەو رۆژدەو عەبىرى ھەناسەت
ناخى مەست كردوم ئىدى بارانى فرمىسكو ئازارى ئىنتىزار
ئەداكردنى كەمترىن ئادابى مەحەببەتە!

ئەى سروەى رۆح و سەرچاودى بوون و سروود و دروودى وجودو
بەستەى دڵم، ئەى چراى دىدەو مەرھەمى برىنو ھەتوانى
سىنەى برىندارم، لە چاومپرانىت ماندوو نابم..

بەيمان بوو كە بىيتو بە تەمايم شەوو رۆژى

وا عومرى تەمايوون، بە فەناچوون، چوود سالى «كوردۇ»

تاسەى من بۇ تۆ، تاسەيە بۇ نىشتمانى رۆح و دەرياي گولآوو
گولزاري عومرو شەكرستانى ھەموو خوشى و لەزەتەكانى
رۆح، سەرمايەى مولكى سەرمەدى و گەنجىنەى نەبىراودو
سەفەرى ئەوينە، فرىنە بەردو ولاتى ھەورو دەفەرى شەونم و
ساباتى مېھرو باودشى ھەوانەوودو دەرياي پەپولەو ھاودەمى
ئەستىردەكان...

هيند نه خوښی دوردی دووریم وهخته گیان و دل دهرئ
کوا نه سیمی سو بچدهم بئ، عه رزو حالئ من بهرئ
دورده دارم، بچ زمانم، بچ دلسم، سهره دارم
ناخ له بو دل میهره بانئ، هم زمانئ، هم سهره دارم

«ودقای»

کمی دینه وه؟

لەو ساتەووە ئەم دەقەرەت بە جێهێشت، ئیدی ڕەنگی خۆر بزرکا،
هەورەکان تارایەکی ڕەشیان وەکو بۆیمەکە ی دایکمیان پۆشی!
نەمی بارانەکش بۆنی غوربەت و بێ تۆیی گرت! ئیدی ئەو
بۆنە خوشە ی بارانیشت نەما!

ئەگەر چی پۆیی، قەت ناچی لە یادم
دەکەم یادت، بە یادی تۆوە شادم
کە بارگەت بۆ هەوار تێکنا عەزیزم
شکا ئەستووندەکی تاوولی مرادم

«هێمن»

بە پۆیشتنی تۆ ژوورەکەم پڕ بوو لە تەنیاپی، جاریکی دی
وەکو شەوانی منداڵیم دەستم کردەووە گریان، ئاخر تۆ خەونی
هەموو تەمەنی من بووی، لە منداڵیمەووە چاودەر و انت بووم..
تا تۆ نەهاتی من ترسم لە تاریکی و تەنیاپی و دێوەزمە نەشکا!
چونکە من دەمزانی ئەو دێوی منیان پێ دەترساند هەر
مروڤەکان خۆیان بوون....!

تۆ پۆیشتیو جیهانە ئەفسوناویەکە ی من بوو بە نیشتمانی خەم!
ئەوسا زانیم "نالی" لە دووری مەحبوبە چی عەزابێکی
چەشتوو، ئەگەر نا، نەیدەگوت:

دەروونم خالییه، وەك نە ی دەنالی
هەوارێکی چ پڕ هاوارە بێ تۆ!
بینایم کوێرە هەلنایە بە ڕووی کەس
موژم یەك یەك دەلێی بزمارە بێ تۆ
هەموو ئەعزای نالیینم. دەنالی
سەرپام مئیلی مۆسیقارە بێ تۆ

«نالی»

دیده من دور له پروخساری تۆ بۆ كى بنواری، دل بی له
دهنگی تۆ به دهنگی كى راجلهكى و خوی به قوربانى كى بكات؟
گوئ بۆ چرپه كى راگرمو به پرووى كیدا پی بکهنم؟ گیانم بۆ
شاباشی به پییهكانی تۆ نهبی، ئیدی بۆ چیمه؟!

تۆ نهبینن، نوری ئەم چاوانه بۆ چ!

بۆ نیساری تۆ نهبی، ئەم جانە بۆ چ؟!

«مه‌حوی»

تا ئەو کاته‌ی سه‌فه‌رت نه‌کرد نه‌مزانی دهردی هیج‌رانی تۆ
هینده سه‌خته!

نه‌مزانی تۆ رۆحی مه‌مله‌که‌ته‌ی منی! به‌ پۆشتنت
گوئه‌باخه‌كان ده‌مرنو گه‌لای وده‌هوشه‌كان زه‌رد هه‌لده‌گه‌رینو
گوئستان ده‌بیته‌ پۆشه‌لان!

ئهو شه‌وه‌ی تۆ جیت‌ه‌یشتم، وه‌كو شه‌وانی چاوهر‌وانی تۆ
سه‌رما دهرزی ئازنی دلی ده‌کردم، خه‌ریک‌بوو له‌ ژووره‌که‌مدا
ره‌ق بېمه‌وه!

نه‌مه‌دزانی من به‌ بی تۆ خاوه‌نی هیچ شتیک نیم!
تۆ که‌ هاتی تاجی شاهانه‌ت کرده سه‌رم، کللی گه‌نجینه‌ی
به‌خته‌وه‌ریت دایه‌ ده‌ستم، منت کرده ئیمپراتۆری سه‌لته‌نه‌تی
دلێک که‌ ئەم سه‌رو ئەوسه‌ری دیارنه‌بوو!

له‌به‌ر تاقی برۆت بمرم چ نابێ

که‌ من شایم له‌ بن بالی هومادا

«ومفایی»

ئهو ئیواره‌یه‌ی گه‌رامه‌وه‌ هه‌واری خالی، مال ساردو ژوان
چۆل و دیوه‌خان تاریک، داروبه‌ردی کونجه‌ وێرانه‌که‌م ده‌گریان...

ترسو سامیکی تال دایگرتم، نهمدهتوانی به تهنیا له
ژووره کهم دانیشم، ههموو شتهکانم له لا نامۆ بوون، تهنانت
وینهی خوشم له ئاوینه کهدا نه ناسییه وه!

**ههتا تۆم ناشنا بووی! ناشنام بوون
نهمیستا موو به موم نه غیاره بی تۆ**

«نالی»

ئهو شهوهم له دهیجور پهشترو له یه لدا دریزتر بوو، خهو
له چاوهکانم تۆران ...

لهو ساتهوه به هاتنی تۆ فهرشی چاوه پروانیم تهی کرد، له
یادم نه ماوو چاوه پروانی تۆ چهنده سهخته!

شهو ی چهنده دریزه کهسی خهو ی بتاری

چهنده نهسته مه مهپۆ ژووان جیبیلی به جاری!!

بۆ سهفهرت کردو جیتهیشتم؟!

ئه ی مهولانا نه یگوت: ئهم شهو شهو ی ئهوه نییه ژووان جیبیلنو
له لای یاری تاهانه وه بۆلای بیگانه برۆن، ئهم شهو شهو ی ئهوه یه

که گیانه شیرینهکان به ناگری نیشتیاقدای بۆ لای یهک برۆن!!

خۆزگه دهتبینی گری دووریت چۆن دهمسووتینی، به چی

زمانیک ده نالینم، به چی نه وایهک ده گریم!!

وا له بهر گریان ی زۆرم ههردوو دیدم گل ئهکا

بۆ دهوا چاوم له چاوت سوالی نهختی کل دهکا

«میرزا مینگۆری»

له نیو شوشه ی عهترهکانو پهپه ی نامهکانو بهرگی کتیبهکانمدا

بۆ سرودهکی بۆنی تۆ عهودالم.. ئه مشهوه ته نیایی دهمکوژی!

خۆ له مهرگ ناترسم.. ئهم دووریه ی تۆ هیچ نازاریکی بۆ مهرگ

نه هیشتوته وه، تهنه له وه دوترسم دیدار ناخیره تبینو نه توانم

جارىكى دى لە حزور تا دەستەودامىن لەسەر ئەژنۆ دانىشم!

نيوه گيانىكم بمىنى بەسمە تادىمە حزور

تا دوو سەد گىانت بە قوربان كەم بە نيوە گيانەوە «سەيد»

ئەمشەو تەنبايى تەنيام، جگە لە خەم ھاودەمىكم نىيە،
باوەشێك نىيە پەناى بۆبەرم، لايلايەيەك نىيە ژىرم بكا تەو!
ئەم شەو تۆ ھەناسەكانت لى ستاندمەو، ئەمشەو چرای
ژوورەكەمت بردوو نەتدامەو، ئەمشەو گولێ نۆ باخچەكەت
ھەموو خستە نۆ بوخچەكەتو جگە لە گەلاى زەرد ھىچت بۆ
جىنەھىشتم، بۆ وات كرد؟ خۆخەرىكە بۆنى خەزان دەمتاسىنىو
رەنگى خەزان دەمتۆقىنى!!

لە ژىر جەترى ئەم شەوگەرە،

خەم ئەنۆشم بە ئەسپايى «ئەحمەد محمد»

بىجگە لە تۆ كەس شك نابەم، بىمدا تەو دڵنەوايى، ئەم شەو
جگە لە تەنبايى ميانىكى دىم نىيە!

ھەر كە دەرانييت تۆ دەرپۆ ئيتەر دەبىتە دىوہ زمەى سەر دلم،
نازارم دەدات، ئەشكەنجەى پۆحم دەدات!

گيانەكەم... بۆ دەھىلى، نازارم بىدەن؟ چۆن دلتھات خۆت برپۆيىو
منىش تەسلىمى تەنبايىو بى كەسىو غەمو دوورى بكەيت؟
واتزانى بەم كاردەت، پەشيمانم دەكەيتەو؟

رېم نىيە ئاسوودە ساتى دابنىشم بى خەيال

دەس ترازاندن لە عىشقت بۆتە فكريكى مەحال «راجى»

من خولياى ئەوينى تۆم، بى سروەى ئەوينى تۆ دلم ئۆقرە ناگرى،
عىشقى تۆ، رەگى لە نۆ پۆحمدا داكو تىو، بە نۆ شادەمارى دلمدا
پۆچوو! تۆ نەمى بارانىكى كە بەيارى عومرم، بى ئەو پرۆشەيە
وشكەلانىكى زەردەو پۆحى شەكەتم بى چرپەى لىوى تۆ سەروتن
نازانييت!

ئەي كە خولىامت بە خۇ پەنگاندوۋە
 عەترى عەشقت تاسەمى تاساندوۋە
 مەن بە پروى چاۋت ئەپەرمەم واكەوا
 سوپى ئەم عەشقىم لە دىل گەوزاندوۋە
 تاكە باران پۇڭى خاك بشواتەوۋە
 پۇڭى مەن ھەردەم بەبى تۇ ماندوۋە
 مەستە شىعەرم چونكە باسى تۇ دەكا
 شىعەرى ئالەم خۇى لە تۇ ئالاندوۋە
 قەت مەتۇرە لەم دىلەي سەۋداسەرەم
 قەت مەگۇرە خۇم بە تۇ رازاندوۋە
 ئەشكۇ ئاھم سەۋزەكا شىعەران لە دووت

چوون، كە چاۋم ئەو دىلەي خوساندوۋە «نيان فاتمى»

كەي دىيىتەوۋە، مەن ۋە موو ئاۋاتو خۇزگەو ھەزەكانم بە چەپكە نىرگىزىكى
 ئەم بە ھارەوۋە چاۋمپروانىن.. دىتوخوا ئىتر مەپۇۋ ئەم ھەۋارە جىمەھىلە،
 باجىدى تەنىيىي نەبىتە ميوانم، با جىدى غورىبەتى عىشق نەمكوزى!
 ئەم دىقەرە بى تۇ جۇلە، ئەم بە ھارە بى تۇ زەردە....
 ئەم ۋلاتە بى تۇ بى نازە..

مەن ناخەۋم، ئەم شەۋ چاۋمپروانى ھاتنەۋەي تۇم، تا ئەو كاتەي تۇ
 دىگەيتە مەملەكەتى ئەۋىن لەگەل (فانى) دا، دىلەيم:

ئەگەر پىتخۇشە كوردستان
 ۋەكىۋ جەننەت مۇھتەداكەي
 بىكە زولفى تەپت شانەۋ سەعاتى پروو بەرەۋ باكە
 جلى كوردى لەبەرخۇكە لە بەزىمى مۇدە پۇشانا
 ھەياۋ ھوسنو سەفا دەرخە،
 ھەموۋىيان بى سەرو پاكە.

بىر كىزى نارۇم

بۇ ۋەفاتم، گەرۋەقايىڭ، بەھاتىڭ، يەنى نەفەس
لازمە دەستەۋدوعابىم، تائەبەدىم بۇ، ۋەفات
«نارى»

لەو رۆژەووە پێت گوتە: نەكەى برۆى! ئىدى من لەبەر
دەرگای مەملەكەتى ئەوينى تۆدا پەشمالم ھەلداو بوومە سالىكى
تەرىقەتى ھەزەرتى پەرۋانە!

لەو رۆژەووە كە زانیم ژيانم ھىندەى ھەناسەيەك كورتە،
ئىدى جگە لە پلانى ئەوين، نەخشەم بۆ ھىچ كارىك دانەنا!
لەو كاتەو، كە گویم لە بانگى دلم گرت، ئىدى گویم بۆ
دەنگىكى دى رانەگرت!

لەو رۆژەى را، نەمتوانى بى سرودى ھەناسەت بژىم، بى
ئاوازی دەنگت بىسەرەوم! ئاواتم بە مردن دەخواست نەوەك
ساتىك لىم دابری!

توبى و سەرى خۆت مەمخەرە زىندانى جوداى

خوینم نىيە، ھا! بىمكوژە بەم خەنجەرى ئەبرۆ

«ومفايى»

نەفەسىكى تۆ بە نەفایسى ھەموو دونیا ناگۆرمەو، ساتىك
لە دیدارى پووختسارى نورىنت بە رۆحو دل سەودا دەكەم! گەردى
پێت بۆ كلى دیدەم بە ئاوات دەخوام، ھەموو عومرم دەكەمە
شاباشى ئىلتىفاتىكى لەتيفى تۆ!

لەسەر پەنجەى پى، لە ئىنتىزارى ھەلاتنى شەمسى پووختسارى
تۆدا دەستەو نەزەر، رادەووستم!

نىگایەكى تۆ، رۆحى دەبەخشى بە رۆحم، ھەياتى دەبەخشى
بە ھەياتم، نورى دەبەخشى بە سۆماى چاوم، نىدایەكى تۆ،

تاجی شاهانهی وه سهرده نام!

هەر که ناوی من دهبا لیوت نیتر ناوبانگی من

ههروه کو نهستیره بهرزه وا له سهر شه مس و قه مه

مرؤف ده توانیت له چه ند چرکه یه کدا وشه ی «خوشمدهوی»
بدرکین، به لام گه یشتن به و مه حبوبه ی که شایانی ئه و خه لاته
گه وره یه یه و دۆزینه وه ی عومریکی ده ویت!

سه عدی شیرازی ده لیت: «یاران ریگه ی عه شق مالتیکی نییه،
ئه م ده ریا پر له شه پۆله که ناریکی نییه!»

له و رۆژه وه گه یشتمه حزوری نیمپراتۆری دلم، نیتر قبولم کرد
به رۆحم په روانه ی ده وری ئه و شه مه بم، من به پوشو په لاشی
کوانووی عیشق رازی بووم، هه ددم نه بوو خه ونی په روانه یی
ببینم، نیستا ببه په روانه ی بالا گهردانی شه می عومرم، ده بیت
ئیدی داوای چی بکه م له شازاده ی مه مله که تی نه وین؟

هەر که سێ تالبی ته لعه تی جانانه بی

شه ونه بی خولق وره وشت و سه نعه تی په روانه بی

با، دل و جه رگی به خه نجه رپاره پاره و قیমে که ن

ده نگی ناخ و ئۆفی نایه، چا، نیه، گهر، وانه بی

گه یشتن به خاکی به ریپی ئه وینداری رۆح، سهرچاوه ی رازو
نیازی دل، کانیاوی هه موو ئاوات و خۆزگه و هیواکان، خه ونیکی
به هه شتیه!

چ جاي ئەۋدى مەحبوبەش ۋەكو تۆۋەندىلى ھاتنى تۆيىتۈ
دەيان سالى بىت وئىلى تۆيىت!

دەبىت لە دنىادا لەۋ كەسە خۇشەختەر ھەبىت، كە بەۋ
ئەويندارە گەيشتىت كە پىر بە دلى خۇشىدەۋىت؟!

لە ناخەۋە شەيدى بىتۈ بۆى ھەلقىرىت!
دەبىت لەۋ ساتە خۇشتر ھەبىت كە ساتۈنلى مولىتەقاي
ئەرواحە؟!

لەۋىدا پارچەكانى رۇخت وئىك دەگەن، لاشەت بە كەمالى رۇخ
دەگات!

ئىدى خەۋۋ خۋاردنو ئارەزوۋەكان چى بەھايەكيان دەمىنىت؟!
ئەۋ كاتەى نىۋى خۇت لەسەر زارى ئەويندارەكەت دەبىستى،
ئىدى ئاگات لەم دنيايە نامىنى!

مەۋلانا دەلىت: «ئەۋ دەنگەى ناوت دەچرى، خۇشترە لە
خەۋى نىۋە شەۋ»

دەبىت چى لە دىدارى سازادەى مەملەكەتى ئەۋىن خۇشتر
بىت؟

دەبىت چى لە ئاۋازى دەنگى ئەويندارى دلى بەسۈزتر بىت؟
مروۇف بى گەيشتن بە پەراۋى دلى كەمالى رۇخى دەبىت
چى بىت؟

من بى تۆچىم ئەى نازەنىنەكەم؟!

من له كوؤو تۆ له كوؤ ئه يوسفه كهى كهنعانى دلم؟!

ئەتۆ پەرژىنى باغو دەشتى تاسەى

ئەتۆ بۆنى بزمە عەترى ھەناسەى

ئەتۆ خەرمانى ھەورو مۆمى يادى

گولئى، بەندى دلئى، كەوبارى تاسەى

تۆ ئهى ئەمىندارى پۆحم، مانات بەخشى بە ژيانم، بەھات
بەخشى بە وجودم، بزدت بەخشى بە لىوى وشكم، بە پروشەى
مىھرو ئەوينت، پەريزى عومرت بۆ كىرمە گولزارى بەھەشت،
تۆ ھاتىو لەھىرەتتى پۆح نەجاتت دام، تۆ نەبای من دەمردم! تۆ
نەبای من ئىدى كوئىرايىم دادەھات!

ئەتۆ چاوى دل و عەترى سلاوى

ئەتۆ شارى بزمە ھىزى ھەناوى

ئەتۆ بارانى عەشق و بۆنى ژوانى

شەرابى، شەونمى، ھىشوو ھەتاوى «ھەمدى»

ئىدى پىت سەير نەپىت كە پىت دەلئىم: من له دوورى تۆ
دەمردم! بئى ھەناسەى تۆ دەخنىكم! بئى سەداى ئاوازی دەنگت
كەپ دەبم! بئى بۆنى گولوى تۆ دەتاسييم! بئى شەرابى ئەوينى
تۆ دەخنىكم!

من مردنم بىنى له دوورى تۆ، گيانى من، مردن زۆر خۆشتر
بوو له دوورى له تۆ!

من وەكو لالە، كە بېبەش بىم لە قەدى وەك چنار

وەك يەكە بۆ من، چ داغى ئىشتياقت بى، چ، نار! «ومفايى»

مولازمەى رۆحم بۆ ژووانى دىدارت، چاودرۋانى دىدەم
بۆ گەردى تۆزى گەشتنى كەژاوەكەت، تۈنەۋەدى دۆم بە گرى
دووريت، حاجەتى رۆحە، فەرمانى دۆ، لە دەستى مندا نىيە!!
جەلەۋى عومرى من وا بە دەستى پادشاى حوسنى تۆۋە ئەى
حەبىبە!

دەستى تۆ بالادەستەۋ ئەمرى تۆ بى بەرەستە، سولتانى
ئەۋىنى تۆ حوكمى حەكەمەينى* وا بە دەستە!

دۆ رۆح گەشتۈن بە يەقىنى مۆتەق، ئىدى ماچى ژىر
پىيى ساحىبى سەلتەنەت بە ئاۋات دەخۋازن!

قەرارى دا بەرپۇچ دۆ بەرى پىيى ماچ بىكەم تا سەر

ئىلاھى عەھدو پەيمانى، حەبىبى من ھەتا سەر بى!

ئەۋانەى شاردزاي ئەۋىن نەپن، وا دەزانن ئەمە زىللەتە،
مەخابن! نازانن عىشق چى عىززەتلىك بە عاشق دەبەخشىۋ
ئىختىيارى مەعشوق شەرفىكى ھىندە گەۋرەيە، دەستى كى دەكەۋىت،
ئەۋ كەسە نەبىت كە ئەستىردى بەختى وەكو خۆر دەدرەۋىتەۋە!
ناھەقى نىيە مەحوى كە دەلتىت:

چاۋە، جىيى ئەۋ شۆخە بىت، وتمو، وتى:

ئەم مەلا شىخە قەسى بى جا دەگا!

يار، كەى بە ئاسانى بەو شوينە پازى دەبىت؟ چما مەھوى
ھەر خۇى نائىت:

گەردى پىى ھەستاود، جى داوا دەكا

بەختە! مالى چاوى كى ئاوا دەكا!

يار، كە بۇ تۆزى بەرپى مالى چاوا داوا دەكا، ئىدى چۆن
پازى دەبىت بە جىگى چاوا بۇ مەسكەنى خۇى؟
بەلام تۇ جىاوازى شازادەكەم، تۇ بەخشندەو خاودەن كەردەمى،
تۇ مېھرى خاودەن مېھرى ەزىزم!

ئەتۇ مېھرىو مەھر روويان ستاردەن

لە خزمەت شەوقى تۇدا شەو چرا چىن!

دەزانم لە باخى دلۇ گولزارى رۇخو پەرژىنى موزەتدا، جىگام بۇ
چادەكەى!

تۇ وینەى كەس نىت! تۇ ئەى نازەنىنم ھەلگى ئالای
زومرەى عاشقان و پېشەنگى ئەویندارانى ھەقىقىت!

بە لەيلاو ەردە بەر قاپى ئەم لەيلايە ئەى مەجنون

شەھىكە سەد سەرى فەرھادو شىرىنى لەبەر پى كەوت!

بى خەم بە، من لە ئەداکردنى ئادابى مەھەببەت بىزار نابم،
لە گریانى نىوہ شەو، ماندوونابم، باكى سوتان و ھەلقراچانم
نىيە، عومرىك لە ئاگردانى عىشقى تۇدا نەسوتى، دلىك لە
كورەى ئەوینى تۇدا نەتویتەودە، من بۇ جىمن؟

گليڻهيهك بۇ تۆى پىن نەپوانم تەماشاي كىي پىن بكەم؟
 سەد ھەزار ديدەم ھەبىت، پىي ناپوانمە ھىچى دى
 ئەو دەمەى ئەو بىرييه شۆخە، دى بەرەو سەحرا دەچىت!
 تۆ ئەى چرىكەى ھەناسەى گەردوون، ئەى ئاوازى ژيانى
 وجود، ئەى مەنبەعى سرورى ئەبەدى، شەو چراى ديودەخانى
 دلم، مانگەشەوى ئاسمانى ژينم، زىدو لائەو ژووانى پۆخى منى!
 دىنبايە ھەرگىز ناپۆم ئەم دەقەرى نورستانە جىناھىلم،
 بەبى وجودى لازىمى تۆ، من مانىعولوجودم.. چونكە ھىچ
 ئىعتبارىك بۇ مەعدومىكى وەكو من دانانى، ئەى كاشفى
 ئەسرارى وجودم!

بەشەرتى دەولەتى لوتفت ھەوالەى ھالى نارى بى
 بە دل بى باك و موستەغنى، لە مولكى چىنو ماچىنم

* ھەكەمەين: ئەبو موساى ئەشعەرى و ەمەرى كوپى عاصن «پەزى
 خودايان لى بىت» كە ھەلبۇزىردان لە پووداوى «تەككىم» دا.

روشنیءِ نوین

نہ گھر دلت داینتہ دہستی خودا
کہس ناتوانی بیشکینی!

ئەم شەو پەنجەرەكەم بە پرووی بارانەكەدا كرددو، پېژنەي
بارانى بەھاربوو، گەلاو گولەباخەكانى بە ئەسرىنى ئاسمان
دەشۋرى، ئەو پۇزانەم بىركەوتەو كە بەيانىنى كۆتە پۇژەكانى
بەھار، وەختىك باران لە بەرەبەياندا دارەھەنجىرى مالەكانى
پىگاي قوتابخانەي پاك دەشۋرى و بۆنى گەلاي ھەنجىرەكە
مەستى دەكردم، ئىستاش دواي زىتر لە بىست سال من ھەر
كەيل و مەستى ئەو بۆنەم، بۆنى گەلا ھەنجىرەكان بۆنى توھرو
پاكييان لى دەتكا، ھەزم دەكرد لە ژىر دار ھەنجىرىكا ژووان
بىستەم و نەچم بۇ قوتابخانە!

من ھەزم دەكرد لەبەر باران پىر سىنگم بۆنى گولوو گەلاي
شۇراو بكەم!

دەمويست خۆم و پەراوەكانىشم بىسمىل بكەم، ناخر بۆچى
باران ھەموو شتىك پاك دەكاتەو ھەگە لە ناخى مروڤەكان؟
من نەمدەويست بچم بۇ قوتابخانە، دەمويست وانەكانم لەوى
بخوینم! ئىستاش ھەر بە ھىوام بەيانىيەك بگەپمەو ژیىر
دارەھەنجىرەكان، نازانم ئىستا ئەوان ماون؟ ياخود من دەمىنم
تا ئەو كاتەي جارىكى دى تىر بۆنى پروشەي باران و بۆنى گەلا
ھەنجىرەكان بكەم!

بەلام ئەمجارە نامەوئىت بە تەنیا برۆم دەمەوئىت تۆشم
لەگەل بى!

من دلم بەم بارانەى ئەمشەو خۆشە، چونكە سالم دەلێت:

بە ئومێدى بەهارى و دەسلەكەى تۆ

لە ھەورى دیدە ھەر بارانە ئەمشەو!

دەزانم ئەگەر تۆ بێیت، ھەر ئەمشەو پێش بەردەیان، پر
ژوورەكەم دەبێت لە بۆنى گەلا ھەنجیری تەر و شۆراو، كۆلبەى
ئەحزانم دەكەى بە گۆستان، دەزانى چیدی من بەرگەى دوورى
تۆ ناگرم، دەزانى دوور لە نیگای تۆ، جگە لە دلێكى شكاف،
فرمێسكى رژاو، سیمایەك بەدى ناكەیت، ئەوسا كۆتایی بە دوورى
دینی ئازیزم!

بلورى دل شكاف، وەك جامى مەى، فەرم رژاوەك مەى

نیشانەى دل شكاویمە، سروشكى ئالى خۆینینم! «نارى»

من ھەموو ژيانى خۆم لە دەریای عەدەمدا لەیاد كردبوو،
تا ئەو كاتەى كە تۆ ھاتو بە خۆشەویستى خۆت ھەموو
تالییەكانت كردم بە ھەنگوین، دڕكەكانت كردن بە گول، كوچەو
كۆلانەكانى ناخى منت وەكو زیخى ئەم بەردەبەرى جۆگەییەكى
بەفرین شۆردەو! تۆ بۆنى دار ھەنجیرە تەرەكەت لێ دەھات!
ئەو كات زانیم چاوەروانكردنى دلێكى پاك، چاوەروانكردنى
نەسىمى رۆحە، سالیكى ھەناسەییەكە! چونكە ھەناسەییەكى ئەو
دوورییە سالیكە!!

ھیوادارم پێش زەردبوونى گۆلەكان، پێش قەتیس بوونى

ئەسرینی بەھار، بېیتو كۆتایی بە تەنیايى بەينى!
 كوچەو كۆلەنگان بىرى تىپەي پېيىھەگانت دەكەن، منىش
 بىرى تىپەي دلت دەكەم!
 بە تەواۋى ئىنتىزار چاۋەرۋانتم! كىزەباي دواي باران بۆنى
 ھەناسەي تۆم بۆ دىنى!!
 ئەمشەو كەسك چاۋەرۋانە، بۆگەشتەنت نامادەيە دەست
 لە دارى دونيا ھەلگىرى، مەولانا ئاسا دەلتىت: ھەرچى دەتەۋىت
 بېبە، ھەرچىم ھەيە بېبە، ھەرچى پىۋىستت پېيەتى بېبە،
 ھەموو شىتېكم بېبە، كە دوورم دەخاتەۋە لە تۆ! ئەگەر ناۋى
 خۆشم دوورم دەخاتەۋە لە تۆ، لە خۆمى دادەرېنم، من ناوم
 بۆچىيە لە دوورى تۆ!

سىماي پروخسارت لەيلى لە نىۋ دىدەم نەخشاۋە

زمانم بە ناۋى تۆ لە ئەزەلۋ بىزاۋە

دلىم بە زىكرو يادت تەۋاۋە داگىرگىراۋە

ئىدى بۆ كى بنوسم، نامە بۆ كۆى براۋە! «مەجنون»

ئەو كاتەي دلى مروڧىكى گەۋرە بە تەۋاۋى ئەۋىنەۋە دەروازەي
 خۆشەۋىستىت بۆ دەخاتە سەرېشت، ئىدى گەنجىنەگانى دونيا
 ھەموو بۆ سەۋداي ھەناسەيەك لە ژيان ناشىن!!

ئەو كاتە دەزانى كە ئەو دلى نىشتەمانتە، ئەو مروڧە
 ناسنامەتە، رەشمالى ژيانو سىبەرى عومرە! ئەو كاتە دەزانى

لەم جیهانی بێ کەسییەدا کەسێک هەموو کەسیکە بۆ تۆ، ئیدی
لە بێکەسی نەجات دەبێت!! ئەو کەسە هەمیشە پێت دەلێت:
مەترسە من لەگەڵت!!

ئەوسا تالیی ئینتیزار دەبێتە حەلاوەتی پۆحو سوکناپی
دل! چونکە ئەو چاوەروانی خودو گەڕانەوی هەموو خۆشی و
لەزەتیکی پۆحە!

لە قوتابخانەکە تۆدا بووم بە مڕۆڤو ژوانم لەگەڵ فریشتەدا
بەست، بەفرم مالی کردوو بۆنم بە میسکی بەهەشتەو کرد...
نازارەکانی دووری و درک و دالی حەسرمەتو چاوەروانی شەهەدی
ئەوینن، چونکە ئەگەر ئەو نازارانە نەبا، مڕۆڤە پاکو بێگەردەکان
لە هەوێ سبازو ئارمژوو پەرستەکان جودا نەدەکرانەو، ئەو دلە
سپی و نورینانە کە سوتاوی تاوی ئەوینن، لەو دلە پەشانە
جودا نەدەکرانەو کە لانە کە لەهەمەن و قەترانی پۆو کینەو
درندەیین!

ئەوین خۆی لە خۆیدا سەرچاوەی گەورەترین ژانە، بەلام
ئەو ژانە کە هەمووان شەیدای بووین، چونکە لە ناخی ئەو
نازارو ژانەدا پۆحمان لە دایک دەبێت!

چی لەو پۆژە خۆشتر بوو دواي عەيامێک لە ونبوون خۆم
لە دلی تۆدا دۆزییەو؟

لەم جیهانەدا دلێک دالەمت بدات، هەموو ئیوارمێک بە

ئەسرینی چاۋى لە ھەموو تەپو تۆزى ئەم پۇڭگارت بىشواتەودو
بەرگى فرىشتەت لەبەرگا!

نوقمى خۆشەويستى و متمانەو ئەوينت بىكات، ئىدى جى باكم
بە ئازارو نارەحەتییە؟!

خۆ من تا نەگەيشتمە جزورى دیوانى تۆ، مەرۇقبوونى خۆم
ھەست پى نەکرد!

گویم لە دەنگى پیکەنین نەبوو بوو، سەداى ئالەو ھاوارى
ئەوین نەیان ھەژاندبووم، پیناسەيەکم بۆ خۆشەويستى
نەدەزانى!

بە گەيشتم بە تۆ مالاۋايىم لە ژینى ئازەلىم کرد،
جوانییەکانى ناخى خۆم بەدى کرد، بە خۆم ئاشنا بووم، تیر
بۆنى خۆم کرد!

لام وایە گەيشتم بە تۆ، ئىدى گەيشتم بە راحەتى رۆح و
لەزەتى سەرمەدى، مردن و قوربانیدانىش رېگایە بەردو بەهەشتى
رۆح، لە ئەویندا ئىدى مردن نامینیت، جاکى بەو ئاواتە دەگات
ببیتە قوربانیت؟؟

گرۆھى عاشقان ئەمپۆ ھەموو ھاتوونە پابوست

منیش ھاتووم بھەرمووی بمکوژن، بمکەن بەقوربانیت

لە کوشتن گەردنیت ئازادە، بێتو بێیە سەر قەبرم

بە پۆزى جومعە بمنیژن، لەگەڵ جەمعی شەھیدانت

«کوردی»

ھېدى ھېدى خەرىكە ئاسمان رۇپۇشى رەشى رادەمالى و
دەسمالى بەيان والا دەكا، بارانەكەش ماندوو بوو، تەنھا
پروشەيەكى وردى ماوہ.

ئەوين فېرى كردين بەرگى رپاو رۈوكەش پەرستى فېرى
دەين!

ئەو چاۋە بەھەشتىيە ئەوين پېمان دەبەخشىت، قولايەكانى
خوسنى حەقىقى دەبىنىت، ئېمە ھەواۋ ئارمىزومان لە يەكەم
ھەنگاۋدا بە تيغى حەقىقەت سەربىرى بە ئاۋى چاۋو گولۋى
ھەناسەى حەسەت دەستىۋىژى ئەوينمان ھەلگەرت!

لە زەلکاۋى قورۇ لىتەى حەيوانىيەۋە بۇ دەريارى نوور
ۋەرىكەۋتىن!

ئېمە بۇ خۇدى خۇمان نازىن، نەفسى خۇمان لە نورى
ئەويندا تۈايەۋە ۋەكو مۇم!

دەبىت جىھاننىكى نوۋى دروست بىكەين، وردە وردە پىيەكانمان
لە زەۋى بېرىنۋ بەرەۋ ئاسمان ھەلگىشتىن!

ئەى نورى دىۋ قوۋەتى ئەژنۇم، بەسە دوورى
رۇحم ۋەكو پەروانە، گەرا دەۋروبەرى تۇ

«سید کامیلی ئىمامى»

نیشتمانی دل

نازانم تۆگەورەي، يا دونيا بچووکە!
ئەي بۆلەھەر گۆشەيەکی ئەم دنیايەدا
هەست بە بوونی تۆ دەکەم؟! (فروغ فروزاد)

نەمدەۋىست كەسكىم خۇشبوۋ، بەلكو دەمويست شەيدای بىم..
نەمدەۋىست خەلاتى بىكەم سەرودىتو سامانى بخەمە ژىردەست،
بەلكو دەمويست سەرومالى بخەمە ژىر پى!!

نەمدەۋىست ژىرانە خۇشم بوۋ، دەمويست شىتانه شىتى بىم!
نەمدەۋىست تەنھا بۇنى گوللوى لىبىت، بەلكو دەمويست
سەرچاۋى عەترو عەبىرو گوللوى ھەموو گولشەنەكانى دونيا
بىت، جگە لەو ئىدى بە ھىچ گوللويك ناشنا نەبىم!

دەمويست لە نىو دلىدا بژىم بۇ ھەمىشە، لە ھەناسەيدا
بتوئمەۋە! دەمويست ئەتلەسى خەيالەكانم داگىربىكات، گلئىنەم
ئەو نەبى كەسى دى نەبىنئىت! دەمويست ھەورو چەترو خۇرو
كەپرو رەزو باخو خاكو ئاۋو كەسو كارو گەلو ھۇزو گۇچانەكەى
دەستىشم با!!

دەبوو ئەو مروفەبايە كە پىشتەر ھەرگىز نەمدىبوو، لە دواى
ئەۋىش نەدەبوو ھەرگىز بىمدىبا!! دەمويست ھىچم نەبىت جگە لە
ئەو، ئەۋىش ھەموو مولكو سەرودىتو سامانو مەملەكەتى من بى!

ئەگەر سايەى سەرى تۆ بى بە تاجم

چ موحتاجم بە تاجو ئەفسەرى كەى

«نارى»

من ھەموو زەۋىم پى تەنگ بوو، جىگام نەدەبوۋدە، دەرگا
نەما لىتى نەدەم، بەلام ھىچيان مالى من نەبوون، تا ئەو كاتەى

له دەرگای نهو دلهم دا که هی من بوو! تهنه من.....
پیشتر هه موو جیهان له ئاواتهکانی مندا، ون دهوون، بهلام
نیستا هه موو ئاواتو خۆزگهکانم له گهورهیی نهو دلهدا ون
دهبیت! سرووی نهو مهملهکهته دهلیی نهیمی بهههسته!

وای لهو ساتهی دلیک دهبیته نیشتمان!!!
تۆ دهبیته پارچهیهک له نهو، ئیدی ههنگاوهکانت لهگهڵ
ترپهی نهو دلهدا ریک دهخهیت، ناتوانی بی نهو بیرکهیتهوه،
چوون نهو دزمانیت تۆ بیر له چی دهکهیتهوه، ههزت له
جیه!؟ داوای چی دهکهیت، دمهویت چی بلئیت!

نهگهر دڵ دلبهره، دلبهر نهزانم!
نهگهر دلبهر دله، دڵ دهن نیشانم
دڵو دلبهر نهوهنده تیکهلاون
جودانین بۆم دڵو بهندی گیانم

«بابا تاهیری عوریان»

لهو توانهوهیهدا، له فهناووونی پۆخدا، له ونبوون له نیو
گوڵستانی عومرا، نهو کاتهی پی دهخهیته نهو دیو دهروازهی
دڵ، ئیدی چاوت به مهملهکهتی نهوین ناشنا دهبیو هه موو
رووپۆشهکان لهسهر چاوت لادهبرین، نهوسا به چاوی خۆت
هه موو حهقیقهتهکان دهبینی! دهگهیهت کانیای هه موو هیواو
ئاواتهکانت.

ئەوسا دەزانىت تۇ پېشتىر ھىچ نەبوويت، ھەموو ھەناسەكانت
جگە لە ھەسرەت چىدى نەبوون، ئاخىر ھەناسەيەك بى مىسكۇ
گوللۇ ھەناسەى ئەويندار، چى راحەتئ دەبەخشى بە رۇح؟
ئاخىر دىدەيەك بى دىدارى خەزنەدارى گەنجىنەى دل، چى
دەبىنىت؟

بى چىرپەى رۇح بە چى ئاوازيك رۇحت مەستە بى؟
پەروانەى ھەزو تاسەت ئاويزانى چى شەمىك دەبىت؟
دەبىتە بالا گەردانى كى؟ كى بىتو گەوھەرى وجودت
بدۆزىتەودو..... ناسنامەى بوونت پى بىبەخشى!

كەى دەگەيتە دامىنى ئىمپىراتۇرى دلت؟
بە دل خۇزگەم بەوانەى وان لە سەودات
كە ھەردەم دادەنئىن، سەريان لەسەر پات
ھەزار خۇزگەم بە ئاواتى كەسانئ
كە دەخوازن لە دلدا تۇ بە ئاوات

«بابا تاھىرى عورىان»

ئۇخەى سەمەرى عومرو فەرمانى ھەزاران شەوى چاودروانىو
سەداو زايەلەى ھاوارو ئالنىنى نىودەشەو، لە كۇتايىدا تەشريفىت
ھىناو دەستت گرتەم بەرەو ژووانى رۇح! بەخىر ھاتى سەر
دىدەكانە!

بە ھاتنت ئىدى بالى فرىشتەت پى بەخشىم، كەشكۇلى

خەمەكانت لىۋەرگىرىم خەيالەكانت كىردىم بە ھەقىقەت،
شەۋدەنگىت كىردىم بە چىراخان، ئاى چەند كەس بە ھەسرەتى
ئەم رۆژدەۋە مردىن و نەگەيشتە تۆ!

قەسەمت ئەدەم و مەزات ئىلاھى

ۋەسلى دۆست خۆشە، يا گەنجى شاھى؟

«غەبىسى كەمەندى»

بېگومان بۇ كەسلىك گەيشتىتە مەئمەنى رۇخى، ئىدى شا
بە سەپان ناگەرئۆ ئاۋر بۇ لاي گەنجىنەى شاھانە ناداتەۋە!!
دۋاى دەيان سال سوتان و ھەلقىرچان و ۋىل و عەۋدالبوۋو
تاسەۋ ھەسرەت، ئەۋسا دەزانى گەيشتىن بەۋ كەسەى كە پەراۋى
رۇخت دەخوينىتەۋە، چى خەلاتىكى گەۋرەيە! ئەۋ كەسەى
دەزانىت تۆ عەۋدالى چىت! ؟ بېۋىستت بە چىيە!

چۈنكە ئەۋ شارمەزاي كۈنچۈ كەلەبەرەكانى رۇخ و گىيانى تۆيە!
ئىدى پەرەدەكان لەسەر بىنايت لادەبرىن! دەچىتە نىۋ
مەملەكەتى ئەۋىن، لەۋىدا لە دەرياي ئەۋىندا پاك دەبىتەۋە،
دەبىتەۋە مەرۋف!

گوپىت لە دەنگىك دەبىت لە ئاورىشم نەرمتر، مەستى گوللاۋىك
دەبى لە مىسك و غەنەبەر زۆر سەيرتر، ئىدى نىگاي نورىنت بۇ
لاى باق و بىرىقى رېگا نارۋانىت! ئىدى جگە لە باۋەشيك، خەۋن
بە ژۋانىكى دىيەۋە نابىنى!

ئىدى ناتەۋىت جىيىبھيلى، ناتەۋىت چركەيەك لىي
دوركەۋىتەۋە!

ناتەۋى پىلىۋى چاۋەكانت لىك بىيۋى بنوۋى! چۆن دىتوانى
ئەۋ شەمسى ئەنۋارە فەرامۇشكەي!؟

ۋەنەۋزىكىم شەۋى دا، گەيپە سەرمو
ۋتى: ھەستە، ھەتاۋت ۋا لەسەركەۋت

«مەھۋى»

شەۋانە بى خەيالى ئەۋ ئۆقرە ناگرى! بى دەنگى ئەۋ
خەۋنابىتە ميوانت! بى بۆنى ھەناسەي ئەۋ رۆخت پشوو نادات!
ئەۋ كات دەزانى مەھۋى بۆ دەلىت:

لە دنيا جەننەتى خۆ دىۋە ھەر كەس
كە تۆ بى حازرى، ۋەختى ۋەفاتى!

ژيان لەگەل ھاۋدەمى رۆخت شەنەيەكە لە بەھەشتەۋە
ھەلدەكات، كاتىك فىرى ئەۋ جۆرە ژيانە دەبىت، ئىدى ناتوانى
دەستبەردارى بىت!

ۋەكو مىندال بۆى دەگرىت، ئىدى ناتوانى رازى ئەۋىنت داپۆشى،
ناتوانى فرمىسكەكانت بشارىتەۋە، ئاخىر تۆ پىشتىر زىندوو
نەبىۋى! رۆخت تىدا نەبۋو! نەتدەزانى تۆ چى مەخلۇقىكى!
بۆچى دەژىت؟

تازە فەر مووتە لە لاى كەس رازى عىشقى من مەئى
نەت دەزانى دىل كە كون بوو، دەنگى لىدى وەك جەرهس

«حەرىق»

ئەوين دەروونەكان پاك دەكاتەو، سىنەى مروڧەكان بە ئاوى
زىو دەشۆرئەت، جگە لە سۆزو خۆشەويستى هىچى دى لە نىو
دىلى ئەويندارا جىڭاى نابىتەو، بەلگە دىل دەبىتە دەريايەك
شەپۆلى خۆشەويستى و ھەستە نەستە سۆزى مروڧانە، خۆى
بە نىو مروڧەكاندا پەخش دەكاتەو جىھان دەكاتە گولىستان!
ئەوئى ئەوينى ناسىيى، ئىدى دەبىتە مورىدو سائىلى ئەو
عەتە بىي وئەنەيە! بىي زەكاتى ئەو ھوسنە بىي نەزىرە رۆح لە
زىندەگى حەقىقى مەحرۇم دەبىت!

من بە شەرەن موستە ھەقم بۆ زەكاتى ھوسنى تۆ
تۆكە صاحىب دەولەتى، بىي بەش لە ئىحسانم مەكە

«نارى»

تەنھا لەویدا مروڧ لە خودپەسەندى و خودپەرستى قوتارى
دەبىت، ئىدى خۆى نابىنئەت نەفس پەرستى پەخەى بەردەدات،
لەسەر و مالى خۆى دەبورئى و شاباشى ئەو كەسەى دەكات، نوقمى
مەحەببەتى پاكى ئىلاھى دەكات.

وانەى ئەوينى ئىلاھى لا دەخوئىنى و بە نەشئەى «سلام
عليكم طبتم فادخلوها خالدین» مەستى دەكات ئىدى بۆ خلودى

ئەبەدى ھەنگاۋ دەنىت، پۈشۈ پەلاشى ئەم دىنپايە فرىۋى نادات،

باقۇ بىرىقى فانى غافلگىرى ناكەن!

ھۇ ئىمپراتۇرى دىلەم، شازادە مەملەكەتى ئەۋىن، گەشىتمە

بە تۇ، گەشىتمە بوۋ بە جەمالى ھەقىقى ۋە دەرياي ھەقايىقى

سەرمەدى ۋە رازو نىيازى پۇچ، ئەگەر تۇ دەرگاي دىلت بۇ ۋالا

نەكردىم، ئىستا دىۋانەى كام بىابانى دۆزەخ دەبوۋم!

مەن چۈن بىتوانم سۈپاست بىكەم كە ئىستا بەھەشتى دىلى تۇ

نىشتمانە!

ئاي لەۋ ساتەى مەرۇف دەگات بەۋ كەسەى لە خۇت زىاتر

خۇشى دەۋىي!!

ئەۋ كاتەى خۇت لە بەرزىترىن نەۋىنەدا دەدۇزىتەۋە، بە

ھەموۋ ئەۋ خۇزگەۋ ئاۋاتانەۋە، كە ئاۋاتى عومرت بوۋن!

ئىدى لەۋ ئەۋىنەدا چۈن ناتۋىيتەۋە لەۋ دەريايەدا

فەنانابى؟

ھەر كە دەتبىنەم دەئىي تۇ شەۋ مەن پەروانەتم

تا سەرىپا نەبەمە كۆى زوخال قەت نارام ناگرم

«ۋەفائى»

دهر دی دووری

زۆر ئازارم چەشتوو، برینی قوول، جەستەى كىلاوم.. وەلى
ئازارىكم نەدیو، چەشنى دەردى دوورى، تال و ئەستەم بىت!
سوتان بە دەورى ئاگرى دوورى و ھەلقراچان لە نىو گرى تاسەو
چاوەروانى و تامەزرۆى بۇ دیدارى پۇچ، ساتىكى سالىكەو گریان
بۇ نىگايەك، ھەموو ھەنسكىكى سەكەراتى مەرگە!!

ئەم دەردە بىدەرمانە!

دلى بريندار وە كەس ژىر نابىتەو، ئەو برىنە وە كەس
سارپژ نابىت!

دل ئەبەر زامى فىراقت دائىما زارى دەكا

پۇزوشەو مەنەى دەكەم بەس زامى سەختە ناسرەوى

«كوردى»

دەيان سائە بە سەرو مائەم، ەودالى ئەوينى تۆم، دلنىابووم كە
بازرگانی ئەوین، ھەرگىز مایەپووج نابىت، ئەگەر سەرومائىشى
لە پىدا دابنى!

من لەسەر ھەموو زەویدا، جگەلە دلى تۆ، نىشتەمانىكم نىيە
بۇ ئاسودەىى دلم، ئىستا كە سەرجاوەى خوشبەختىم لای تۆيە،
بى ئەو دەريای سەعادەتە چۆن بژىم؟!

مەحوى ئەم پۇزۇرنە خوشە، قەت شىفاى نایى بە ھىچ

گەر شىفاى بىتن، بە بۆى زولفۇ ئەو ئەگرىجە دى

جگه له نه هلی دل، نازانن که دووری له نازیزیک که مولکداری
هه موو رازو نیازیکی دلّه، یانی چی؟
نازانن کاتیک نهو دپروات ته وای وجود له گه ل خویدا ده بات،
گولستان بی بۆ باخی عومر بی سه مه ره! تیپه پوونی هه موو
ساتیکی ته مهن و پرای به فیر و چوونی، جگه له زوو خاوی مهرگو
ومرینی په رهی زهردی ته مهن و ژاگانی هه موو حوسنو جوانییه ک
چیدی نییه!

نه مامی عومری من، بی بهرگه بی تو
خۆراکم، زوخو خوینی جهرگه بی تو
مه فهرموو بمهره، زینی چی عه زیزم؟
ژیانم، ساتی سه دجار، مهرگه بی تو

«که مهن دی»

له زه مهنیکدا مرۆفه کان له یه کدی هه ل دین و نارده زووی
دیداری یه ک ناکهن، نهی چۆنه وه ها ئیمه، بی یه کدی ئۆقره
ناگرین و ساتیک ناسرهوین بی یادی یه ک، چۆنه به و یاده وه
دریژه به ژیان دده دین و هیشتا هه ناسه هه لده کیشین؟

من ده توانم بی هه موو مرۆفه کان بژیم، وجودی نه وان
له وجودی مندا، هیچ شوینیکی داگیر نه کردووه، وه لی تو
جیگات بۆ وجودی خو شم نه هیشتووه، گهر تو نه بی، من نازانم
ده بیت له کوئ بم؟! نه وړۆ، په یوه نندی مرۆفه کان له سنوریکدا

پادەۋەستىت، جگە لە پەيۋەندىگەلىكى ماددى شىتېكى دى بە
يەكسانەۋە گرىئ نادات!

دواتر كە لە پەيۋەندىيەكى خەيالى لە نىۋان پۇخدا ئاگادار
دەبن، ناتوانن باۋەربەخۇيان بەيىنن لە ژوۋانى ئەۋىن ھالى
ناۋون، ھەلبەت ئەۋان ئاۋىتە بوۋنى پۇخ نازانن، تۈنەۋە لە
ناخى يەكترو پۇچۋون بە دەروۋنى يەكتردا نازانن واتاى جىيە!
ئەۋان نازانن كاتىك كەسلىك، لە ناخى دلىيەۋە ھىندەى
ماناى خۇشەۋىستى خۇشىدەۋىيىۋ لە تۆۋە تەماشائ ھەموو
خۇشەۋەكانى دونيا دەكاتو دوور لە تۆ ناتوانن ئىدراكى زاتى
خۇشى بكات، ئەمە چى گەرەبىيەكە!!

ئەۋسا ئەگەر لەۋەھا كارىك تى بگەن، ئىدى پىيان سەير
نابىيت، كە ئاۋاتى ئەۋە نىيە لە رىگائ ئەۋەۋە بگاتە مەتاعىكى
كەم، بەلكو ھەموو دونيا دەبەخىش بۇ گەشىتن بە دامىنى
لوتفى ئەۋ! چۈنكە لاي ئەۋ، سەۋداى خۇلى ژىر پىي ئەۋ مەۋفە
بە ھەموو دونيا ناگرى!!

ئەۋ كاتەى لە ژوۋانى پۇخدا، بە زمانى بەھەشتى دىنە گوشتار،
ئىدى دونىاي دەنى، ھىچ باسو خۋازىكى نامىننۋ فرىشتە ئاسا
جىھانى مادە فەرامۇش دەكەنۋ جگە لە لەزەتى پۇخۋ لىقائ
دلۋ سكالائ دل، ھىچ سرۋودو درۋودىكى دى نابىسىرئ!
چىرپەى پۇخۋ سرۋەى ئەۋىنۋ پەيامى دل، جىھانىك

دروستدهكهن، مرؤف تا نهچيته ئەو مەملەكەتى رۆحه، هەست
به به‌های مرویی خوئی ناكات!

ئەوسا رۆح ئازاد دەبێ، زمان دەكریتەوه، دل
پەراوی خوئی والا دەكات، لەویدا دەتوانی قەسەى دلت
بكهى، خۆزگەكانت بروینى، خەونەكانت بهینیتەدى!
ئیدی ناتوانى لەو مەملەكەتە كۆچ بكهى، ئەگەر سەرىشت
دانابى، چوون لە دوورى ئەو دەقەرە، تۆ ئیدی خاوەنى هیچ نیت!

وا سەرم دانا به عەزى بەردە بازى رینگەكەت
مەرهمى دمردى سەرى من، وا به گەردى پاتەوه
گەردەپرسى حالى پەروانەى دلم، دووربى لە پرووت
وا لە سۆزىدا لە سایەى شەوچراى گۆناتەوه

«نارى»

كى تا ئىستا بازارى رۆحى بينیوه؟ كى تا ئىستا چۆتە لاى
پىرى دل؟ كى گوێى لە نەغمەى نەواى بولبولى ئەوین بووه؟
كى گەپشتوه بهو كەسەى كە بوخچەى هەموو رازو نیازەكانى
فریدابیتە ژیر پێى؟ كەواتە هەموو دنیا دەبنە دووزمىنت ئەو
كاتەى باسى هاودەمى رۆحت بۆ هاودەمانى دنیا دەكهى!!

لەسەر تووم دوشمنە دنیا، قەضیەم «مانع الجمع»ە
كە تەركى تۆ نەكەم، تەركى هەموو دنیا نەكەم چىبكەم

«مەحوى»

ئەو كات كە لە پېناۋى ئەودا، تەركى ھەموو دونيا دەكەىو
لە دونيا ويستان پەراۋىز دەگرىو لە كونجى دارولحوزنى خۆتدا،
دەستلەملانى خەم دەبيىتو بۆ دوورى مىرى دلت، ئەسرین
ھەلدەوهرېنى، بى سەرچاۋەى شادىو سەعادەت، چىت لە دەست
دېت جگە لە گريان...

لە دارولحوزنى دوورى، ئىختىارى غەم نەكەم چىبەكەم؟
بە بى مەشوقى شادى، دەس لە مل ماتەم نەكەم چىبەكەم؟
نەبوو بۆ مەن دەمى غونچەى سرودى گۆلشەنى وەصلت
لە خارستانى ھىجرەت، خارى مېحنەت، جەم نەكەم چىبەكەم؟

«نارى»

دەزانم گرى دوورى، ئاگر لە ناخت بەردەداو سىنەت دەكاتە
قەقنەس، ئەو كاتەى خۆت لە بىابانى دوورىو تەنبايدا
دەبينىتەووە كەسك نابينى لەگەلى بدوئى، سىمايەك نابينى
تەماشای پوو خسارى نورىنى بكەى، ئاوازيك نابىسى، گوئى دلى
بۆ رادىرى! سروھيەك لە بەھەشتەو ھەشتەى نەبەخش بەرۇخت!
ئىدى ھەز دەكەى لەم دنيايە برۆئىو ئەم دۆزەخە جىبىلى:

بۆ ئۆغرکردنى مە بووم بە قەقنەس
كە ئەو چوو بۆ سەفەر مە بۆ سەفەر چووم

«مەھوى»

گوڭلەندام، دەردى دوورىيى تۆ، گرەي چلەي ھاوينى عومرە،
چرۆى ھەزو ئاۋاتەكانم ئاۋرى تىبەردەداۋ من ھەمىشە لە
دوورىست خەمىدەو پەراگەندەو بىماۋام، شەۋانە ئەگەر بە
فرمىسك، شەۋدىرى دىلم نەكەم، ۋەكو دارىكى وشكەلاتوو، لە
رەگەۋە دەسۋىتىم!

ۋەلى دىنيام پۇژىك ھەردىتو نىدى دوورى دەبىتتەۋە،
گوڭخەنى تەنيايى ۋ نامۆيى، دەبىتتە گوڭشەنى دىدارى پۇچو
ئۇخۇنى دىل، ئەم ئازاردى ئىستاش، مەراسىمى تەرىقەتى عىشقە،
ئەي نالى بۇچى دەلى:

عەشق سولتانىكە ھەركا پوو لە ۋىرانى بكا
ناھى سەردو، ئەشكى گەرمو قەلبى بورىانى دەۋى

نادی بی بی عروین

میهره بان به نازیزم میهره بان، نهویندار دهبی میهره بان بیت!
تو دته ویت به رهو دلّیک ههنگاو بنیی، هییدی هییدی برۆ،
تو دته ویت ناخی مروفتیک بکهی به ژوانی هه میشه بیت به
نهسپایی بدوی، نازیزم به نهسپایی!

نییدی تو ده بیت له بوونی خۆت دهست هه لگری!
سهر دتا که للهی سهرت فری ده ژیر پی یار، نهوسا خۆت به
سالیکی ریگای نهوین بزانه!

تا نه بووری تو له سهر، پی ناخهیه مهیدانی عیشق
«مه حوی» **سهر له پیتش پی دهبی، له ریگه دانیتی «اولا»**
تا له رۆحی خۆت نه بووری، ریگای نهوین نادۆزیته وه! ههرگیز!
له ونبوونی خۆتا وجودی یار به دی ده کهی، له توانه وهی
خۆتا دهگه یته خزمهتی چرای هه میشه دره وشاوه! له فه رمانی
عهقل درده چیتو ده بیته غولامی دلّیک که ناتوانی ههرگیز
موخاله فهی بکهی!

له ههر جیه که هه ئی خورشیدی عیشقی گول روخان
«مه حوی» **نه کهر عه قلی بیی، له وجیه که ناو نگی عه قلی چی بکا؟**
له بهر دهرگای کۆشکی نهوین راوهسته له سه ریه که پی، تا
گویت له ناوی خۆت دهبی، تا دهگه یته نهو مه قامه ی یار به
ناوی خۆی بانگت دهکات، نهوکات نه شهی خوشیه که پرووده کاته
دلّت، که ههرگیز وهها خوشیه که ههست پی نه کرد بیت!

رېابوردنى ئاۋى تۆ، بەسەرزارى ياردا ئاۋازى پۇچە!
تۆيەك دەيان سائە وەكو پۈشۈ پەلاشى پەريزىكى دېم، قىرچە
لە جگەر تەۋە دى، بەدەم ھەناسەى يارۋە دەكەۋىتە سەما!
لەبەر زارو نەزارى بوۋمە ۋەك پۈش
دە نەمجا، رېابوۋىرە، مەن بە زارا! «مەھۋى»
گەر بگەيتە بەردەرگا، ئىدى، خۇلى ئەۋ راگوزدەر بە ئاۋى
حەيات ناگۇرېتەۋە!

ئەۋى بۇ ئەھلى دۆۋەرويشانى تەرىقەتى پەروانە، خەۋنى
تەمەنۋ خەرمانى زەمەنۋ مۇنتەھى ئەمەلە!
مەن چى بگەم لە حەياتى بى تۆيى، لە ۋجودى بى ۋجودى
دوۋر لە نىشتەمانى پۇچ!

«خۇسر» ئەگەر چاۋى حەياتى بېرىيە ئاۋى حەيات
مەن لە خاكى دەرى جانانەمە، ھەر چاۋى حەيات! «مەھۋى»
رېگىگى گەيشتەن بەۋ خاكە تولانىيە، كەسەك پەروەردەى
ئادابى ئەۋىن نەبىۋ لە كوردەى نارى عىشقا ھەنەقراپى،
ناتوانى بېگاتى!

دەبىت ۋىلى دەشتو دەربى، مەجنون ئاسا لە كىۋو ھەردا
بۇ لەيلاى خۇى ۋىل بى، دەبى تەركى دنيا بىكاتو لە مۇۋفەكان
تارابىۋ جگە لە يارى خۇى چاۋى كەسى دى نەبىنى!

به جي نايا دهبی روکھينه سارا

جھقي ئادابی مه جنونی له شارا «مه حوی»

ئەو ئادابە ئەستەمە ئەداکردنی، ئەوین دلی پاك و سینە ی سافو
پیلوی شەرمی دەوی، ناھی ساردو ناخی گەرم و جەرگی سوتاوی
دەوی، بەرامبەر بە جەمالی جەقیقی توانەووە و تەسلیم بوونی دەوی!
بی دەنگی، ملکه چی، خزمەتکاری، بەخشیینی رۆح بی سو
دوو له سەرەتا ئادابەکانی ئەوین!!

گفتوگۆ بە زمانی رۆح، چرپە بە زمانی پەپوولە، نیگا بە
چاوی گۆل، نەرمی بە وینە ی سرود، ئەمانە سیمای ئەویندارن!
ئای که سەختە نازیزم، وانە ی ئەم حوجرە یە موتالای زۆری دەوی!
تا من دەبمە خاكو تو تەشریف دینی و پی دەنیی بەسەرما
زۆری دەویت!!

لەپیی ئەو شوخە داخۆم کردە خاكو پیی نەناپی ما

دەسا خاکی هەموو عالەم

بەسەر خو ما نەكەم چی بكەم؟! «مه حوی»

من دەزانم بە هەلە رێمکەوتە دیوانی
تو ئە ی شازادە ی مەملەکەتی ئەوین!
راوەستانی من لەبەر دەرگای تو هیچ مەعقول نییە، وەلی
چی بکەم من خو بە عەقل شەیدات نەبووم، هەر له دووری را
لەگەل پیلان وەکانمدا عەقلم فری داو ئیدی ئاورم بۆلا نەدایەو!

برا، مەردم دەوئ عەقلى نەلەنگى

بە لەنجەى نازو عىشوۋى نەونەمامان «مەخوى»

خۇمنىش خەيالى ھاتنە نىۋ دىوانم لە مىشكدا نەبوو، من جگە
لە پاسەوانو خزمەتكارىك، ھىچى دىم بە ئاۋات نەدەخواست!
من دەمويست تەنھا بەرمالەكەم لەبەر دەرگای تۇدا رابخەم و
بە گوچانىك و جلو بەرگىكى شېرۋە بە پىلوى چاۋەكانم گەردى
بەرىنيەكانت بمالم!

رۇزانە ئەگەر بەرداخىك ئاۋو لەتى نانى رەقت پى دابام،
ئىدى بەسم بوو!

من بە بوۋنى تۇ ژيانم بەردەوام دەيت!
توخا مەرۋ. با ژيانى من ھەر بەردەوام بىت، تۇ برۋى من
ئىدى دەمرم!

من بەس دەمويست لە جوملەى يارانى تۇم قبول بفرموۋى،
ئەگەر منىش ھەددى ئەۋەم ھەيە!!

چونكە ھەموو كەسىك شايانى ئەۋە نىيە رۇخى قوربانى تۇ بكات!
بى حىسابن كۈشتەيى بەپكانى غەمزەى چاۋەكەت

گەر ۋەكو ئەمثالى ئىمە بىنە سەر ھەددو حىساب «ئەدەب»

ھەزرەتى شەم، لەم دەرويشە سالىكە بى سلوكەى خۇت
خۇشبە، ھىشتا ئادابى ئەۋىن فېر نەبوۋە!

بەئىنت پى دەدەم ئىدى جگە لە ملکہچىۋون، چىدى لە من

نەبىنى! لەمەودوا..

گلە ناکەم ئەوەندەى دەنکە جۆی

«نالی»

ئەگەر کەلەى سەرىشم پەرلە کاکەى

ئىدى ھەرچىت دەوى بىبە، ھەرچىت پى خوشە بىکە، چىدى

نابىسى بلىم:

ھەرچى بووم بردى بەتالان توركى مەستى چاوەكەت

تاقەتو سەبرو قەرارم بى ئەما تالان بەسە

ئاورت بەردا دل و گيانى «حەقىقى» چاوەكەم

دەردى بى دەرمانە عىشقت، دەردى بى دەرمان بەسە! «حەقىقى»

نا، ئىدى وشەى بەسە لە من نابىسى!! ھەرگىز...

مەرگى بەر دەرگاگەى تۆم لە تەختى پاشايەتى لا گەورەترە، تۆ

گيان دەبەخشى بە پۆحم، من بى تۆ پۆحم مردوو، چ جەى لاشەم!

ئەو دەردەى تۆ دەھىننە عىادەم من بەپۆحم سەوداى دەكەم

ھەربە ئومىدى عەيادەت، بەلكە جارى بىتە لام

«نالی»

من، ئەگەر جى بشەرم، پىم خوشە ئەم بىمارىيە

ھەرکە سىڭىش مەزگىنى ھاتنى تۆم پى بدا من سەرۋەتو

مالى ھەموو بە موزدانە دەدەمى، چونكە دواى ھاتنى تۆ من لە

خۆشیدا شاگەشكە دەبەم، لە خۆشیدا پۆحم دەسپىرم!

بە پووخواشى كە فەرموويە،

دەبى «نابى» عەيادەت كەم

ئەوا مەردم لە خۆشیدا، لە خوشى ئەو نەخۆشىنە

نالەى جودالى

توخوا خۆت بىلە، نەونەمامى نۆ
مردن خۆشترە، يا دوورى لە تۆ؟

«فۇلكۇر»

لەو ھەنگاوانە سەمكارتر نەبوون، كە لە تۆيان دابريم، لەو
ھەنگاوانەش بەرزو پيرۆزتر نين، كە جاريكى دى، منيان بە
ديدارى تۆ شاد كرد!

لەگەڵ دەرکەوتنى نورى تۆدا، دلى شهيدام، دەكەويته خورپە،
رۆح وەك تەيرى نيو قەفەس، دەكەويته سەما....

بەلام خورپەى تەواوى دى، لەگەڵ ھەنگاوى نەودايە

«ھەردى»

كە سەرتاپا، لە ئاوازی بەھەشتى خواوہ پەيدايە

ئەو ھەنگاوانە لەگەڵ خوياندا ريگای پر دركودالى دوورى
دەپيچنەوہو لەدۆزەخى تەنيايى و زيندانى غوربەتو عەزابى
بيتويى پرگارم دەكەن!

من بە بيستنى سلاويكى تۆ، شاگەشكە دەبم، چ جاي
جەنابتان بە لوتف و كەردمى خۆتان، تەشرىف بەيئەنە ديوانى
غولامى خۆتان!!

قاصيدى گەر بى، لە تۆ بينى سەلام و بيتە لام

«صافى»

زيرى كەوشى ماچ دەكەم قوربان، بە تۆزو گەردەوہ

ئەى ھاوار، منى غولام چۆن توانيم پشت لە تەختى شاھانەى
تۆ بكەم ئەى سازادەكەم، لە كاتيكدا جگە لە من، كەس نەيتوانيوە
ببيتە غولامى بەردەرگانەكەت...

گەر غولاميم بى كەرمەكا، پادشاھيم كەى دەوى

«صافى»

جيم لە بەردەرگا نەبى، روتبەو نيشانم بۆجيبە

تۆ سروەى رۇخو لەزەتى ژيانى، تۆ ئەو كەسەى كە لە نىگەى
تۆۋە، دىنيا دەبىنەم، تۆش ھەر بەو شىۋەيەى دەبىنى، كە لە
مەنەۋە ديارە، چۈن تۆ بەگلىنەكانى مەن دەروانى!
نازىزم، ئەو رۇژەى گەيشتە زيارەتى بالأت، پىت گوتەم: نىرە
چەند خۇشە!!

نازدارەكەم، ئەۋە ھەستى دلەۋ زمانى رۇخ! لەو شوپنە
خۇشتر نىيە، كە يارى خۇشەۋىستى لىيە، ئىدى ئەو شوپنە،
ھەر شوپنىك بىت!

بە گەيشتى مەۋكىبى شاھانەت، ئىدى شەمالى عەنبەربۇى
ھەناسەت رۇخ مەستەكا، سەفا دەبەخشى بە ناخە!

كە دەگەمە حزوورت، لە قوتابخانەى ئەۋىنى تۇدا، چۆك
دادەدەم، وانەى ئەۋىنى پاك ۋ عىشقى حەقىقى دەخوئىنەم، لەۋىدا
لە جىھانە گەۋرەكەى خۇشەۋىستى پاك ۋ ئەۋىنى بەرزو شكۇداردا
لە زىلۋزاك ۋ زەلكاۋى دىئاۋىستى، پاك دەبەۋەۋە غەرقى دەرياي
نوردەبەم! رۇمى دەلىت: ئەۋەى كراسىكى لە عىشقىدا دىراندېى،
ئەۋا لە ھەمۇۋ تەماعو خەۋشنىك پاك بوۋەتەۋە!

لەۋىدا لە دەركاى دلەۋە دەچمە نىۋ مەملەكەتى ئەۋىن!
لەۋ مەملەكەتەدا مەرۇفەكان تەنھا ۋىلى رۇخن نەك جەستە، چۈنكە
ھەمۇۋ دەزانن ئەۋەى ۋىلى جەستە بىت، ھەرگىز لە رۇخ تىناكات!
ئەۋەى تەنھا بە زمانى لاشە بدوئى، ھەرگىز فىرى زمانى رۇخ نابىت!

لەویدا بەندە جگە لە تۆ شوغلی شاغیلی نییە!
هەموو عالەم بە کەسبوکاری مەشغولن ئەمما بەندە
هەمیشە عاشقی رۆتم، شەهیدی چاوی شەهلاتم

«ئەحمەد موختار»

ئەو ساتانەی کە وەکو پەروانە بە دەوری چرای پوخسارتا
دەخولیمەو، هەموو ئاواتم گەشتنە بە نامیزی گەرمت!
ئای لەو ساتانەی کە وەکو پەروانە، خۆت دەخزینیته نامیزی
گەرمی یارەو!

ئای لە چۆڕو لەزەتی رۆح!

تۆم لابی، بەهاری دەگەرێ پایزی عومرم

لاشم نەبی تۆ، پاییزە عومرم لە بەهاری «کوردۆ»

نازیزم گرنگ نییە لە کویت، گرنگ ئەو دیە لەژێر سیبەری
کەپری خۆشەویستی یاردا، چرکەکانی ژیاوت بگوزەرێ! چونکە
تێپەرپوونی چرکەکانی تەمەن، دوور لە هەلمی هەناسەت مردنە،
هەر ساتەو مردنێکی جیاواز، چونکە مردنی عاشقان، یەك جۆر
نییە، رۆژی دەیان جار دەمرن، تا دەگەن بە زیندەگیی رۆح!
سەختترین و دژوارترین ساتەکانی ژیا، ئەو ساتەیە کە
لەگەڵ ئەو کەسەدا دەژی، کە کەس هێندە ئەو خۆشی ناوی و
تۆش کەست هێندە ئەو خۆشناوی، وەڵا لەناکاو خۆت بە
تەنیا تەنیا دەبینیتەو!

من ئىستاش نازانم چۆن توانىم مالاوايىت لى بىكەم، ئەو
پەنجانە چۆن ھەلنەومىرىن كە دوعاخوازيان لە تۆ كىردا
مافى خۆتە سزام بدەيت، نەدەبوا من ھەرگىز جىت بىلەم..
لە بەينى ئىمە شەرت وابوو، جودايى يەك نەكەين ھەرگىز
وبىفای عەھدەت نەبوو قوربان، بەجىتەشتەم بە تەنبايى
«صافى»

بەلام خدا دەيزانى لەگەل ئاوابوونى خۆرى ئەو ئىوارەپەدا،
ئەو كاتەى بۆ دواجار ئاورم دايەووە دوا سەرنجەم لە سىماي
نورىنت دا، ئىدى چىم بەسەرھات!

چۆن گرى جودايى وەك گرى چلەى ھاوین چروى ھەزو
ئاواتو خۆزگەكانى يەك يەك ھەلەپروكاندەم!!
بۆ وادەزانی، جودايى ھىندە ئاسانە؟

ھىجران و دوورى تۆ نەيەشتەم ئەزىزم، تاسەو چاوەروانى
دەدار، سەبرو قەرارى بىردەم بەتالان!

عومرى من سوتا، لەنىو كورەى غەمى ھىجرو فيراق
كەيلى مەيلو دەردى تاسەو ئىشتياق «كەمەندى»

من بى تۆ بەخودى خۆشەم نابەلەدم، بى تۆ ھەست دەكەم
ھۆيەك بۆ وجودى من نىيە! ئىدى من كارىكم نامىن، وشەيەك
نامىن بىدركىنەم، بى تۆ، بۆ كى بدویم؟ چى بلىمەو باسى چى
بىكەم؟!

هەتا لەو یاری دەمسازە جودا مام

«مەحوی» **وێکو نە ی بێ نەوا، کە وتووومو بێدەنگ**

بەلام توخودا ئیدی بە دەردی جودایی سزام مەدە،
تالای دووری مەکە بە گەر ووما، چونکە هیچ شتێک
هێندە جودایی تالو دژوار نییە، هەرچی دتەوێت
بیکە، جگە لە هیجران، توخودا ئیدی کاری وا نەکە ی!
تۆ بە لوتفی خۆت بمبەخشە، من چیم هەیه بیدەم لە
کەفارتی گوناھەکانمدا، جگە لە رۆحێک کە هەرگیز بۆ سەودای
رێزوانی تۆ ناشی!

منی گەدا، چیم هەیه ببەخشم بە تۆ، سەرمایە ی من تەنھا
ئەوینی تۆیە!

نازیزم تۆ دەردو دەرمانی منی، عیللەتو شیفای منی، گەر
نەیه ی بۆلام، من لە چاوەڕوانی و تەنیا بیدا دەمرم!

گوێلەندام، ئە ی تەنافی گەردنم، زولفی پەریشانت

عیلاجی! چارەیی، روحمی، ئەمان دەستم بە دامانت

«وفایی»

من بەرگە ی هیجران ناگرم، سەحەر لە نالە ی جوداییم
ببزاربوو، مانگە شەو بەزەیی بە گریان ی مندا دیتەو، گەر تۆ
بەزەیی ت بە مندا نەیه تەو، ئیدی خو من جگە لە تۆ کەسم
نییە!

رېځگه چاوه‌پروانی بهرنادهم، له هاتنت نائومېد نابم، گهر
له سهرمه‌رگيشا ته‌شريفت بگات، شادم به‌وهی پړوحم بکه‌مه
شاباشی هاتنت!

پرحمې بکه نازيزم به دیدهی ته‌پرو جهرگی برژاوو پهنگی
زهردو دلی بريندارم، من نه‌خوشو توش حه‌کیمی منی، دهرمانی
دردی من ته‌نها لای توپه، ئه‌ی مهره‌می زامو برينم.

دل نه‌خوشی دهردی هیجره، جانی جانانم وهره
له‌ت له‌ته جهرگو هه‌ناوم، ماهی تابانم وهره
عیلله‌تی دهردو شيفاکهم وا به لیوی شه‌ککهرت
مایه‌ی ژینو حه‌یاتم، دهرودهرمانم وهره

«تاهیر به‌گی جاف»

دهستم به‌دامینت، ته‌نها بو هه‌والپرسینی نه‌خوشه‌که‌ی
خوت، سهری له کوئبه‌ی نه‌حزانی ئه‌م غولامه‌ی خوت بده،
ته‌نها نیگایه‌ک به‌تيله‌ی چاوه‌کانت، به‌گهنجی قارونو سیحری
هاروتو ماروت نادهم.

شه‌کواي دل و نه‌رزوحالی پړوچه، شازاده‌که‌م.....،
چی ده‌بی جارئ داوام قبول بفهرمووی..

بو هه‌والپرسی، نه‌خوشی خوت، چپیه گهر یه‌ک ده‌می
یا له‌بهر خوا، یا له‌بهر پره‌غمی پره‌قیبانت وهره

«صافی»

سیمسرا توری دلم

جگه له خشه گه لای ودریو که باخه وانه ردین چه رموده که،
کوی دهکردنه وه، دهنگیکی دی نه ده بیسترا، نه و سائله های سائله
گه لای زمرد کوده کاته وه و روزه گانی ته مهنیشی پهرشو بلاو..

گه لای زان گولی باخانی دابا
به هاری دیکه دی نه داخه لایا
هه ناسه ی باخه وانی پیره دهیگوت!
هه زاران خو زگه زینی من وه هابا!

«شهریف»

به لام شازاده که من شادم به وهی گه لاکانی ته مهنم بو
گه یشتن به به هاری مهله که ته که ی تو به خشی!
دمزانم له جیی هه موو گه لایه کی ودریو گولاله یه کی سوورم
پی ده به خشی!

ئیدی هه ناسه بو روزهانی ته مهنم هه ئناکیشم، به عومری
بابردووی نازانم!

نه و روزهانی من گه لای ته مهنم دهمرانده، له چاودروانی تودا
وه ستابووم، چما گه یشتن به تو هینده ئاسانه؟

گه یشتن به میترگی ئاواتو کانیاوی چهزو باوهشی هه ستو
نه ستو سوژو یانه ی دل، نه گهر له دوا ساته گانی زیانو
دوا هه ناسه گانی ته مهنیشدا بیت، مورادیکی هینده بهرزه، به های
به هه موو ته مهن سهودا ناکری!

ئاي كە چەند خۇشە ژيان و عومرم

لە خاك و پاي تۆ، گيان دەرچى بىرم

«وەلى دېوانە»

بە گەشتىنم بە تۆ، گەشتىمە ئەو دىقەرەدى كە ئىدى نە
خۇرى ئاوا دەبىتو نە بۇنى بارانى لى دەپرى..

لە نىۋەرپاستى بەھاردا لە نىۋو گولستان و گولزارى گوللاو
پىچانەدا بۇ بۇنى تۆ دەگەرپام..

لە نىۋو زىخى شۇراوى نىۋو كانى و چەمى بەفراودا، بۇ نىگاي
پاك و دلى شۇراوت دەگەرپام..

لە نىۋو ئالەو چرىكەى رەۋە قولنىگەكانى گەرميان و كويستاندا،
بۇ ئاۋازى تۆ دەگەرپام!

شيعرم نوسى و چىرۆكم داناو بوخچەيەكم پىركرد لە يادگارى!
بىپارم دا بۇ تۆ نەبى بۇ كەسى نەخوينمەۋە!

تەنھا بۇ ئەو شوپنە دەگەرپام كە تۆى لى دەزى....

ئەو شوپنەم بەلاۋە گرنگ نەبوو كە خۇمى تىدا دەزىم،

چونكە دەمزانى بە ھاتنى تۆ ھەموو شتىك دەگۆرى!

چەندە خۇشە «حەمدى»، جارى بىتە ئەم ويرانەيە

جا دەبىتە قەصرى جەننەت، كولبەى ئەحزانى من

ئەگەر ھەموو عومرى فانى و باقىم بىكەمە شاباشى ئەو

رۆژەى تەشرىفت ھىنا....

ھىشتا ناتوانم لەسەر ئادابى مەھەببەت و مەراسىمى ئەۋىن،

دلۆپىك لى دەرياي خۇشەويستىم دەربىر!
گەر تۆنەباي پۇحم بە كى ئاشنا باو، لى لاي كى وانەي
ئەوينى خويندبا، كى لى تارىكىستانى عەدەم دەستەكانى گرتىامو
بىوايە بە ھاودەمى پۇحم!؟

من حەكايەتى دىل بۇ كى باسكردبا؟
كى فرمىسكەكانى بۇ سىرىپامو ئارامى بىبەخشيایە بە ناخم؟
شەوانە دەردى دىل و شەكواي پۇحم بۇ كى بەيان كىردبا!
كى پەراوى دىلى منى دەكردهو دەپىرەدپىر دەخويندەو!
لەگەل كىدا فرمىسكە رىشتىباو بە پرووى كىدا لى ناخەو
پىكەنىپام!

گەيشتن بە تۆ سانا نەبوو، شازادەكەي دەقەرى پۇحم!
سەيرن ئەوانەي وادەزانن ئەويندارى هيندە ئاسانە! نازانم
چۇن دەتوانن ناوى عىشقو ئەوين بەينن!
ئەوان جگە لەو ناوہ هيجى دى نازانن! چما ئەوان بۇنى
عیشقيان كىردووه؟ نا هەرگىز....!

تەنھا سىروھيەكى گولاي ئەوين، مەرف مەست دەكاتو بە
جىهانىكى ئەفسوناي ئاشنا دەكا!
جىهانىك شوپىن و جىگاي بۇ نىيە!
تۆ لى هەر شوپىن بووى من لەوئىم!
بۇ هەر شوپىن بچى ھاودەمتەم، ئىدى ناتوانم چىركەيەك لىت
جودابم!

دواى زەمەنىڭ لە ئالەى جودايى و غوربەتى رۇخو تەنپايى دل،
ئيدى بى ھاودەمى ھەستو نەستم نامەوېت ھەناسە بىدەم!
دوور لە نىگاي تۇ كويرو دوور لە چىرپەى تۇ كەرو بى
گفتوگۇى شيرىنى تۇ لالە!

من ئيدى ناتوانم بى فەرمانى ئىمپراتۇرى دلەم بىسردەم،
ھەمىشە دەستەونەزەر بۇ بەخشىنى رۇخەم لە خزمەتتەم.

لە بۇ دەصلى چەمالى يارى كوردى
ئەگەر رۇخەم نەدەم، نامەردم ئەمەرۇ
ژيان لە خزمەتى تۇدا ھەلاوەتى رۇخو سكونەتى سەگىنەى
ئارامى و دلنپايى و ئىتمىنانى ھەقىقىيە!

ھەروەكو رۇمى دەلئەت: گەر شەكر دەيزانى عىشقى تۇ چەند
شيرىنە، لە شەرما دەبوو دەلۇپك ئاوو شانازى بە شيرىنى
خۇپەو نەدەكرد!

ئاي خودايە گرتنەبەرى رېگەى ئەوېن چەند دژوارە، دەلى
لە يەكەم ساتى گەيشتەنە نېو مەملەكەتى ئەوېن ھەموو تالىو
نارەھەتتەيەكان بىر دەچنەو!

بارىك خەم پەژارەو ھەناسەى ساردو دەردى بى تۇيى و
چىرۇكى تەنپايىم نامادە كىردبوو، دەلى كە تەشرىفتان ھېنا لە
خۇشىدا ھېچەم دەبىر نەما!

لە نېو خەندەكانى تۇدا ھەموو تەوانەو!

بە ھاتنى تۇ ئىترەن خەمىكەم نەما!

كە خۇز ئەو خاك و خۆلەي بىرەردى دى
وتى تۆ خاكى، يا ئاوى جەياتى

«مەخۇى»

لېرەدا ژيان رەنگىكى دىو سەعادەت وینەيەكى دى ھەيە،
لېرەدا ھەردووگمان بۆ يەك ئاراستە دەروانىن و بە يەك ئاواز
بى دەكەنین و بۆ يەك ئامانچ فرمىسك دەپژىن، لېرەدا خودى
خۆمان لە ياد دەكەین و لە يەكتردا دەتوینەو.

ئىدى ناتوانىن بى يەكتر ھەناسە بدەین و بەرداخىك بخەینە سەر لېومان!
شەوانە بى بۆنى كراسى يوسقىنت، خەو ناچىتە چاوانم!
ئەوینى من و تۆ ناسنامەى رۆحە، يەك چركە قېولى غەفلەت ناكاء!
جگە لە تۆ كەس نەيتوانى بىتو لەسەر شەپۆلى رۆحەم
شادەمارەكانى دلم تەيكاو بە ناخەدا رۆبچى!

كەس نەيتوانى گرى دلم بىكاتەو و دەكو ئىمپراتۆرىكى
سەرکەش ئالای ئەوین لە نېوەرەستى دلمدا بچەقینى!
من و تۆ زادەى يەك خاك و خۆل و، بۆى يەك بەھارو شەپۆلى
يەك دەريايى!

لەگەل تۆدا خۆم خۆشەوى! دىخۆشم بە ترپەى دلم، ژيانم لا شيرينە!
چونكە لە بەھەشتى دلى تۆدا دەژىم!

ھەرگىز نىشتمانىك نىيە لەو دله گەورەتر بى كە بى سنور خۆشى دەوئى!
كە شەپتان تاقى مىجرابى برۆى تۆى دى وتى: يارەب
لە سوجدەى حەزردەتى ئادەم سەرى خۆم بۆچ داناو

«حاجى قادرى كۆبى»

له بهر ته و قی فیراق و نیشتیافت
فهراتی کرد، دلم تو قی به زاری
به جاری بم کوژه، خوینم بر پیره
خه لاسم که، له دمردی نینتیزی

«ودفایی»

مه تله بی دل

بېدەنگ مەبە، لە چرىكەى دەنگت مەحروروم مەكە!
لەگەل بېدە نكى تۇدا، ئىدى من، گويم لە ترپەى دلشيم
نابى!

ئەگەر قىرچەى ناخو رېژنەى فرمىسكەكانم نەبن، ھەست بە
زىندووىى خوشم ناكەم!
خەرىكم وەكو مندال، جگە لە گريان، زمانىكى دى نازانم، بۆ
گوزارشت لە داواى دل!

ئاخر من ناتوانم، بلىيم: چىم دەوئۆ كىم دەوئ!
وەكو نەى كونكونە جەرگم، لە تاو ھىجرانى تۆ بۆيە
بە سۆزى نەى دەسووتىم بە نەغمەى نەى دەنالىتم

«وفايى»

چۆن بتوانم، بلىيم: من لە تاسەى جاودروانى كەسىكدا
دەسووتىم، كە بىبەرامبەر خوشى دەوئىم، بەبى ھىج داوايەك،
تەنھا خوشى دەوئىم بەس!
بە كى بلىيم، كە ئەگەر خەيال و ئەندىشەى دل نەبن، ناتوانم
چركەيەك بژىم!

ئەگەر سروەى ھەناسەت، لە بۆنى بارانا، ئاويىتەى رۆحم
نەبا، ئىستا دەمىك بوو، نىوم لە پەراوى زيانا، سىراپووەو!

دل رۆيۈۋە قوربان، لە وجود بە خەيالەت
دايم لە سەفەردايە، ئەگەرچى لە ھەزەردا

«تاھىر بەگى جاف»

خۆ من گلەيى، لە عەزابى رۆح و ئەشكەنجەي دل ناکەم، با
بگەمە دیدارت، با چاوم بە گلى دیدارى رۆخسارت بپێژم، ئىدى
ئەو ئاوازە، با ھەر بەردەوام بێت!

من گەزەندەيەکم لە لەيلای دلم نىيە!

يَقُولُونَ لَيْلَى عَذَّبْتَكَ بِحُبِّهَا
أَلَا حَبِّذَا ذَاكَ الْحَبِيبُ الْمُعَذَّبُ

«مجنون لیلی»

ئەمە تەنھا پەيوەندى و ئالوودەبوونی مروڤيک نىيە بە
مروڤيکەو!

ئەمە تەنھا داواکاری و تکايەکی سۆزداری و ھەستیکی کاتی
نىيە!!

ئەو ھەتەبى دل و حاجەتى رۆح و ئاویتەبوونی خوینە، لە
شادەمارى مەحبووب!

ئەو ھەناسەي زیندەگی و ئاویزانبوونی دوو رۆحە، کە بى
يەکتر، دەمرن و نازين!

ئەمە جیھانى رۆحە، لاشە ھىچ مەقاميکی نىيە لێردە!

لێردە، مەرھەمى رۆح، تەنھا رۆحە!

ھەتوانى دل بۆنى ھەناسەي ئەويندارە!

سەد تەبیب ھاتو عىلاجى ئەم برىنانەى نەکرد
 تۆ عىلاجى زەخمەكەم كە، سا بە نامانم ودرە
 گەر دوزانى، چەند پەشیوہ حالەكەم، بۆ دیدەنت
 سەد ئەودەندەى زولفەكانت، دل پەریشانم ودرە «تاھىر بەگى جاف»
 وەرگىز ئەوینىك، ھەرگىز گۆرانی بەسەر نایەتو خۆرى،
 ھەرگىز ناوا نابى!
 گولزارى، ھەرگىز زەرد نابىو نورى، ھەرگىز خامۇش نابى.
 لە دنیادا، ھەموو شت، قابىلى تەغیرو گۆرانە
 بە تەنیا حوسنى تۆو عەشقى منە، نەیدیوہ تەغییرئ
 «كەمالى»
 دل ناتوانى، تاسەى عومرى خۆى، بۆ كەس بدرگىنى، جگە
 لە تۆ!
 رۆح ناتوانى، چرپەى پازى، بە گوچكەى كەسدا بچرپىنى،
 جگە لە تۆ!
 بىنايىم، ترووسكەيەك بەدى ناكات، پەپوولەى خەندەيەك،
 لەسەر خونجەى لیوم، نانیشیتەوہ!
 سروہى شادییەك، خۆى ناكات بە ژوورەكەمدا!
 گەر تۆ نەبى، وشەكان مالاًوايىم لیدەكەن و شیعەر نایەتە
 دیوہخانم!
 گەر تۆ نەبى، من بۆ كى بنووسم؟!

گەر تۆنەبای، لە چاوەروانیی کیدا، ئەستێرەم دەژماردو لە
تاسەى کیدا، هەناسەم تیکەڵ بە بای خەزان دەکرد؟
تۆم نەبای، من چاوەڕۆی کیم کردبا، تا چیرۆکی تەمەنمى
بۆ بگێرمەوه؟!

ئەم عومرە عەزیزە، کە لە بۆت، نەقدو دراو
سەد حەیفو درێغا، کە موسوڵمانى نەماو
عومریکی درێژە، بە خەيالى سەرى زوڤت
سەوداو پەريشانم و سەودايەکی خواو

«نالی»

دەزانم، ئەم هەستەى من، دڵۆپیکە لە دەریای بیبنی هەستو
نەستى بێسنوورت!

دەزانم، دەترسێ!

لە لێدانى دڵ، دەترسێ...

دەترسێ، ئیدی نەتوانی، چاوەڕۆ بکات...

دەترسێ.... لە لیوێهکانت دەترسێ!

دەترسێ، چیدی نەتوانی، رازی ئەوین، بشاریتەوه!

دەترسێ، ئیدی گویچکەکانت، لەدەست بەدى، چونکە ئەگەر

چرپەى نازى نازدارى دلى، پى نەژنەفى، ئیدی وتەیهکی دی،

نابیس!

سەیرە، گیانی من سەیرە!

لە دنيایەكدا، جېمان نابیتەوه، كە جیگای هەزاران هەزار

كەسى تێدا دەبیتەوه!

لەو پۆژهوه تۆم ناسی، ئیدی نەمتوانی، جگە لە دلی تۆ، لە

هیچ شوینیکدا ئۆقرە بگرم!

چاودەكەم، كەى بى زەمانى، زوو بە زوو

دابەشبین بى غەمى دل، دوو بە دوو

دەفتەرى رازی گلەى رۆژى فیراق

بیتە مەیدانى بەیانۆ، موو بە موو

چەندە خۆشە، بۆ منو تۆ پێكەوه

ودك گۆل و بولبول، بەشیوەى رۆوبەرۆو

«نارى»

ئارام بگرە، سازادەكەم، وادەى لیقا نزیکە.....

ژووانى رۆح، بە چرای ئەوین رۆوناكە.....

ئینتیزارى وەسلێ یارو قدومى ئیمپراتۆرى دلە!

هەموو شەویك، بە خەيالى ناوازی تەشریفى تۆوه.....

خەو دەچیتە چاودەكانم!

لە گویمە دەنگى دەقوبابى دل دى

خەيالى یارەكەم، میوانە ئەمشەو

«سالم»

مىرووى من

ۋەره گىانە، دوو چاۋم، مالو جىتە
گلىنەي چاۋەگانم، تىۋى رېتە
دەترسم؛ پىي نەزانى، پىت، گە دانىي
درووى برژانگى من، ئازارى پىتە

(بابا تاهىر)

مېژووی من، ئەو رۆژدە دەستی پېکرد، كە گەيشتم بە تۆ، ئاي
 چەند گىرنگە؛ مەرۇڧىك بۇ تۆ مېژوو بېت!
 تۆ تەنھا مەرۇڧىكى ئاسايى نەبووى!
 تۆ ئەو كەسە بووى، كە مليۆنەھا سائە، لە نىو رۇخى مندا
 دەژىاي، بۇيە منىش وئىلى دىدارى تۆ بووم!
 ساتەكانى من، لەگەل تۇدا، بە رۆژو مانگ نازمېردىرېن،
 ھەموو ساتىك لەگەل تۇدا، تەمەنىكى نوپىيە!
 ئىستا من، بەتەمەنترىن مەرۇڧى سەر زەويم!
 تەمەنىك لە سايەى ئەوينىكى ئەبەدىدا!! تەمەنىك، كە
 ھەرگىز دىارى ناكىرىت! تەمەنىك، كە پىرى ناناىت، ئەودى
 كە شەيداي مەرۇڧىكى وەكو تۆ بېت، ھەرگىز پىر نابېت! چ جاي
 ئەودى، تۆ شەيداي بېت...!
 تۆ ئەى گوللوى شىعرو ھەناسەى ھەورو سەڧاي باران!
 ئەى ئەلبومى خەونو ميوەى بەھەشتو دەرياي زىوو
 نەسىمى فىردەوس!
 لەو ساتەو تۆم دىو، گلىنەى چاوم لە نىو شەونمى
 فرمىسكەكانىدا، تەنھا وپنەى تۆى شۆرىودەتەودو جگە لە تۆ،
 كەسى دى نابىنى! تۆ مەرۇڧىكى بۇ ھەموو وەرزەكان.
 شەپۇلى ھەنگوینى، شنەى گوللوى
 چەپكە گوللى ھەمىشە بەھارى!

شەوچراي ديوەخانى دىلمى!

تۆ ھىزى ھەناسەو ترووسكەي ديدەو، سەبەبى وجودى منى!

خودايە، دەبى ژيانى بى ئەوين چۆن بى؟

دەبى مرۇقەكان، بى ئەوين چۆن بژين؟

من ھەرگىز بى ئەوين نەژياوم....

بەلام دىليام، ژيان بى ئەويندارى پۇخ، دۆزەخە!

بى نوورى پوخسارى تۆ، پۇژم شەوو شەوگارى پەشو بىچرا دەبوو!

تـرازووى زولفى پۇژو حوسنى كيشا

تەفاوت ھەر لە ئەرزو، تا سەما بوو

خەتى توپرەي شىكستەي بۆيە ھەل بوو

لە شەودا كولمى بى شەم، شەوچرا بوو «نارى»

نەو مرۇقانى من دەمىنين، وەكو پارچە شووشەي

پەنگاوپەنگ، تەنھا لەبەر تيشكى خۆردا دەبريسكانەو! تەنھا

تۆ بووى، لە تاريكايى شەودا، چل چراي ديوەخانى دىلم بووى!

لە سەرەتاي شەو تاريكو ساردەكانى زستانا، لەدايكبووى، تا

باوەشى گەرمو دەرياي مېھرو خۇشەويستىو سۆزو ئەوين بى بۆ من!

خۆ گەر باوەشى سۆزى تۆ نەبا، لە وەدیشومەي شەو

ساردەكانى تەمەنما پەق ھەلدەھاتم!

ھەلمى ھەناسەت نەبا، سىنگم شەقى دەبردو خوين لە

شادەمارەكانى دىلما، دەمەيى!

خەندەى تۆنەبا، ئەستېرىيەك لە ئاسمانى مندا، نەيدەبرىسكاندا!
گولزارى وتە بەرزەكانى تۆنەبا، بولبوليك لە باخچەى
رۆحمدا نەيدەخويندا!

ئومىدى ھاتنى تۆنەبا، ھەموو ئىوارەيەك لەگەل مانگا،
ژوانم نەدەبەست!

يادى لەدايكبوونى تۆنەبا، دەيان سائە چەپكە گولم بە
برزانگى چاوم گرى نەدەداو، لە چاودروانىتا، پرچى سېم
نەدەھۆنىيەو!

بەخەخشە، چەپكە گولى دەستم ژاكاو، گەلای گولم زەردو
بزرگاو، لىوى گولم وشكو چاوى خونچەم شەرمە!
ئەمە ھەر ئەو چەپكە گولەيە، كە عەيامىكە بە دەستمەودەيو
زەمەنىكە خەزانى پايىز، دەستى ناوئەتە گەردنىان و گرى ھاوينى
گەرمەسىرىش، ھەلىان دەفرچىنى!!

گەر لە ھاتنت ئەبووم ئاگادار
ئەمچاند لە پىتا، گول و پىخانە
نەم ئەھىشت، كە پى بخەيتە سەر خاك
چاوم ئەكرەدە فەرشى پىت گيانە «كەمالى»
نامەو پىت دەستبەردارى ئەو چەپكە گولەبەم.....

ئەو ھاودەمى تەنيايى و ھەمرازى رازو نەينىي ئەوينى ئىمەيە!
خۆ ئىمە ناچىن، بە بينىنى گولكى گەش، گولە وشكەكان

فەرامۇشكەين!

ئەوان عەببىرى رۇحيان، بەخشى بە ئىمە، بۇنى گولايان،
تىكەل بە رۇحمان بوو!

ئىستا، ئىمە بۇنى ئەوينمان گرتوود، دەبىت سەرجاودى ئەو
گوللادە كۆي بىت؟

تۆ بلىنى فرىشتەكان، لە بەھەشتەود نەپەتەن!!

گوللويك ليوانليو لە پاكي توھرو وداو متمانە!

ئاي لە گەوردى ئەو خۇشەويستەي، لە خۇت زياتر متمانەت بېيەتى!

بۇن و رەنگى متمانە نەمرە!! ھەرگىز كال نابىتەود!

نازىزم، ئىستا نيودەشەويكى درەنگە، خەزان بە چارۆكە

رەشەكەي گەلەي دارەكان بەبا دەكا!

ودىشومە پرچى دارەكان دەرنىتەود.....

ليزىمەي بارانىكى بەھىزە، يەككە لە شەود ساردەكان، وەلى

دلىيام، ئەم شەوانە، دەبى كۇتاييان بىبىت!

خۇ ودرز ھەر گەلەريزانو شەوان ھەر ودىشومە نابن!

ھەزاران گەلەي سەوز دەچنەود بە گز خەزانا،

بارانەكەش رووى گولەكان دەشواتەودو ناخى باخەكان پاك دەشورى!

ئەمە سەماي عومرو دەوامى ژيانە، نازىزم،....

ئەمە سەمفۇنىاي ئاھەنگى ئەوينى ئەبەدىيە....

چما نازانى، ئەمشەو شەوى لەدايكبوونى تۆيە؟

ریگای نوین

وَقَدْ: يَا لِمَ دَعَرُو لِمَ كَرَّيْهِ دَلَّه نَالِج سَكُونَت كَم
وَقَدْ: خَالِج دَوْبِج دَعَر دَوْبِج دَوْبِج كَرَّيْهِ كَرَّيْهِ دَوْبِج

سەختە ئەو رېڭايە، غەزەبە سلوكى ئەو تەرىقەتە، كەشكۆلى
پېر ئەسرېن و ئاھو جەسرەتى دەۋى، سوتانى نىۋەشەۋو ئالەى
سەھەرى دەۋى، سەرفى نەزەرى لە ھەموو مەتاعى دونىاي دەنى و
فەرماۋشكردنى جەمەى مەخلوقاتى دەۋى، تا بگەى بە ئۆخزنى
دل و سەعادەتى گيان و لەزەتى روح!

ئىدى بە ھىچ لايەكدا ئاور ئادەيتەۋە! ئەۋە رېڭاي ئەۋىنە..
خۆت ئىختىيارى دەكەى؛ بۇئەۋەى بە گېرى ئەو ئەۋىنە، زاخاۋى
مەعدەنى ئىنسانىت بگەى.. بسوتى، تا دەبىتە پشكۆ، لە دەرياي
فرمىسكى عىشق و تاسە و ئىنتىزارا، خۆت بىسمىل بگەى و دلّت
بگەيتە بەفر!

بى ئەۋەى داۋاي ھىچ بگەى لە يار، تۆ تەنھا دەبەخشى،
ئەگەر بە كەلگى بەخشىن بىي! جەددى داۋاگردنت نىپە!

لەبەر تۆ دەمىرم و ئازىم لەبەر خۆم
دەسوتىم ۋەك شەم و قەت نايە بۆسۆم
ئەمن ئاورم لە خۆم بەردا لەبەر تۆ
كەچى تۆ خۆلى خۆم ئاكەى ۋەسەر خۆم

«سەيد»

تۆ ئىدى مولگى خۆت نىت، شازادەى مەملەكەتى ئەۋىن
خەزىنەدارى خەزىنەى دل و بەختى تۆيە نابى كەس ئاۋازى
دەنگت بىيى جگە لە ئەو، نابى كەس گوڭبىيىستى ھەناسەت بى

جگه له نهو، تۆ تهنها هی نهوی و بهس!

له گهل كى قسه دهكهی، له گهل كى پی دهكهنی، بۆ كى
دەرپوانی جگه له یار، بۆ كه سیكى دی وجودی ههس؟!

خه یائی زولفی دهرناچئ له دل، تا دهرنه چئ پۆحم

سپیرراوه خه زینهی بهختی ئیمه بهو سیاماره «مه حوی»

تا نه گه بشتبووی به یار تۆ چی بووی؟! خۆت دهرانی، كه چی
بوویت؟ دلنیام هیچ نازانی!

تۆ جگه له بهر دهروازكهی نهو، ئیدی نیشتمانیکت نییه!
دەرگایهك، كه ههزاران ئهویندار، لهویدا پۆحی خۆیان
به خشی! به لام وهك سهعدی دهلئ:

«مردن له بهر دەرگای یار ئاسانه! نه مری و زیندوویی، جیی
سه رسورمانه!»

مردن لهو ریگایه دا، ئاواتیکه به دیهاتنی خهونی هه موو
ئهویندارانه!

كه سئ تۆ كوشتبیتت پۆزی مه حشه رزه حمه تی نادهن

نه گهر وهك من له نه م دونیا یه، سوتابی له هیج رانت «كوردی»

لهو پۆژه وه، گه شتمه بهر دەرگا كهت، ئیدی نه متوانی
چرکه یهك دهستی لی بهردهم؛ چونكه گهر وا بکه م دهرم!

تۆ بهرگی فریشتهت کرده بهرم، تۆ فیرت کردم چۆن بدویم، تۆ
وشه ئالتونیهه کانت خسته سه ر زارم، تۆ بۆنی به هه شتت پی به خشی!

تۆ بزمەت خستە سەرلىۋى وشكەم! دەستت گرتەم بەردو ئاسمان!
تۆ سۆماي چاوت پۇشن كىردمەۋە، تۆ كانىاۋى ماريىفەتت لە
ناخمدا تەقاندەۋە!

تۆ پېم بلى، من بە بى ئەۋىن، جى بووم؟!
پېش ئەۋەدى بگەم بە تۆ، نەمدەزانى كەسىك دەبىتە ھەموو
كەسم! نەمدەزانى پۇژىك دەبى، بى ئەۋ كەسە ناتوانم بژىم،
ناتوانم، لە دوورى ئەۋ، ساتىك ئۆقرە بگرم! نەمدەزانى پۇژىك
دەبى لە ھەموو دونيا غافل دەبم جگە لە ئەۋ، پۇژىك دەبى
ناتوانم چاوتروكانىك فەرامۇشى بگەم!

ئەگەر يەك لەمچە غافلېم، لەشەۋقى ماھى پوخسارت

لە حەشرا، بى نەصىبى جەننەتورپوبارى كەۋسەر بىم «كوردى»

من پېش ئەۋەدى بگەم بە تۆ، ھەزارو يەك خەمە ھەبوو، كە
گەپشتم بە تۆ، ئىدى ھىچم بىرنەما، دەمويىست، كە تۆ ھاتى
خەمى دىلت بۇ باس بگەم، بەلام كە تۆ ھاتى، من ئىدى چىت
بۇ باس بگەم؛ چۈنكە بە ھاتنى تۆ، ئىدى خەمى دىلم نەما!
من ئىدى ۋەكو حافىزى شىرازى دەلى:

«نىيە لەسەر لەۋحى دىلم،

جگە لە ئەلفى قامەتى يار»

پېم ۋايە كاتىك مەرۇف رېڭاى حەقىقى خۆى دۇزىيەۋە،
ئىدى ستەمە، ئەۋ رېڭەيە نەگرى؛ چۈنكە ئىدى بۇ كۆى دەجى،

ئەگەر لەو رېڭايە لا بدار؟!

لە بۆ وەسلى جەمالى يارى كوردى

ئەگەر پۆحەم نەدەم نامەردم ئەمەرپۇ

يارى شيرينم، تۆ فيرت كردم، كە رېڭەى ئەوين، نالەى
نەيىو قرچەى دەروونى بەكۆل و خويناوى دەروونە، تۆ منت
خستە سەر رېيازى شەمو پەروانە!

تادل نەسووتى دەم بە دەم، فانى نەبى سەر تاقە دەم

پەروانە قەت ناگاتە شەم، ناوايە رېڭاى عاشقان «وفايى»

دەزانم تۆش شەوانە، لە كۆلبەى ئەحزانى خۆتا، گەرمەشىنو
مەراسىمى حوزنو ئەلەمى دوورى، بەرپا دەكەى!

دوورى لەو كەسەى لە خۆت خۆشتەرت دەوى، لە ناوى
خۆت زىتر بېى ناشناى، لە ھەناسەت زىتر ھەستى پى دەكەى،
زەحمەتە، زۆر زەحمەتە ئازىزم!!

دەزانم تۆ ناتوانى بى ئەو كەسە، دريژە بە ژيانەت بەدى،
دەزانم تۆ لە ھەموو شتە بىزارى، تەنانەت لە پۆحى خۆشت!

ئەگەر نايەن لەگەل خۆتان، بەكوشتن ساعىلاجى كەن

كە وەللا ئەو لە پاش ئىو، لە پۆحى خۆشى بىزارە «كوردى»

دەزانم گرى دوورى و تاسەى دىدار، ژوورەكەى كردووى بە گوانوو!!
بەلام نازدارەكەم، تۆ بە فرمىسكى چاوەكانت، عەرشى مەملەكەتى
ئەوين دەشوى، تا بۆ ھەميشە پاك و بىگەردو جوانو نەمرى!

تۆنەگەر خاودنى ئەو دىروونە پاكو دلە بىگەردو روچه
بەرزە نەباي، نەدەبووى بە سازادەي مەملەكەتى ئەوين!
ئەويندار، تا نەبىتە گەردى بەرپىي يار، چۆن دەستى دەگاتە
دامىنى!

برا، تا نەبىيە تۆزۈ گەردى بەرپىي
بە زەحمەت، چاكي ئەو دامانە ئەگرى «بىخود»
زۆر كەس بە حەسرەتى گەشتن بەو دامىنەو سووتان و
نەگەشتن، ئىستا كە تۆ رىگاي ئەوينت گرتوودو يار مۆلەتى داود
بىتە حزورىو لە مەملەكەتى ئەوينى خۇيدا، تاجى شاھانەت
لەسەر نى، ئىدى چى لەو گەوردەرد، كى لە تۆ بەختەودەرتە!
دەس بە داوینى ئەوين بووم، دەس نەگەيە دامەنى

ئىستە دامام، كە ئەم دامانە، بەو دامانە چى؟! «سەيد»
رىگاي ئەوين؛ رىگايە بەردو ژوانى رۇحو بەھەشتى ھەموو
خۇزگەو ھىواو ئاواتەكان، خۇزگەم بە رىبوارانى ئەم رىگايەو
سالىكىنى ئەم تەرىقەتە پىر نوورە!

تا نەبوورى تۆ لەسەر رى، ناخەيە مەيدانى عىشق
سەرلە پىش پى دەبى، لەم رىگەيە دانىي «أولا» «مەحوى»

گشتن به تو

دل و دینی به جاری لی ستاندم نیو نیگای چاوی
به تیرئ دوو نیشانهای پیکهوه ئهو شوخه پیکاه
نهگهرچی نامهوی، من تۆبه بشکینم خودا چ بکهه
ههههه جار روورپهشی لای تۆم دهکا، ئهو بهرجههه خاوه

ئەگەر ھەموو عومرم ھەنگاۋىك بىت، ئەوا بەرھەلەي تۆ ھەنگاۋ دەنىم،
چ فەزلىكى گەوردىيە خۇدايە، كە دەتوانم ھەزاران ھەنگاۋ بىنىم بۇ خەزۋورى
يار! خۇ من ئەگەر تاسەي گەيشتن بە دىۋانى تۆ نەبى، ناتوانم ھەناسەيەكى
عومرم بە پىكەم، شەۋانە شەۋبۇي ھەناسەي تۆۋ مىسكى دىدارت نەبى، ناگەمە
بەرەبەيانى ئالەي ئەۋىنۇ گريانى سەھەرۈ پىشۋازى پۇژىكى نويم پى ناكىر!
ھىچ شىتەك نىيە، بىمبەستىتەۋە بەم ژيانەۋە جگە لە تۆ، ھىچ
ناسنامەيەك نىيە، شۇناسى من بى جگە لە تۆ، ھىچ نىشتمانىك نىيە
تيا بىسەرھەم، جگە لە دلى تۆ!

من بەو شەۋالە دەژىم لە مەملەكەتەكەي تۆۋە ھەلدەكا

بەسەر دلدە لە قاپى فەيزەۋە دى نەشئە، بەي دەر پەر

چ غەمزەي دىدە مەخمورىكە، ئەمشەۋ كۈن دەكا سىنە «مەھۋى»

لە ھەموو شىتەك تۆ دەبىنم، لە ھەموو ھەنگاۋىكەمە لەگەلم دەژى،
ھەرچەندە من بۇلەي تۆ دەچمۇ بۇ گەيشتن بە تۆ ھەنگاۋ دەنىم،
بەلام تۆ لە خۇدى خۇم لىم نىزىكتىرى!

ھەستىكرىن بە وجودى تۆ، بەردەۋامىم پى دەبەخشى، مانا
دەبەخشى بە ژيانم، بى تۆ حىكمەتەك لە بوۋنى من نامىنى،
بى تۆ ژيان جگە لە عەبەس چىدى نىيە! جگە لە باۋەشى تۆ،
ئەمانىك نىيە بۇ پۇچم، ئەگەر جگە لە مەملەكەتەكەي تۆ،
ھەر شۈيىنىكى دىم بى خۇشبى، من ھىچى لە ئەۋىن نازانم!

فەرەزەن ھەموو دۇنيامنىۋ عومرى خەزم بوو

بى جەننەتى رۋوى تۆ، چ ھەياتىكە، چ ژىنە «ۋەھابى»

عومرى خدرو جامى جەم بە چى، ئەگەر دوورېم لە تۆ، مەن دەسووتىم
بۇ گەشتىن بە جەننەتى پوخسارى تۆ، سەرو مالم دەكەمە سەوداى
جەمالى تۆ، بىن تۆ، مەن ھىچم نىيە ئەگەر شەوقى دىدارو تاسەى رۆزى
لىقا نەبا، مەن لە پىناۋى چىدا رۆزگارى ژيانم بەرپى دەکرد؟ ئەگەر سالىكى
ئەو تەرىقەتە نەبام، ئىستا مەستو جەيرانى چى لاپتەك دەبووم؟!

ئەگەر شەوقى جەمالى تۆ نەبى، مەن مەستو جەيرانم!

لەبەرچى بۆتە بولبول گول، چىرا بۇ چ بۆتە پەروانە «وفايى»

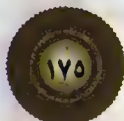
خۇ دەزانم گەشتىن بە تۆ ئاسان نىيە، چىما گەشتىن بە بەھەشتى
رۇخ، كەى ئاسان بووہ؟!

ئەگەر ئىستا شەوانە گريان مىۋانى چاۋەكانت بىو فرمىسك گولۋو
پىرژىنى رومەتت بكاۋ ناگر لە سىنەت بلىسە بدا، بەلام تۆ سەوداى
نىشتمانىك دەكەى، كە ئىدى گول تىايدا ناۋەرىو دل تىايدا ناشكىو
خەم وجودى نامىنى! ئىدى تىر بە چاۋانت لە پوخسارى ئەۋىندارى
خۇت دەروانى، ئىدى دوورىو جودايىو تەنبايى دەپرىتەۋە!

بۇ ئەو رۆزە دەسووتىم، كە ئىدى بە زمانى پەپوۋلە دەدوۋىن، بە
چاۋى شەۋنم تەماشا دەكەين، بە لىۋى گول پىدەكەنەين، بە دلې بەفر
ئەۋىندارى دەكەين!

مەن دەزانم بۇ گەشتىن بەو دەفەرە، دەبى قوربانى زۆر بەدەم، مەن
گولستانم دەۋى، بەلام ۋەك مەۋلاناي رۆمى دەلې: گول لەسەر بەرد
ناپوۋى، ببە بە خۇل، دەبىتە گولستان!

ببە بە خۇل، تا بگەيتە ژىر پىي، تا بگەيتە ئەو مەقامە بەرزە

غولامانە سەرم دانالە بەرپىيا، وەكو زولفى

كەچى ئەو ھەر منى خستۆتە پىشتگوى، وەك غولامانە! «مەھوى»

گلەيى ناكەم، خۆ ھەموو كەس ناتوانى بگاتە ديوانى سازادەى
مەملەكەتى ئەوين!

خۆ ھەموو خۆلىك بۆ خاكى بەرپىي شايان نىيە! دەبى چاودەروانى
ئەو پۇژە بگەين، خاكى ئىمە دەبىتە جى نەقىشى قەدەمى يار!

خۆت دەزانى موددەتتەكە سەيرو پامەلى جەفام

كەى وەكو نەقىشى قەدەم، لەسەر نىمە ژىر پىتەوہ «وہفایى»

ئەو دەفەرى گولستانە، دلى پاكو سىنەى چاكو چاوى بە ئاوى
عیشق شۆراوى دەوى، مەستى بە ھەستو شەمى سووتاوى دەوى!

دەلىلى چاكو پاكى پى دەوى، وەسلى پوخو زولفى

خودا شادى بە شانەى داو، سەفای جەننەت بە ئاويتە «وہفایى»

ھەمىشە دەمەوى بىمە شايانى ئەوہى بتوانم بىمە حزوورت، بتوانم ئەو
پىگايە بگرم، كە دەمگەپەنى بە تۆ، بە بىدەنگى، ئازارەكان بنۆشم....!
گوى لە قسەى كەس ناگرم، كەس نە منو نە پىگاۋ نە مەتلەبى
عومرم نابىنى! جگە لە سۆماى چاوى عاشق ھىچ چاويك جوانى نابىنى!
ھىچ چاويك بە ھەقىقەت ئاشنا نابى! باسى سووتانى نىودەشەوو،
سەوداى عومرو بەخشىنى پۇچ، بۆ كى بگەم؟!

بە تارى زولفو گولئارى جەمالى تۆ بە پۇژو شەو

سەرم دەربەندى سەودايە، دلىم سەر گەرمى سووتانە «وہفایى»

كى دەزانى من بۆ دەسووتىم بۆ كاتى لە گولشەنى موختەرەمت

نزيك دهمه وه گړی هه ناوم خه ریکه ده مکا به قه قنه س!

وانه ی سووتانو گړی ناخو قرچه ی دل بۆکی ئه دا بکه م!

مه نعی سووتانم ده کا نه بمه، له شه وقی ته له عهت

چون نه سووتی ناته شی سوزان، که گه ییه نه وته وه «نه دمب»

بو گه یشتن به تو، هه موو دنیام وه لاناوه، نه بیر له هیج ده که مه وه و

نه ده مه ویت له بیر ی که سدایم!

ده زمانم، گه یشتن به تو، ږیگایه کی دریزی درکړیزی پرمه ترسی و

پرئاسته نگو شاخو داخو ناخو ئاه و زوران بازی له گه ل مه رکه!

به لام نه و کاته ی نه ویندار، هیج نابینی جگه له ږیگایه ک، که به

نه وینداری ده گه یه نی!

هه ست به نازاری ناکا، جگه له نازاری دووری، گوی له هیج ناگری، جگه له

ئاوازی قافله ی نه وین! رازو نیازی خو ی بۆ که س عهرز ناکا جگه له نه ویندار!

مه ستی لیکایه که، که ده زانی چی روودمدا، گهر بیتو یاری دمرکه وئ جاری!

هه ناسه م دا به ناله، عهرزی حالی که م، که تاسا وه

له خویناوی دل و جهرگم دموونم که یله تا سینه

له عاله مددا، عه لامه ی سوبجی حه شر، ئیمشه و به یانی دا

خودا عالم، له چاکی نه و به روکه، دهرده خا سینه «مه حوی»

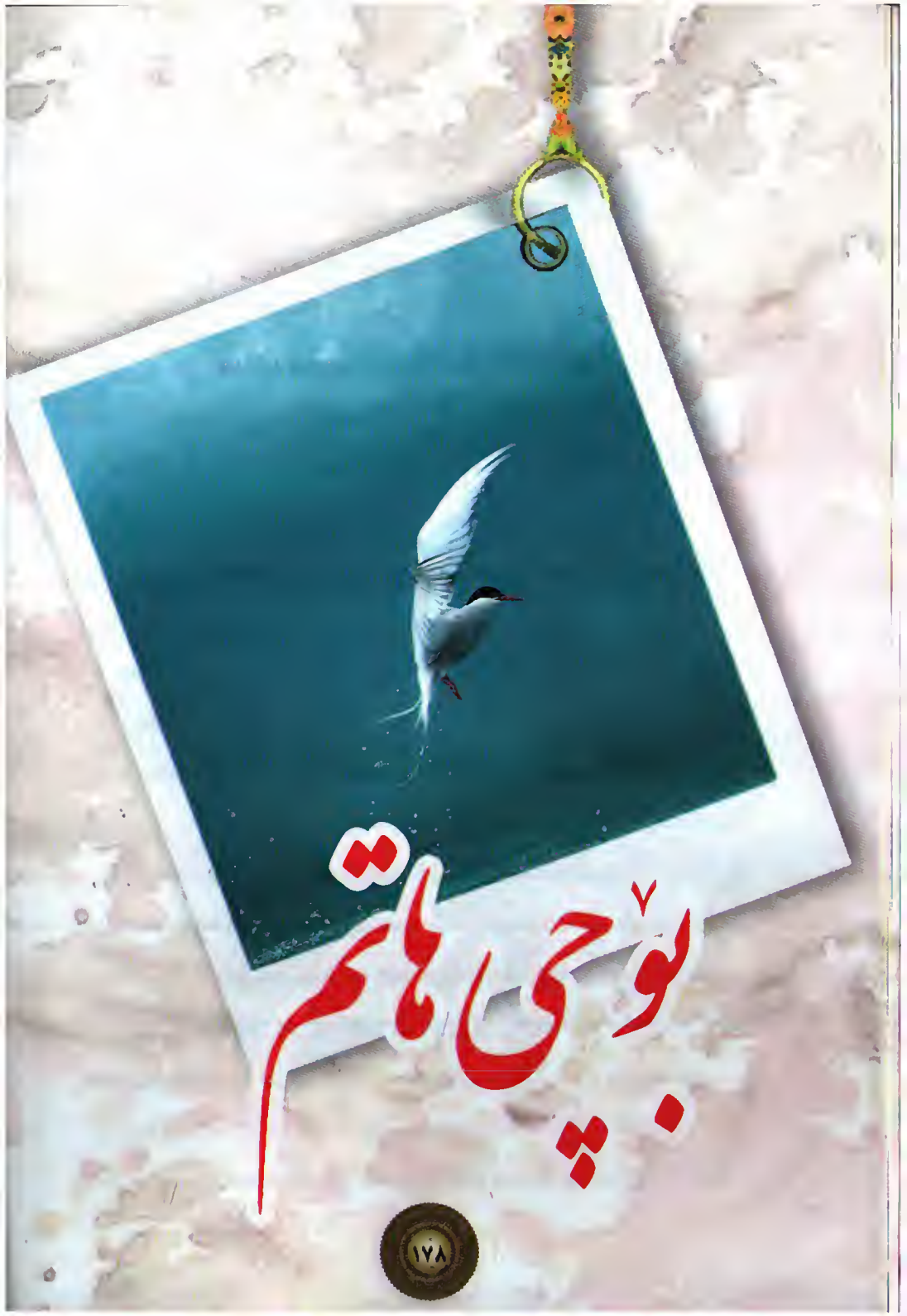
نازیزم، بیزاعه م موزجاته، وه ک کورانی یاقوب، چیم هه یه تا قابیلی

دیوانی یوسفینت بی؟!

نه گهر سه د روحو دل بینم، مورادی من ره و نابی

له بی له علی به من نادا، ده زانی روحو، چ شیرینه «وه فایی»

نوحی ہاؤس

له كازيوهيهكى نۆبهردى به هاريكى نويدا، ههنگاوم دهنابۇ حزوورت،
قۇناغم دهبىرى بۇ ديدارت، دهزانم ئىستا ههنگاوهكانم، به تربى
دلت دهژمىرى، نهك به چركهژمىرى كاترژمىرهكهت، وهك چۇن من،
به بۇنى مىسكى ههناسهت، دهزانم شازادهكهم بهردو دهقهري رۇحم
ههنگاو دهنى!

نازىزم، من نههاتووم شتىكى نويت بدهمى، من تهنها بۇ نهوه
هاتووم، به جوانىيهكانى خۇت ئاشنات بكهم، جوانىيهك، كه پىشتر
نهتدهزانى له تۇدا ههن، كهسش نهيددهزانى، تا پىت بلئ!

به ديدارت، نهگهر تارى له زولفت
به مولكى "كهى" بدهم، يا تهختى "دارا"
-نهدهب-

خۇ منىش، وهها به ئاسانى، نهگهيشتمه ئاستىك، تا بتوانم شهرى
رموزى جوانيت بكهم، تهلىسمى سىحرى جهمالت بدؤزمهوه! بتوانم له
وهسفى روخسارىكا بنووسم، كه وهكو تاهير بهگ دهئ:

فهلهك زانى، كه دهشكى؛ رهنهقهى بازارى مانگو خۇر
شكاندى بهنجهكهم، تا من نهنووسم وهسفى روخسارى
روخسارو پهرجهميك، كه وهكو نهدهب دهئ:

روومتهتت بهدهرى مونسىرو
پهرجهمت وهك مىشكى ناب
لهو خهجل ما ئافتابو لهم شك، قهدرى گولاب
جهمالىك، كه "نالى" بلئ له وهسفیدا:

شكافىكه كلافهى نافي زولفت

دەريائى مىسكۇ غەنبەر، لىرە تاجىن
لەسەر بەرگى گوللىكى باغى حوسنت
هەزار، گولچىنى بىبەرگىو نەوا، چىن
ئەتۇ مىھرىو مەھروويان ستارەن
لە خىزمەت شەوقى تۇدا، شەوچرا چىن؟
من ھاتووم؛ فىربىم، فوتابىبىم، نەك مامۇستا.. مورىدبىم، نەك شىخ.. شاگردىم
نەك ھەكىم!

ھەرگىز وا نەزانى ھاتووم، تا بىكەم بەخۇم، نا.. ھەرگىز،..... شتى وا
چۇن دەبى؟

ھاتووم؛ بىم بە خۇل، تا بگەم بە تۇ.. ھەموو تەمەنەم بەدەم، تا لە
دەرياي حوسنى تۇدا، بەھرەمەند بىم!

ھىكمەتى پىر مەسئەلەى كۆلمت، لە بۇ كى ھەل دەبى
ھەر سەھىفە، سەد ئىشارەو پەمىزى تىدا جارىيە
خالى پوخسارت، ھىدايەتبەخشە، شەرحى زولفەكەت
قازى ئاسا، ھاشىيەى ئەگرىجەكانت لارىيە
پرووت وەكو ئاتەش، موزەت وەك شىشە، ئەپرووت قىمەكىش
مىروەھەت زولفەكەبابت، جەرگى پارەى "نارى" يە
ھەرچەندە ئازىزم، خۇشەويستى نابىنرى، ناخوينرى، ناتوانىن بىكپىن،
ناتوانىن فىرى بىن، ئەوۋە نىعمەتلىكى خودايىيە، فەيزىكى ئىلاھىيە،
خوداۋەند دەپخاتە نىۋە دلەكان، بە لوتفى خۇى، پۇھەكان بە يەكتەر
ئاشنا دەكا، دلەكان لە يەكدا دەتوئىنئەوۋە! نوورىك بە دلەكان دەبەخشى،
كە ئىدى، ھەرگىز پىگا ون ناكەن!!

ئاسودەيىيەك دەدۆزنەو، كە ئىدى، ھەرگىز ناتوان دەستى لى ھەلېگرن!!
منىش بۇ ئەو ھاتمە حزوورت، تا لە جىھانئىكدا بژىم، كە ھەموو
كەس لەوئىدا، تاجى پاشايەتى لەسەر دەكەن! ئىدى باسئىك، لە دونىاو
ماددەپەرستى نامىنى، لەوئىدا ئىدى، پېويستت بە كەسو بە ھىچ نىيە!
بىر لە ھىچ ناكەيتەو! نىگايەك ھەموو مەتاعى دونيات، لە بىر
دەباتەو!

ھاتم؛ تا لەسەر ئەژنۆ، لە خزمەتتدا، وانەى ئەوين بخوئىنم، چ
فەزلىكى گەورەيە؛ گەيشتن بە دىدارى ئوستادى دى! من ئەمەم بە
خەو، بە ئاوات دەخواست!

شەوئى لەيلا بە مەجنونى، و دەھا وادەى تەماشادا
دەبئى رۆژئى بىيىنى من، كە تۆ رېخەيتە، دەشتى خەو
مەھوى

ھاتم؛ تا چىدى، دىلم لە سەحراى تەنبايىدا، لە سەرما
ھەلنەلەرزى! ھاتم؛ تا چىدى سۆماى چاوم، لە چاوەروانىدا
نەتوئىتەو! ھاتم؛ تا چىدى دەستەكانم، نەبن بە تەوقى ئەژنۆم!
ھاتم؛ بۆئەو نەمرم، ھەناسە بەدم، بژىم.... راستىر بلىم.. ھاتم؛
تا جارىكى دى، لەدايك بىمەو دەو تامى ژيانى راستەقىنە بكەم!!
گەر دزىو بئى؛ دىمەنى ژىنگە، ئەوين جوانى دەكا
خۆشەويستى، سەد برىنت لى بئى، دەرمانى دەكا
دەردو ژانە ژىن، ئەگەر ھىوايەكى تىدا نەبئى
گەر قەللى دىل ساردوسىر بئى، رۆو لە وئىرانى دەكا-ھىيى-
ئەو كاتەى باسى ئەوينى تۆ دەكەم، ھەموو دنيا بۆنى تۆ دەگرئى،

دۆپىك لەو گوللە بەسە بۇ گوللەپۇرۇنى ھەموو دىنيا، ئەو ھەبىرى
 بەھەشتە، مىسك و رېحانى فېردەوسە، مەن بەو ھەبىرە خۇم شۇرى،
 پاك بوومەو، بەرزبوومەو بۇ كەشكەشانى ھەلەك، تەنھا ئەوينى تۆ
 تۈنى مەن بىشواتەو، لە ھەموو گوناھىك پاكەم كاتەو، ھېچ مامۇستايەك
 نەيتۈنى ھېندە چاۋەكانت فېرم بكا، مەن قوتابى چاۋەكانى تۆم، بۆيە
 كە دېمە حوزروت ھەز ئەكەم تەنھا تەماشى نېوچاۋانت كەم، بۆم
 كرابا نەمدەھىشت پىلۋى چاۋەكانت لىك بىئىت! تۆ بوويت سەرابت
 بۇ كەردم بە دەريا، خەيالت بۇ كەردم بە ھەقىقەت!

ژيان كەردم بە خەون و خەونت بۇ كەردم بە ژيان! تۆ بوويت بى
 وشە، لەگەلم دوايت، بى دەرگا ھاتىتە ژوورى دلم!

پىش ئەو ھەبىر تەشريف بېئىت، ھەموو شوپنەكان تارىكبۈون!
 ھەموو تەمەن بە ھەدەر دەگوزەر! ھەموو ھىواكان زەردو ژاكاوبۈون!
 لە ژىر ھەزاران پەردى كىتېدا بۇ تۆ دەگەرپام... چاۋەپۈانى كەسك
 بووم بىت، دەست بكا بە گىرفانى دلم! بىئە شازادە مەملەكەتەكەم،
 ئىمپراتۇرى دلم، بىئە مېژووم، ئەمپۇم، ئايندەم!

ئەدى چۆن ھەموو عومرم ناۋاتى دىدارى تۆو حوزورى بەردەركى شاھانە تۆ
 نەبى..

وَإِنِّي لَأَهْوَى النَّوْمَ فِي غَيْرِ حِينِهِ،
 لَعَلَّ لِقَاءَ فِي الْمَنَامِ يَكُونُ - قيس لىبى -

ھەزدەكەم بە خەو، با كاتى خەۋىش نەبى، بەلكو دىدارى تۆم لە
 نېو خەودا دەست كەوئ! بەلام خەو كوا؟ ۋەكو مەھوى دەلى:

خەو دەزانى ئىيە، دەيوت: دەبنوو بېمە خەوت
 نىك بەختەم بە ۋەنەوزى بكا، ئەى بەختە مەدەد

